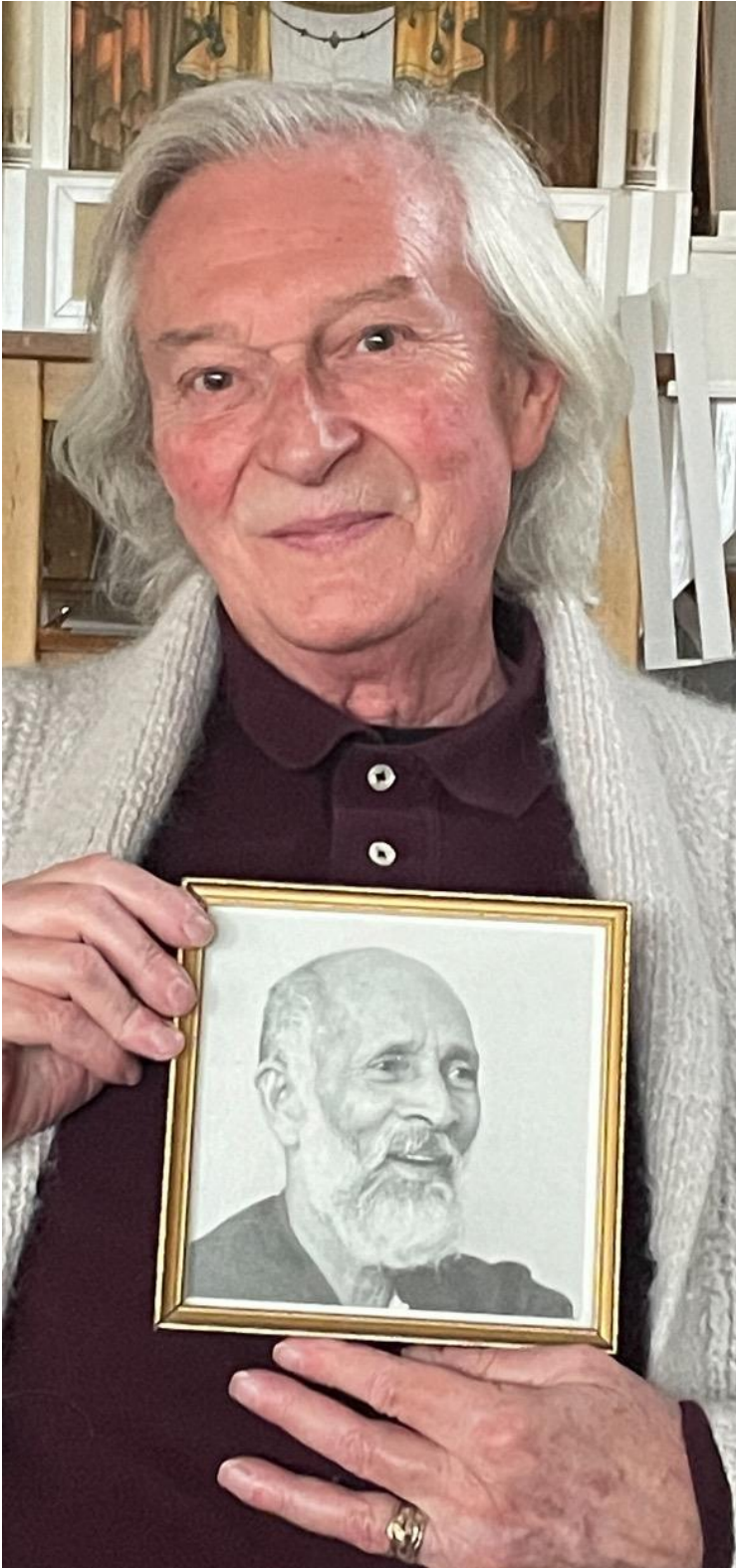

Bog 8

Tove Ahlmark sagde til mig: Du kan ikke nå at arbejde dig gennem dagbogsoptegnelser fra det meste af dit liv. Når du først begynder når du er 80 år. Tove gik til Tai Chi hos mig en årrække, hun er for fatter.

Billedet er fra januar 2023, jeg er 74 år. Jeg rettede mig efter rådet og begyndte at skrive dagbøgerne ind tidligere. Her er jeg nået til 2005.

Jeg regner ikke lærebøger med. De er undervisningsmateriale.

Eleverne skulle have noget at huske efter. Tegninger, tekster og billeder. Omskrevet til den måde jeg underviste på. Fra starten valgte jeg at lave mit eget, med kildehenvisning. Jeg har stor respekt for det jeg viderebringer.

Eleverne sagde:

Vi forstår det bedre når vi hører din stemme i det vi læser. Mit forhold til mine elever, er som en familie. Vi kan bedst lide at se billeder af nogen vi kender.

Jeg tager læserne med ind i et fællesskab hvor vi får så meget, gennem den specielle lære jeg viderebringer. Der kommer stjerner i øjnene og et smil og en følelse frem. Når vi mediterer på lys i hjertet.

Alle elsker Babuji.

Vi kan mærke ham når vi taler om ham.

Man kan godt sige at dagbøgerne er lære bøger, fordi de beskriver udviklingen.

En anden Tove sagde:

Derhjemme kan jeg ikke sove, der er jeg plaget af uro og tanker.

Vi var på sommerlejr. Det var ikke luksusmadrasser som hjemme, men en tynd madras på en hård sengebunden. Hjemme havde hun skiftet sengen ud to gange. Nu vidste hun det ikke havde noget med sengen at gøre.

Tove To'se ejede den Taxa central, en TV- serie var bygget over. Hendes taxastation hed Codan bilen. Det var hende og mander der ejede Codan bilen. TV- serien hed TAXA.

Tove nød den tid vi var sammen. Hun sagde hun ville ønske hun kunne tage atmosfære med hjem. Jeg tror det lykkedes for hende.

Billedet er af Inger Jais og Tove To'se. Det er nemt at se de har det godt.

Det er tydeligt at den energi arbejdet med Babuji bringer, er god for alle. Hen er den virkelige historie. Hans energi gør folk raske. Ja, sol og sommer og god mad og de rigtige mennesker, der gør deres bedste, er medvirkende. Jeg ville ikke kunne holde til arbejdet uden ham. Det er som en maraton, hvor man får mere energi jo mere man arbejder.

Jeg har set det hos min lære, Sister Kasturi I Indien. Hun vokser med opgaven. Det samme gør jeg. Alle er veltilpas, jeg er der hvor der er brug for mig. Det der er planlagt, passer sammen. Folk får det de vil have. Der kan være lidt ventetid i køkkenet. Jeg opdager det og træder til og får det til at glide. Enhver sur mine eller spids bliver pulveriseret. Dem der har særlige ønsker bliver inddraget. Dem der er for generte til at sige noget falder også til. Jeg går ikke efter alle skal være lige. Jeg går efter at alle skal have det godt. Metoden er I den udstråling der kommer gennem Babujis lære. Alle får det samme. Alle bliver givet det samme.

Vores evne til at holde på det vi bliver givet og forstå det, er forskellig.

Jeg vil sige det kommer an på hvor meget vi har at kæmpe med og hvor gode vi er til at lægge det bag os. Viljen og evnen spiller ind. Alle får det godt, ingen tvivl om det. Der er bare meget mere og meget få er i stand til at række ud efter det. Sådan kan det se ud. Men jeg er ikke sikker på at det er den rigtige opfattelse. Ting tager tid. Den udvikling vi har foran os, har al den tid der skal til. Jeg vil hellere have at folk går langsomt frem og forstår det de har fået. End de blander deres misopfattelse ind, selv om den også bliver også rettet med tiden, men for mange er det omveje der gør ondt i sjælen. Rigtigt mange tonedøve tror de kan synge rent. Kun lyden af det balancerede menneske helbreder omgivelserne.

Jeg oplever, at nogen der ikke kan, bliver irriterede tvivlende. Selv om de kan se det jeg viser, er rigtigt. Vil de ikke vil indrømme det... Misundelsen gør dem til dårlige mennesker. Jeg viser dem gerne hvor jeg er kommet til. Det kan de ikke tage imod, for så må de indrømme, jeg kan vise dem noget. Hovmodet ødelægger mange. Når de bliver ved med at hævde de kan noget de ikke er kommet til, gør de stor skade, på dem selv og dem de underviser.

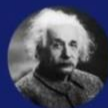
Jeg ved ikke hvad jeg skal gøre andet end at lade som ingenting. Vi har alle lavet fejl og vi er her alligevel. De skal nok blive rettet, hen ad vejen.

Jeg søger videre, fordi der er så meget at lære. Jeg tvivler ikke på Babuji. Jeg forstår fuldt ud at nye ikke tror på ham. De kender ham ikke de ved ingenting om ham. De er jo derfor jeg skriver om ham her. Vi er helt almindelige mennesker der får vækket en frequencies der vibrerer med skabelsen. En sender vækker en modtager i os.

"Den menneskelige krop er en symfoni af lyde. Hvert chakra, hvert organ, hver knogle, hvert væv, hver celle har sin egen resonansfrekvens, sin egen lyd. Men når et organ er ude af tid eller ude af trit med resten, så påvirkes hele kroppen. Denne harmoni fører til sygdomstilstande og opløsning. I denne frekvens spiller en vigtig rolle for at identificere det faktiske problem i den menneskelige krop." (Amit Sharma, Awadhesh Kumar Maurya; International Journal of Electrical, Electronics And Data Communication)

Det betyder vi er på vej til at kunne at bruge vibrationer til sygdomsbekæmpelse. Jeg gør mig ikke klog på hvordan og hvad. For mig er det enkelt. Når jeg tænker på Babuji er der transmission. Da en følelse er en vibration, er det en frequencies der kan måles. Jeg ved det vil komme. Jeg skal bare nævne det.

*Future medicine will be
the medicine of
frequencies.*

Albert Einstein

Andre må tage sig af forskningen.

Min forskning er at blive bedre til det jeg arbejder med og vise det til de andre.

Mine dagbogsoplysninger viser udviklingen. Der er sket meget fra jeg var i tiden jeg beskrev, til jeg skriver den ind. Jeg bliver bedre til mit arbejde og teknologien udvikler sig. Det gør der bliver vist mere, der kommer mange flere oplysninger frem end tidligere. Det betyder også der er meget der ikke holder.

Når jeg tjekker mit eget, er det nemt at følge udviklingen.

Jeg skal ikke arbejde med frequencies udvikling. Det er slet ikke mit område. Når dem der forsker i området, en gang er kommet til at ville samarbejde, med det jeg arbejder med. Kan jeg vise dem de ændringer vi kan lave i kroppen, ved hjælp af meditations teknik. Jeg er sikkert død inden vi kommer dertil. Jeg tror ikke det bliver svært at finde en anden der kan. Vi kan sætte vejtrækningen næsten helt i stå. Vi kan lave øvelser på energi alene, uden der er noget videre udsving i pulsen. Vi er et helt andet sted end Fitness instruktørerne. Det vil sætte mit arbejde i stå, hvis jeg skal bruge tid på at overbevise den fysiologiske forskning om hvordan energi træning virker.

Jeg ved godt lyde bruges til at vibrere organer. Jeg bruger dem i min undervisning. Det er en del af øvelserne. Det virker rigtigt godt. Det har helbredt mange.

Da jeg var 50 år. brugte jeg elementer af Tai Chi, i min styrketræning. Det kan godt bruges, endda med gode resultater. Giv slip og pust ud når du løfter vægten. Det var en del af mit eget genoptræningsprogram. Teknikken er den samme, med og uden vægte. Jeg må sige jeg kom fra det fordi mit hensyntagende arbejde fylder mere. Arbejdet med holdene kom i første række. Nu er jeg i alderen hvor jeg skal tage mig af vedligehold af mine egne muskler. Jeg fejler ikke noget, men jeg har været stærkere. Hvis nogen prøver min styrke af, snyder jeg og bruger qi energien. Så, ja jeg skal for mit eget helbredes skyld tilbage og pumpe musklerne op. Foreløbig er det ved tanken. Der er Bodybuilder udstyr hvor jeg kommer. Jeg kender træningsprogrammer fra min ungdom. Jeg var forbavset over at opdage hvor slap jeg er blevet. Og forsømt i øvelser hvor jeg svingede mig rundt som ung.

Der er øvelser der styrker kroppen uden brug af vægte. Jeg burde have holdt fast i dem. Det er aldrig for sent at træne musklerne. Jeg tager dem med i min træning. Når jeg går ned på styrke, går mine elever også ned. Nej vi skal ikke være atleter, vi skal "bare" holde så længe vi lever.

De sidste par år er vi alle blevet proppet med vaccine. Fordi der har været global Corona epidemi. Jeg skriver om 2019 til 2022. Jeg har en fornemmelse af at ikke alt det der blev sprøjtet i os, var godt. Jeg går med alligevel, fordi nogen risikerer at dø, hvis ikke de tager vaccinen. Min generation har tålt meget skidt, der er blevet forbudt, når skaderne er opdaget.

Normalt renser jeg det der ikke skal være i kroppen ud og giver plads til nyt. Det er metode træning. Det er hvad meditationstræningen kan. Jeg kan ikke beskyldes Corona eller Corona vaccinen for noget. Jeg har bare måtte sætte endnu mere koncentration på min udrensning, for at slippe af med noget "gift" der hindrede mig i at gå ordentligt.

Ja det er selvfølgelig et tilfælde at det kommer i kølvandet på de mange vacciner.

Det er helt almindeligt der kommer noget i min alder.

Jeg holder selv øje og søger hjælp når jeg mærker noget. Du er god til at helbrede dig selv, får jeg at vide. Du er den eneste raske patient vi har siger lægen.

Min sygeplejerske Dorthe, sagde:

Kun ro kan helbrede den betændelsestilstand, der har angrebet underbenet.

Når du træder på det, breder det sig.

Det var ikke noget penicillin kan tage. Det var en slags muskel gigt.

Jeg lytter til Dorthé og går samtidigt i gang med urter der kan fjerne bakterier og bygge op. Det foregår på den måde at jeg bruger helbredende urter i min madlavning og som urtete.

2 urter er jeg særlig glad for:

GINGO BILOBA og LAUREBÆRBLADE.

Jeg har dem i haven. Nu har jeg studeret dem nøjere. Jeg kender virkningen og smagen.

Du kan ikke vide om det er dem der har gjort dig rask. Jeg kan sige jeg her det godt igen og jeg kan tåle at gå lange ture. Jeg tror på det jeg gør og afprøver det på mig selv, for at se om det virker.

GINGOEN er også celle opbyggende, og er tillagt mange flere egenskaber.

Træet er altid at finde i klosterhaver. Jeg tog også Gingo i pille form og i Te. I 3 ½ måned.

Jeg kunne mærke hvordan smerten trak sig, lidt efter lidt. Fra hele Akillesenen til en smal streg i hælen og til at forsvinde helt. Jeg har trænet mig ud af smerte mange gange.

Buddha sad under et Gingo Biloba træ da han blev oplyst.

Nu er jeg oplyst om hvor der står Gingo træer på min rute i byen.

Hal C på Holmen

Hans Tausens Parken

I min have

Jeg taler med mine elever om det samme jeg skriver her.

Derved lære jeg at respektere andres opfattelse. Vi kan ikke det samme og vi gør ikke det samme. Vi har ikke den samme erfaring og vi har ikke lagt det samme i de øvelser vi bruger.

Når jeg skriver om urter og det jeg bruger dem til, er det for at inspirere andre til at interessere sig for dem selv. Det er ikke sikkert du skal gøre det jeg gør. Nogen fejler noget der gør at de ikke kan tåle de urter jeg bruger. Spørg altid din læge.

Hvad hjælper ginkgo biloba mod? ^

De aktive stoffer i ekstrakt af **ginkgo biloba**-bladene virker karudvidende og blodfortyndende og øger både blodtilførslen til og blodomløbet igennem hjernen. Undersøgelser har skam også vist, at **ginkgo biloba** kan **hjælpe mod** blandt andet svækket hukommelse, forringet koncentration, depression og tilmed øresusen. 14. feb. 2019

Jeg har et godt forhold til min læge og min sygeplejerske. De ved at jeg selv kan mærke hvis der er noget galt. Jeg er altid forsigtig med at fortælle Læger hvad jeg laver. Her var det i orden at fortælle jeg er glad for urter og behandler mig selv.

Min læge har en stor akupunktur dukke stående, så vi kan tale sammen. De er på det rene med at urter og lægeplanter kan være et godt supplement til den ordinerede medicin. Kan være! For det kan gå helt galt hvis du tager for mange Ingefær shot når du er på blodfortyndende medicin. De supplerer hinanden, så du risikerer at forbløde hvis du kommer ud for en ulykke. Urterne er tit meget kraftigere end ventet.

Min mor hældte kogt vand i et glas med et Laurbærblad og en sennesbælg. Lod det trække lidt og drak det. Det var hendes medicin. De gamle vidste meget mere om urter end vi gør. Min mor plukkede altid urter og bær. Hun syltede og tørrede. Jeg gør det samme. Jeg bruger kamille te og mentolsalve. Og går efter Hyben og Solbær og har flere bærbuske i haven. Det er ikke store mængder og et stort lager jeg går efter. Det er mere at bruge det vi har omkring os, når tiden er til det.

Urter og spire får mere opmærksomhed.

Vi spiser grønnere og sundere. Der er mange der frasiger kød fra de store dyrefabrikker. Kyllinger, æg, Svin. I stedet går vi sammen om at holde gang i mindre økologiske landbrug. Der er en kæmpe forskel på smagen af opdrættet og fritgående. Det samme gælder i storbrug og hjemmedyrket.

De førende restauranter har nu vækstskabe til deres egne urter og spire.

Vi er et helt andet sted på sundhedsområdet end for 20 år siden.
Nogen er...

Landbrugs karteller og kooperativer Coop, har andre interesser. Vi kan selv bestemme hvem vi vil støtte. Jeg bruger lidt af hvert. Der er selvfølgelig vare jeg aldrig kunne finde på at købe.

Laurbærblade

Laurbærbladeolie har antibakterielle og indeholder eucalyptus, som kan [mindske symptomer](#) ved forkølelse og influenza. Dette er på grund af eucalyptussens antiseptisk effekt på patogene bakterier i de øvre luftveje.

Foto: Shutterstock

Så hvordan kan du drage nytte af urten? Jo, det behøver faktisk ikke være så svært.

Alt du behøver er en sikker beholder til lyset, nogle tørrede laurbærblade og tændstikker.

Faktum er, at de gamle romere og grækere troende på den helende kraft i denne urt.

De har ikke bare brugt laurbærblade i maden, men også som lægeurt. De populære blade blev indtaget friske, tørrede eller sammen med vand for at modvirke en række forskellige sygdomme.

Ja, det er ikke nogen tilfældighed, at lige præcis laurbærkransen blev delt ud til personer som udførte noget ekstraordinært. Den velkendte krans forbindes med sejr og fremgang – du har sikkert også set den på film!

Tidligere blev de måske mest brugt som tilbehør i madlavningen, men de senere år er flere begyndte at hviske om de uanede helbredsmæssige fordele i laurbærblade.

Og hvad passer bedre nu end i sygdomstider at sprede tricket som de gamle romere og grækere opdagede!

Bedst af alt? Du behøver ikke at spise bladene eller lave noget medicin af dem – faktum er, at kroppen reagerer på en overraskende måde bare du tænder dem i huset...

Jeg skriver jeg er behandler. Det har jeg ingen belæg for. Jeg er bare en "kvaksalver" nogen tror på. Jeg ved ikke hvad jeg er? Jeg er flere ting: Jeg er Konditor og Bartender, de bliver også kaldt: Gift blander.

Jeg er "selvlært" behandler med kendskab til indvendige øvelser, ikke ret mange kender. Selvlært er så meget sagt, for jeg har ikke lært noget af mig selv. Det er blevet overført til mig. Og jeg er blevet vejledt i de retninger jeg skulle søge.

Jeg er både forud for min tid og inspireret af tiden før alt blev til. Jeg skal have folk til at forstå der findes en overførelse af den samme energi der holder naturen kørende. Det er noget der berør os alle og alligevel er det meget få der tør røre ved emnet.

Jeg spurgte min lærer i Indien, Sister Kasturi.

Hvordan kan du svare rigtigt på det du bliver spurgt om? Jeg lader Ham svare!

Jeg begynder at forstå det. Lad mesteren i dig gøre det der skal til.

Når jeg er væk i mig selv i mine øvelser, overføres det Han giver.

Når jeg søger på urter, er det ham der viser hvad jeg skal søge.

Når jeg er misundelig på de fine huse hvor der er behandling, er det længsel efter at gøre det rigtige. Når jeg "Tordner" mod væresteder der gør det forkerte, er det fordi "han" viser hvad jeg skal gøre for at gøre dem rigtige.

Her afslutter jeg forordet og går tilbage til dagbogsnotaterne.

September 2005

Jeg arbejder på at komme ind i sundhedshusene.

For mig er det tydeligt at jeg laver behandling for dem. Det undrer mig det ikke er sundhedshusene der kommer til mig? Uviljen kommer ikke fra dem.

Samarbejdet bliver umuliggjort højere i systemet. I forvaltningen.

Sundhedsforvaltningen og Kultur og Fritidsforvaltningen slås om de samme tilskud og gør de mest umulige ting for at lægge hinanden hindringer i vejen. Så længe de ikke får øje på mig, kan jeg arbejde videre i sundhedshusene. Fast besluttet på at få min undervisning ind i sundhedssystemet. Det er den allerede, det er kun forvaltningen der ikke ved det.

Sundhedsforvaltningens brugere står allerede i mine klasser. Sundhedshusene ved godt jeg er her, de har lukket mig ind. Hjemmehjælperne har delt mine flyer ud i flere år.

Da jeg startede, troede jeg det var i sundhedshusene jeg skulle være. Jeg har ikke de uddannelser embedsværket forlanger. Jeg har dem de mangler. Der er ingen der kan fortælle hverken politikere eller embedsfolk, hvad de skal gøre. Det sker først når de opdager det vi hele tiden har gjort. Og gør det til deres. Det sker som regel 40 år. efter.

Når befolkningen for længst har taget metoderne til sig.

Det er da underligt at man skal arbejde skjult i systemet for at få det til at virke.

Sundhedshusene hører under social sundhed. Det nemmeste var at de ansatte folk som mig på time basis.

Sundhedshusene kan se der er muligheder. Gennem skoler må jeg gerne undervise deres brugere. Nogen af lederne kan se det er det bedste der er sket for nogen ældre. Andre aner ikke hvad der foregår. De ser bare en flink mand undervise deres brugere. I skolerne er jeg ekspert. Der er et godt samarbejde i gang i sundhedshuset i Randersgade og i Rosenborgcenteret og i Nybodercenteret. Jeg sørger selv for papirarbejdet.

På den måde er jeg en del af systemet og passer mit. På samme måde som mange i systemet passer deres og ikke ved hvad de andre laver.

Jeg kender de rigtige og bliver inviteret med til sundhedsmesser. På mine flyer og hjemmeside kan man se jeg underviser og holder debat foredrag. Jeg nævner mine samarbejdspartnere, uden at blinke. Jeg er 100% ærlig.

HAN MÅ DA HØRE TIL ET STED?

Det gør jeg, men jeg går under radaren i de mange kontrolsystemer. Fordi jeg selv finder mit lønkontoer. Jeg holder reglerne. Og jeg har et mål der ikke er skrevet ind i nogen sundhedsplan. Der vil gå mange år før det går op for helt almindelige mennesker hvad der er sat i gang, for at redde dem.

Så er det jo svindel! Nej! Du kan ikke tage mig i svindel. Tvært imod afdækker jeg svindel, hos dem der vil skade mig. Mit arbejde viser at deres ikke virker. For den rene er alting rent...

Hvordan er jeg kommet til at kunne gøre det jeg gør? Nogen har troet på det jeg gør. De tror endda det er mere rigtigt end de muligheder de har. Fordi jeg altid viser de løsninger jeg arbejder efter. Jeg er blevet sendt i armene på de helt rigtige ledere. Søren Mathisen i Amager ældre center og Kirsten Rosenkvist i Indre By ældrecenter havde ikke svært ved at vise mig hvad jeg skulle undgå og hvad jeg skulle gøre. Det viser sig at systemet er skruet sammen af noget der ikke rigtigt virker. Det er de gode ledere der får det til at virke.

Det er ikke kun her:

Det er over hele linjen. Det er håbløst at begynde at forklare.

Alle ved når de møder den rigtige og han viser de rigtige beslutninger.

Jamen det er jo meget nemmere! Ja, Ja, fordi det er lavet så det virker for alle.

Vi ved alle at beslutninger der er lavet for kun at gavne en, går ud over andre.

Her ser du hvorfor metoden virker. Den der kun tænker på sig selv, vil også benytte sig af metoden. Fordi den også gavner ham. Den vil med tiden forandre dem, det gavner alle.

Man kan sige det er en grund substans der findes i alt.

Jeg dømmes ingen. Jeg vil gerne have alle til at være med.

Hvorfor?

Fordi ingen kan undgå at blive bedre end de er. Det giver håb for fremtiden. Folk skal lære at meditere for at få det bedre og blive bedre.

Skal jeg fortælle hvordan meditations metoden virker, igen?

Ja det kan ikke blive fortalt for mange gange.

Der bliver fyldt nyt på, når det overflødig bliver skiftet ud. Det kan kun ske ved at vi lære at give slip. At give slip på tanker er den svære del. Det kaldes at cleane, rense, det er det vigtigste.

Du skal meditere på Guddommeligt lys i hjertet. Ja det er billedligt talt.

Følelsen er ledetråden. Den er vigtig at kunne fremkalde følelse. En følelse er ens for alle. En følelse er en naturting. En følelse kan ikke lyve.

For at mærke hjertet tydeligere skal du gå over i hjertesiden. I venstre side. Her skal du nemt kunne fremkalde følelse.

Kan du mærke hjertet? Ja!

Godt.

Hver gang der kommer tanker, skal du over i hjertesiden og mærke følelsen. Så ved du, du gør det rigtigt. Tankerne opløses og forsvinder, lidt efter lidt. Og du falder i meditation.

Hvis det er meget svært for dig, så bed din læremester gøre det for dig. Bed ham sætte sig i dit sted. Ja det kan man godt. Det vil han gerne. Han hjælper dig gerne videre.

Det er din træning. Gå efter at gøre det til daglig træning. Hver dag, gerne flere gange om dagen. Vi går efter det bliver en permanent tilstand, der altid er der. Der skal være en uophørlig forbindelse.

Der går noget tid fra du begynder at søge forbindelsen til du lære at bruge den. Det gør ikke så meget. Hvis du gør det rigtigt, vil du føle du får det bedre, hele vejen.

Ellers, igen. Bed din læremester gå ind i dig og vise hvordan du skal gøre det.

Du kan hele tiden gå tilbage og samle op.

September 2005

Sundhedshuset i Randersgade har flere afdelinger og etager.

Genoptræning på 1.

Aktivitetscenter på 2.

Træningscenter på 3.

Chefen Britta på genoptræningscenteret vil gerne lade mig bruge deres lokaler. Mod det er deres patienter der går på holdene. Det vil sige dem der har lyst til at fortsætte når genoptræningen er færdig. De mangler mit tilbud. Sundhedshusenes behandling er tids bestemt, de har ikke noget tilbud til deres brugere efter endt behandling.

Aktivitetscenteret på 2. sal vil også gerne have mig.

Chefen Jesper Jespersen er ikke vandt til hurtig handling, jeg gør det jeg siger. Jeg går lige ud ad hans dør og ind og taler med brugerne og personalet. Når jeg er i huset, kan jeg lige så godt lave flere hold. Det bliver til 4 hold.

Jeg bliver mindet om at jeg er synlig på sundheds messer, man lægger mærke til mit arbejde. Helsemesser og foredrag og opsøgende arbejde, giver resultat. Sundhed og undervisningsministeren skal også randes på dørene. Når de besøger ældrecentre, skal de se at ældre laver Tai Chi. De skal holdes fast i folkesundhedsprogrammet der blev sat i gang i 1996 og kører til 2008. De skal se der er nogen der gør noget. Og at det virker.

Steffen vil have mig i bestyrelsen i KOS. Kultur og Samfund i Hovedstaden. Måske er det en fordel. Det gør jeg har et tilhørsforhold til en institution der har en plads om bordet.

På papiret er jeg valgt og registreret til at tage mig af skolen i skolen for sunde bevægelser. Indenfor kommunen betyder dokumentation noget. Selv om jeg gør det jeg hele tiden har gjort.

Min kone siger jeg er en drømmer. Selv er hun i et forskningsprojekt om demens.

Hun kender Steffen og siger han er en fantast.

Jeg bruger det jeg kan for at udbrede kendskabet til Tai Chi, Qi Gong og Meditationsøvelser.

Jeg kan godt forstå Steffen vil have mig. Han siger jeg er et mønster eksempel på en lærer. Jeg finder selv eleverne og jeg finder de steder hvor de har glæde af at jeg underviser. Det trækker endda flere til, som centrene får tilskud til. Jeg har ikke brug for lokale booking. Steffen får også tilskud til de elever jeg har. Og jeg får løn. Eleverne får det godt. Alle er glade.

Jeg ved ikke hvis fortjeneste det er? Og hvem der tjener mest på folkeoplysning og folkesundhed? Sikkert den kommunale administration. Jeg er også ligeglad. Hovedparten af budgettet bliver brugt på noget andet end det er givet til. Sådan er det altid. Jeg skal bare sikre at mit bidrag bliver brugt rigtigt. At det bliver meget synligt at det er vigtigt. Jeg manipulerer bidragyderne til at gøre de svage til deres potentiale. Vi kan alle sammen ende som hjælpeløse. Den bevidsthed skal svæve over beslutningstagerne. Koblingen mellem genoptræning og vedligehold skal være synlig. Bare vent, længere fremme får sundheds og helbredende bevægelser meget større betydning for samfundet. Der er så mange penge i at holde sportsstjerne skadefri og på toppen. De trænere og terapeuter der kan bruge deres Qi til behandling, kommer i høj kurs. Metoderne er i gang med at brede sig.

I østen er bevægelsen medicin.

Her hjemme ser jeg gamle og syge, som omvandrede medicin depoter. Nogen får så meget at de ikke er i stand til at mærke de får alt for meget medicin. De er så bedøvede at de ikke kan sige fra. Lidt efter lidt renser øvelserne medicinrester og overskydende medicin ud.

Flere siger deres urin bliver tyk og mørkegul og lugter kraftigt.

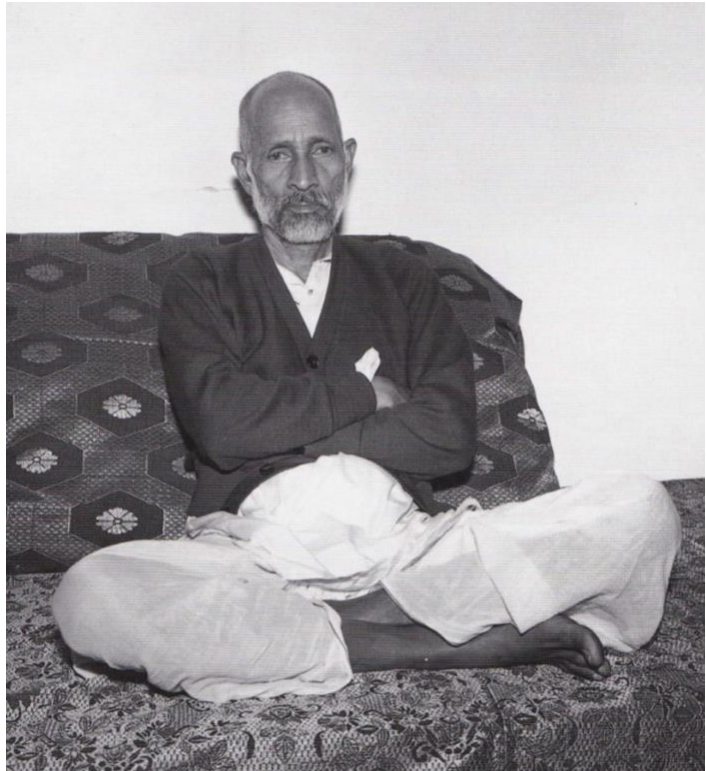
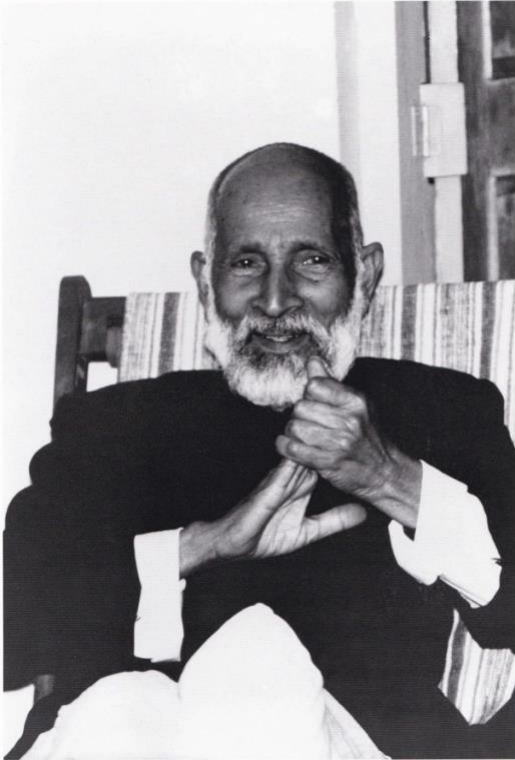
Jeg fortæller dem i starten at de kan regne med udrensning. Man bliver lidt påvirket når medicinrester slipper. Så de ved det er af det gode, så de ved de ikke er syge. Folk uden kropsbevidsthed, skal have at vide hvad der sker. De giver sig selv en kold tyrker.

De færreste har selv styrke til at arbejde sig tilbage.

Fælles træning i godt trykt selskab, er vejen. Jeg giver mine deltagere et meget dejligt miljø. En tilstand der frembringes af den transmission der fremkaldes i meditation der er i øvelserne. Selve den helbredende energi.

Gud hjælper dem der hjælper sig selv. Det er en praksis du roligt kan tro på.

Jeg beder Babuji, min mester om at vise mig det jeg ikke kan. Forstå det på den måde, at Babuji er forenet med den mest power fulde energi der findes. Når du bruger ham, opløses hindringer.

Du er velkommen til at bruge ham. Alle må bruge ham. Mediter på hans billede. Det er derfor jeg viser billeder af Babuji. Jo han virker og jo du må forstå at metoden han anvender, er for at få os til at give slip. Han talte kun om sin mester og om hvordan han brugte ham til alt. Isæt til at være i forbindelsen. Hans mester betød alt for ham.

Netop fordi det er så svært at forstå og så svært at forklare.

Jo stærkere forbindelsen er i dig, jo nemmere kan du komme i forbindelse med den.

Forstå det på den måde: Babuji er forenet med den mest power fulde energi der findes. Når du trækker på ham og beder ham gøre noget for dig, opløses hindringer vi holder fast i. Det er en teknik. Du kan også kalde det en nøgle til fremskridt. Det du skal bruge, kommer til dig når du selv træder tilbage.

Hvis din målsætning er at forene dig med det mest virksomme i Guds natur. Med det formål at hjælpe andre, så kommer det du skal bruge til dig. Når du ikke kun tænker på dig selv, men på alle, så lykkedes det. Jeg tror energien helbreder os. Jeg har mærket det på min egen krop og jeg har set det omkring mig. Derfor er jeg ivrig efter at arbejde med energi. Derfor er jeg ivrig efter at lave træningscentre og gøre mit arbejde til mere end græsrodsarbejde. Jeg er nødt til at kunne vise at vejen kan bruges af alle. Jeg skal være overbevisende, uden at være blæret eller uopnåelig. Jeg skal være meget tillidsvækkende. Det jeg viser skal virke fra dag et. Noget naturligt skal falde på plads.

Det 7. oktober 2005

På vej til Holland.
Nærmere Amsterdam. På kursus i Qi- Yuan.

Sam Tam bad Jan Diepresloot om at invitere mig.

Jeg er beæret, Sam Tam er den Tai Chi lærer der har lært mig mest på kortest tid.

Han er også den der har vist hvad Tai Chi er, på den mest overbevisende måde.

Hvis jeg kan lære at mestre Qi-en som ham, er jeg kommet langt.

Jeg tænker også... hvorfor mig? Jeg sætter ikke mig selv højt. Alle de år jeg har været på Tai Chi kursus hos Wee Kee Jin, er jeg mest blevet pillet ned, han har aldrig givet mig en tilfreds mine. 10 år fulgte jeg ham. Det var træningen med få kollegaer, der fik mig til at blive på hans kurser. Nu har jeg fornemmelse af at jeg har lært meget mere af ham, end jeg troede. Hans undervisning er utrolig langtrukken. Den grænser til sejpineri, det har pillet mange ned.

Det gør Sam også, piller os ned, men det er ved at vi ikke forstår hvordan han gør det. Han piller de største og dem der tror de er de bedste ned, ved at smide rundt med dem. Vi står foran et mysterium. Han kan det vi gerne vil lære. Han viser det er legende let. Vi kan bare ikke regne ud hvordan han gør. Han er ikke pædagog, så vi skal være heldige hvis vi får noget ud af hans undervisning.

Nu er jeg inviteret foran alle dem der stort set vil skide mig et stykke. Som den eneste fra Danmark. Nej jeg vil ikke blære mig, jeg venter med at fortælle det, til de andre.

Måske nøjes jeg med at skrive om det.

Der sker også noget andet. Jeg har tidligere skrevet om hvor besværligt det kan være at bruge IT. Det ene system vil ikke med det andet. Jeg skulle være blevet i MAC.

Der er et huld i min billedopbevaring. Da vi gik fra papir billeder til opbevaring på små simkort, blev det besværligt at få alle tidligere billeder over i MAC.

Jeg har billeder i gamle computere. Det var kun dem jeg havde samlet i den seneste PC, jeg fik med over i min MAC.

Jeg orker ikke computer "genier" lige nu.

Jeg kan fortælle jeg har gemt alle mine gamle PC er.

Min Mac Book Pro er fra 2017. Siden da har jeg klaret mig uden "ekspert" hjælp.

Når og hvis jeg får tid, henter jeg billederne fra min tur til Holland og sætter dem ind her.

I mellemtiden må i nøjes med mine dagbogsnotater.

Den 7. oktober 2005

Klokken er 12 flyafgangen er forsinket af tekniske problemer. Vi kan se der rander mænd i gule- veste rundt om forhjulet. Der er en rolig atmosfære selv om vi venter. Jeg falder i halvvejs meditation. Sams lære er at trække på energien. Det er så specielt at det er få der forstår det. Der er ikke rigtigt er nogen på hans niveau. Det her er noget andet, det er Babujis transmission, der skaber rummet. Normalt ville folk være små irriterede over at vente. Det er de ikke, der er en god stemning. Der er mange arbejdere der skal hjem og holde weekend. Der er en Guddommelig afslappet atmosfære. Folk griner og taler sammen.

Jeg havde glemt min pibe og tobak. Jeg køber en i den toldfri butik. Der er endda et godt udvalg. Jeg plejer at være for nærig, nu er jeg glad for at have et minde fra turen.

Den unge mand i butikken tager fejl af mig, jeg er en garvet piberyger. Han tager også fejl af sit kendskab til tobak. Jeg kan høre han har hørt på nogen der er nedladende overfor MC Baren. Hvem skulle også vide at MC Baren ender med at købe alle de andre kendte tobaksfirmaer. MC Baren lader dem beholde deres label, så kun kendere ved det. Hvor ved jeg den slags fra? The Danis Pipe Shop og mine rejser til Indien. MC Baren har det største marked i Vandpibe tobak. Det er den mest populære tobak i Indien.

Jeg køber en Peterson Special Reserve tobak og en Stanvel street grene pipe.
Man skal kende piber for at kunne vælge den bedste i butikken. Det er ikke altid den dyreste, det er hvordan årene går. Kan du finde en pipe hvor åre, går i rygeretningen og i sugeretningen, er det en god pipe. Der kommer billeder:

Jeg har røget pipe siden jeg var en stor dreng. Det er ikke noget jeg taler om, jeg føler mig heller ikke som piberyger. Jeg vil ikke være med i piberygnings konkurrence. Jo jeg har prøvet at ryge på tid... hvilken piberyger har ikke det. Men det er ikke min nydelse. Der kommer noget andet til syne i piberygning. Jeg fik meget tidligt glimt af det hemmelige i kunsten at ryge pipe. Nogle gange smagte det helt utroligt godt, det var ikke bare smagen. Der var et andet element i oplevelsen. Noget åndeligt, noget meget stille og fredfyldt.

Røgen tillader os at gå fra den sete verden til åndeverdenen. Det er i åndeverdenen, hvor vi alle er forbundet. På den måde kan vi blive ét med alle ting. Vores pipe er hellig. Vi skal respektere vores medicin. Når vi ryger piben, skal vi have gode tanker, for disse tanker deles med åndeverdenen. Piben, røgen, ånderne, vores tanker - disse ting er Wakan. Store Ånd, lad mine tanker være Wakan i dag.

The Danish Pipe Shop -
Vester Voldgade 92, 1552...

Besøg

Pibe forretninger er stort set forsvundet. Vi har kun en der alene handler med piber og tobak, i København. Det er lidt trist og misforstået at lade det gå ud over piberygere at cigaretter er skadelige. Jeg ryger ikke offentligt, for at slippe for heksejagten.

Jeg forstår mere end jeg er i stand til at gøre i praksis. Det er jo derfor jeg skal have nogle ligemænd at træne med. Jeg kan noget mine elever syntes er uopnåeligt. Her bliver jeg udsat for det de oplever. Jeg søger det uopnåelige, for at komme tættere på. Klokken er 18, flyet er stadig forsinket. Undervisningen begynder kl. 19. Det kan jeg ikke nå. Jeg sms-er og får at vide der er hurtige taxaer fra lufthavnen til byen. Kurset er i Olympia gamle dansehal. Jeg skriver jeg er ½ time forsinket. Nu sidder jeg i flyet og tænker på overnatning... Normalt er det bare at finde et hotel.

I Amsterdam er alle hotellerne i bymidten lejede ud i weekenden. Der er så mange der arbejder ude og kommer hjem i weekenden. Byen er en stor larmende fest. Jeg har det godt med at jeg skal være på Hotel Novo Tel lidt udenfor bymidten.

Sam sagde han ville lære mig noget jeg kunne bruge til mine ældre elever. Han holder ord. Det er så enkelt at man ikke selv kan regne det ud. Jeg tænker på Babuji, hans visdom er også altid meget mere enkelt og lige til end man tror. Jeg ved jeg skal passe på det han viser. Jeg må have det ind under huden med det samme. Det er om at holde fast i det han giver. Hvis ikke jeg øver det med det samme, forsvinder det om nogle dage. De bevægelser han giver mig skal gøres til en del af mig.

Jeg laver en madpakke fra Hotellets overdådige morgen buffet, uden at skamme mig. Jeg spiser ikke ret meget om morgenen. For andre er det det vigtigste måltid. For mig er frokosten det tidspunkt hvor jeg begynder at kunne spise. I pausen finder jeg et godt sted ude, hvor jeg kan sidde og spise. Jeg er alene og vil helst have det på den måde. Jeg søger ikke forstyrrende snak. Andre forlader træningssalen i små grupper. Jeg kunne godt hægte mig på nogen, men det vil jeg ikke. For mig er det en koncentrations rejse.

Sam viser meget, ikke mindst at det er nødvendigt at træne STANDING. Qi Yang. Det er stående meditation. Jeg kan se at mange af dem der går i gang med stående meditation, ikke ved hvad meditation er. Lige som Sam fortæller mig hvad jeg kan bruge til ældre og handicappede. Kunne jeg fortælle og vise hvad meditation er. Men det er ikke min opgave. Jeg ser mange der ikke kan noget og undre mig over hvordan og hvorfor, de er med. Det er Sams "magiske" evner der trækker. Det er et "trylleshow". Dem der har hørt om ham vil se ham også selv om de ikke er i klasse til at få noget ud af det. Andet end at se mesteren.

Jeg kan se at spørgsmål fra folk der ikke burde være her, irritere Sam lidt. En spørger hvorfor hun får så ondt i kroppen? Det er fordi du aldrig har bevæget dig før, siger Sam. Sam står ikke stille, han holder os i bevægelse. Det skiller mange fra og det viser hvem der er værd at træne med. Partnerne finder hinanden, som i en dansesal, når vi skal prøve det han viser. De bedste finder hinanden. Vi vil have noget ud af det.

Sam bruger meget tid på at vi står i ring omkring ham. Han viser teknikker på to eller tre elever. Han bruger Din Mark, uden at vise tydeligt hvor mærkerne er. Han sagde han ikke ville lade os øve de teknikker, fordi der var for mange uøvede. De kunne komme til at skade hinanden. Jeg forstod hans bekymring. Et par stykker blev dårlige under vejs. De kunne ikke tåle den smugle standing vi var udsat for. Det man rent faktisk skal kunne for at være med.

Hvor i bestod det gode? Det kom ind ved at jeg forstod man rejser Qi i sig.

Hæver bevidstheden og udfylder selvet.

Jeg blev mere bevist på retningerne øvelserne kanalisere Qi en i. Vi hjælper den og leder den i den retning den skal. Det kan gøre folk raske hurtigere. Det kan jeg bruge i mit arbejde.

Sams fodarbejde er anderledes end mit. Han drejer på fodballen, han er ikke bundet af de regler nogle Tai Chi skoler har gjort til deres vare mærke.

Jeg drejer på tung hæl.

Han er aldrig tung. Altid let.

Tung hæl har været grundlæggende i alle de Tai Chi former jeg har lært. Jeg finder det unaturligt på fodballen. Jeg tror ikke jeg vil ændre på den måde jeg viser fodarbejdet på i min undervisning. Den gør at folk får et godt fodfæste.

Sam er bare så meget længere at han svæver over gulvet.

Man må lære grundtrinene først.

Der er mange andre detaljer jeg kan føje til de 8 silkeøvelser jeg underviser. Jeg taler dem ind på Minni Dich, det der er frisk i erindring, skal ikke forsvinde. Jeg tror fremtidens bog vil have en QR kode man kan skanne for at høre eller se tillæg til bogen.

Jeg laver ikke silkeøvelserne om, jeg gør dem nemmere.

Det en mester viser er fri for overflødige bevægelser. De bliver nemmere, man kan bare ikke regne bevægelserne ud selv. Man skal have dem vist.

Sam giver mig nogle detaljer der fører Qi en ind i nogle områder jeg ikke har kendt ruten på før.

Det er som med Sister Kasturi, når hun en gang har ført mig ind, er jeg der og kan se og arbejde fra et andet stade. Der bliver ikke føjet til, der bliver fjernet noget så det er nemmere.

Du kan ikke se byrden før du har skilt dig af med den.

Man kan også sige man bliver rettet ind.

Når jeg bliver rettet, retter jeg mine. Ved at vise dem mine bevægelser. Man skal kunne det for at gøre det. Jeg skal kunne vise det indefra. Det her er min opgave. At vise vejen til det sundeste der findes. Det skal kunne ses i bevægelserne.

De fleste er her for at blive Tai Chi mestre. Det er ikke min opgave. Min opgave er at lære folk at bruge den energi der redder verden. Først redder den dem selv. Derefter breder den sig til flere og flere, så vi alle bliver forbundet med den. Det sker ikke på en gang, det sker over tid.

Jeg har bedt Babuji føre mig sammen med Mestre jeg ydmygt lytter til. Det sker nu. Jeg er sammen med Mestre og taler med dem om detaljer der kan hjælpe syge og gamle.

Vi taler om detaljer der gør os fri for smerter. Alle Mestre vil gerne bidrage med deres viden.

De ved at det er lige meget hvem der skriver det, der bidrager det til alles bedste.

De bliver selv ældre og ingen kan sige sig fri for svækkelse. Vi kan træne det rigtige vedligehold. Det ender altid i meditation.

Sam og hans kone Mini viser hvordan jeg får ældre til at stå godt. Sam sagde, jeg vil vise dig så meget jeg kan. Det gav hans undervisning en "grund" ikke ret mange havde set før.

For ham er det fundamentet i vores træning. De kendte ikke noget til vores samtale. Det betyder ikke noget. Alle får noget ud af at kende grund principperne i bevægelse. Dem der lytter opmærksomt får. Det er ikke kun tekniker ældre og handicappede har glæde af. Alle har glæde af at lære det i øvelserne der gør at vi kan mærke vi gør det rigtigt.

Desværre er der så meget på nettet der oversvømmer den ægte vare. Find Sam Tam og se hans færdigheder. En dag kan du også lede efter mine bøger. Lige nu er de noget særligt, fordi de ikke er udgivet endnu.

Jeg skriver noget der ikke er udgivet. Der er detaljer virkelige kendere vil give meget for at få fat i. Jeg ved ikke hvordan jeg kan bevare det på anden måde end jeg gør det nu.

Folk der træner Tai Chi ved hvor lang tid det tager at indøve en bevægelse.

Dem der bliver undervist, har sjældent den samme tålmodighed som læreren. Mine elever har problemer nok med at stå på benene, uden det gør ondt. Derfor er det smerte lindringen jeg skal bruge flest kræfter på. Det kan ikke forklares på anden måde end at, den helbredende energi opstår når vi laver øvelserne.

Jeg tror effekten bliver kraftigere når den der underviser kan mere.

Vi siger det vi laver, er selvudviklende, når vi gør det rigtigt. Jeg opfatter det som at vi bliver bedre, når vi har smidt en masse "unoder". Ham du vil kopiere, har sit eget selv. Det er ikke sikkert du skal gøre det som ham. Faktisk er jeg tilbøjelig til at tro at vi ikke kan.

Vi har hver vores vej. Målet er det samme. Der er forskellige måder at gøre det på.

Der hvor det føles falsk, er det ikke gjort færdigt. Det er ikke kommet frem endnu.

Du vil kunne se noget rigtigt, du ikke er kommet til endnu. Det er at søge og træne for at nå frem.

Vi skal ikke tage fejl, Sams undervisning virker. En råber stop, stop. Han var ikke forberedt. Jeg gør det vi blev bedt om. Han er ikke vandt til at andre tager initiativ. Han er lærer, her i salen. Forstår jeg senere. Ingen af hans elever tør at kunne mere end ham. For mig er han elev som mig. Han har ikke lyttet til hvad Sam bad os om. Vi er 40, der er flest hollændere. De har en sær opfattelsen af Qi. De stønner og sukker når vi laver par øvelser. De er ikke vandt til at kunne mærke qi-en i øvelserne, så tydeligt. Silken påvirker dem.

Min opvarmning er silkeøvelser. Jeg fik mange blikke. De kunne se jeg bevægede mig anderledes. Det kunne Sam også. Han bød mig op til at lave et sæt med ham. For nogle få år. siden ville jeg ikke kunne. Ham og jeg alene. Han har det som en fisk i vandet. Der står 40 og stirre på om jeg gør det samme som ham. Jeg har aldrig prøvet det sæt han tager mig med i. Han sagde jeg får lidt ekstra fordi jeg ikke var med til det hele aftenen før. Jeg kunne forstå de andre havde trænet sættet. Nu havde alle set at jeg bevæger mig som silke. På trappen udenfor, senere spurgte Sam hvem jeg fulgte?

Jeg træner mest alene. Jeg bliver inviteret med når Torben Bremann inviterer lærere udefra. Hvordan er Wii Kii Jin? Spørger Sam. Meget grundig, meget standing. Gentagelser og gentagelser. Terpe og terpe. Det griner Sam af. Han kan se jeg har mine egne bevægelser. Ja, der er Silken der skinner igennem. Jeg er handicap lærer. Det griner han også af. Men det rør ham. For jeg står blandt folk der kommer for at lære kampkunst og jeg er en af de bedste han har set. Du er ikke bange for nogen af dem på holdet? Næ, skulle jeg være det? Nej det har du ingen grund til.

Der er 3 fra Finland, de virker som soldater. De er hurtige og smidige, men det er ydre bevægelser de laver. Jeg er sikker på at de kan slå på tæven. Jeg har lært nok til at når jeg er blød, kan de ikke tage mig. De får ingen slag ind. Mysteriet vi ser her, er indre bevægelser. Vi kan ikke en gang mærke når Sam tager fat i os, før det er for sent. De bliver sure hvis jeg prøver at skubbe dem, eller vise deres åbninger. Det undlader jeg med dem. De vil gerne se barske ud. Det er ikke min stil. På gaden får de lov til at gå i fred, men attituden kan være nok til at pisse nogen af. Fulde folk kan ikke stå for udfordringer. Jeg kan også gå på gaden, men jeg får ene venlige smil. Jeg har ikke noget at frygte. Jeg sidder med en sodavand og en sandwich i sommer aftenen efter træning. Jeg kan hører byens larm, der er fest. Jeg fornemmer meget tydeligt at det er unge håndværkere, der er hjemme og slå sig løs i weekenden. Hele ugen bor de på den byggeplads de arbejder på. De lejer sig ind på de billige hoteller i bymidten. Andre på holdet siger jeg er heldig jeg fandt et hotel lidt i udkanten. Her er der larm natten lang.

Jeg tænker på dagen... Jo der er meget jeg kan bruge. Jeg er allerede begyndt at skrive bevægelserne om til mine elever. Sam gav mig en standing hvor man står lige oprejst med hænderne langs siden. Det yderste af langfingeren røre låret. Her er et punkt der sænker Qi en. På sigt udvikler det sig til at man kan sænke Qi en og ranke op samtidigt. Man kan stå fast.

Jeg har taget nogle billeder ude på holdene. Jeg vil sende de bedste til Sam, så han kan se det virker på 80-årige.

Der er en gruppe amerikanere fra Californien. De følger Sam en måned. Han har været hos dem. Han gør ikke meget for følgere der ikke rigtigt kan noget. De har sikkert gået til Tai Chi i mange år. men de har ikke lært at dække sig. De ved ikke at det giver balance, Det er lige så vigtigt som at kunne komme med udfald. Jeg prøver at sige til en af dem at hun bliver bedre til Tai Chi, når hun stiller sig bag sin parade. Hun ved slet ikke hun er åben, det går op for hende her, at hun er meget sårbar. Der er da aldrig nogen der har prøvet at skade hende. Det gør hende forskrækket at opdage at vi forsvarer os mod slag. Dine bevægelser kommer til at se rigtige ud. At afværge er at balancere.

Når jeg viser det til mine egne elever er det for at få dem i balance. Armene er foran dig, foran din midterlinje. Skulle noget støde ind i dig, kan du bevæge armene ganske lidt op eller ned og blive bag din midterlinje. Jeg viser dem hvordan og de gør det på mig, så de i det mindste ser det virker når jeg vejleder dem.

Da Sam sagde: Det er ikke at skubbe til andre du lære af. Det er af at lade andre skubbe dig. Da så jeg hvordan jeg har ladet mig skubbe, igen og igen. For at lære eleven foran mig at gøre det rigtigt. Jeg ved jeg bliver endnu bedre til det efter at have lært Sam at kende. Forstå at det ikke er for at skubbe til nogen. Det er for at lære dem at stå fast og at glide af. Samtidigt er det for at jeg forstår bevægelsen. Så jeg kan gøre det, langsomt som hurtigt. Jeg skal kunne mere, for at dem der prøver bevægelserne på mig, forstår hvad jeg mener.

Vi træner fra fredag aften til søndag eftermiddag.

Jeg har en meget let oppakning. Jeg har tjekket ud fra hotellet om morgenen da jeg skulle til træning. Jeg syntes det går meget hurtigere at komme hjem. Der er lidt af den samme fornemmelse som når jeg tager hjem fra Indien. Jeg er fyldt op, på en afslappet måde. I morgenen ved jeg at mine elever vil blive udsat for en masse nye detaljer.

Bevægelserne jeg underviser, skal forblive de samme, de må ikke laves om. Det er svært nok for de svageste at huske dem. Men det der sker inden i kroppen, er meget mere detaljeret nu. Inde i mig vil der ske en udvikling der på et tidspunkt vil gøre det nemmere for mig at vise andre hvad de skal. Når jeg underviser de samme bevægelse, taber jeg ikke nogen. Jeg ved at mange ikke vil forstå de indre bevægelser. Det betyder ikke så meget. De er ikke så langt og kan stadig følge med. Det betyder meget for mig at min udvikling kan laves, blandt ældre, der ikke har noget ønske om at lære kampkunst. Jeg bruger mine elever til at fremme min udvikling, på en god måde. Den helbredende energi kan bruges på flere måder. Alle reagerer forskelligt, jeg skal kunne bruge mine bevægelser på alle. Der er langt mere end det. Jeg skal være villig til at acceptere at jeg blive misbrugt. Nogen er så virkelighedsfjerne at de er uden føling. Det er vigtigere de har tillid, ellers tabe jeg dem. De må ikke misbruges, selv om de misbruger mig. Det er nok sværest at acceptere at nogen, helt tydeligt spilder deres tid. Nogen af dem ved det ikke, de har ingen samvittighed. Den er gemt bag egoisme. De er som "dyr" der stjæler fra mit bord. Jeg kan vise dem alt, uden de på noget tidspunkt vil kunne finde ud af at gøre det af dem selv. Jeg kan lære dem alt hvad jeg ved. De vil aldrig tage det ind. Det gør ikke noget, når de får det godt når vi er sammen. 1 ½ times terapi om ugen holder dem kørende. Der er masser af mennesker der aldrig vil kunne finde ud af at helbrede dem selv. Dem der kan, har altid været i høj kurs. I andre kulturer opdager man særlige evner og plejer dem. Tidligere blev de til vismænd når de blev gamle. På vores bredte grader er det utænkeligt at nogen der arbejder med energi, kan være til gavn for nogen. Her tør man ikke at tale om det. Alligevel er dem der bliver kaldt til det særlige job, ikke i tvivl. Det er større end ævl og kævl og mistro.

Det kunne være en pengemaskine, hvilket nogen gør det til. De tanker får mig på afveje. Det er ikke mig de betaler for, det er den Qi og Prana der løber igennem mig. Det virker ikke hvis jeg kun tænker på penge. Jeg skal helet tiden arbejde på at forstærke energien, der giver velvære. Fordi mine elever glemmer smerterne når det står på. Der er langt mere end det. Der er meget mere på spil, mit kald er at lære folk at meditere. Jeg skal i hvert fald gøre mit bedste for at udbrede kendskabet til hvordan man gør. Derigennem opretter de forbindelse. De øvelser jeg underviser er øvelser der skaber forbindelsen. De er selve forbindelsen, når den er skabt. begynder udviklingen.

Du bliver bedre til det du gør når du mediterer, siger Babuji.

Her får jeg en særlig tanke på Babuji... Det er jo genialt. Jeg kan foretage en differentieret undervisning, hvor alle får, derfra hvor de er. Jo bedre jeg bliver til mit arbejde, jo hurtigere og jo mere "energi" kan jeg overføre til mine elever. Dem der er i lære hos mig, for selv at blive lærere, kan også se og forstå det. De får hele tiden tilføjet nyt. Og jeg bliver bedre til det nye jeg har fået tilføjet.

De sagde: Vi kan mærke dig mere end vi plejer.

Jeg ved ikke hvordan det er rygtedes? Men andre lærere kommer til min undervisning. Jeg bliver opfordret til at lave weekend kurser, eller bare en eftermiddag, hvor vi træner det nye jeg har lært. Jeg siger til dem der vil, at de er velkommen til at komme som gæst på mine hold.

Oktober 2005

Nu er det efterårsferie.

Det betyder KULTUR NATTEN.

Marianne lavede ruten. Vi havde nogle ønsker.

Vi begyndte med Aikido i Struensegade, det er 5 min fra vores hjem. Jeg talte med instruktøren, vi har fælles venner. Carsten Jørgensen driver Bogø Aikido klub. Han lavede opvisning på sommerlejren 2005.

Derefter besøgte vi det Færøske hus på Vesterbrogade. Marianne havde ikke været der før. Vi var enige om at vi ville invitere hendes mor derind i nær fremtid. Hun er 90 år og glad for at komme ud.

Bagefter var vi på Axelborg, helt oppe i tårnet. Axelborg havde smagsprøver på alle etagerne. Det er landbrugets hus.

På Rådhuspladsen var FDF i gang med at stable mælkekasser oven på hinanden, med en mand på toppen.

Christiansborg slotskirke var fyldt. Der var ikke så mange der interesserede sig for hvordan den blev restaureret, efter tagbranden. Man kan lave kunstigt marmor, af marmorpulver. Et nødblus fra et skib i havnen satte kirken i brand, Nytårs aften.

Vi var gennem Gobelin salen og se Bjørn Nørgårds historiske værk. Han er ikke naturalist, proportioner er ikke hans stærke side. De har meget store hænder.

Køen til folketinget havde vi ikke lyst til. Vi satte os i stedet på Kongens Nytorv og drak kaffe. Det var en meget lun og hyggelig sommeraften.

I Od Fellow Palæet blev vi hilst velkommen af en af mine elever, Inga R Thude.

Marianne fortalte om de familier og venner vi kendte i Bredgade. Ole Dahl der har et Galleri og hans samlever George. Stig P og Mariannes søster Susanne, boede her. Vi holdt Jul hos dem. Nu bor Søren Stig P her med Gitte og de 3 drenge. Det er et historisk kvarter.

Vi gik videre til Apotekerforeningen og fik et bolsje og fik målt blodsukkeret.

Planer var at slutte i Hellig Kors Kirke. Vi havde gået meget og vi orkede ikke at mande os op til Pastor Borks midnats Gudstjeneste.

En centermedarbejder blev fornærmet over at jeg ikke ville være på hendes frivillige hold på kulturnatten. Det er kun en gang om året, det burde ud kunne afse tid til. Hun havde regnet med at hun kunne sætte mig i hendes program. Jeg sagde til hende at jeg arbejder frivillig alle årets dage. Jeg har mit eget program at passe. Jeg gør langt mere for mine elever end andre. Fordi det ikke bare er et job for mig, men en livsstil og livsmåde.

Det er et kald.

At møde en fyr som Viggo er som at finde en lysende stjerne: smuk, lysende og sjælden. Han har et hjerte som en engel og en ånd som en fighter. Han ved, hvordan han får folk til at smile, selv når han er træt. Han har mure omkring sit hjerte, men når du viser, at du er trofast, vil han holde sig ved din side for evigt. Viggo er klogere, end han lader sig se, og når folk undervurderer ham, elsker han at bevise, at de tager fejl. Hans eneste svaghed er at bekymre sig for meget. Han er en person, som du vil fortryde at miste!

Jeg kan jo ikke stå og sige hurra for mig. De største misforståelser er at dem der ser andre gøre noget de ikke selv gør. Giver handlingen selviske hensigter. Det er ganske uforståeligt at nogen handler uden at tænke på dem selv først. Det er den svære del. Det er ikke mig i skal tale om. Det er selve den metode jeg viser, I skal forstå. Forvandlingen. Uden den er vi dårligt stillede. Meditation er en omstilling vi ikke kan være foruden nu. I kaos kalder naturen på de ændringer der er nødvendige for at overleve. Det er ikke en person. Det er en transmission, en transformation.

Billedet er som et ugeblads horoskop. Der er nogle tjenester på Facebook, der skriver pænt om alle. Lige som Lykke kager og se din fremtid, I automaten i Tivoli.

Neste dag vågner vi op til budskabet om at en ny lille prins er født. Den 5. oktober 2005. Det bliver fejret i den Royale Svømmeklub, der består af 3 der er til mænd og et ægtepar: Jørgen W Hansen, Ulf M Becker, Knud Erik Gregersen, Marianne Kjer og Viggo Vikkelsø. Klubben har været større, før aids... Den gang svømmede vi også, i Frederiksberg svømmehal. Den Royale tilgang er en anledning til at være selskabeligt sammen. Ud over de planlagte middage.

Prins Christian / Født

15. oktober 2005 (17 år),
Rigshospitalet,
København

kongehuset.dk
https://www.kongehuset.dk > h-k-...

H.K.H. Kronprinsen -
Kongehuset

Prins Christian Valdemar Henri John, født
den 15. oktober 2005, H.K.H. Prinsesse
Isabella Henrietta Ingrid Margrethe, født...

Vi er danskere der forstår vi er heldige at være danskere. Vi elsker vores land og vores humor. Vi har ikke ondt i sinde. Vi kan godt gøre grin med os selv. Hvis noget gør nogen ked af det, eller de ikke vil ind på et emne, respektere vi det. Venskab, læger mange sår. Vi hjælper hinanden, vi udnytter ikke hinanden. Vi spiser på Halmtorvet, på den Kinesiske restaurant PAKA. Peking And. Det var en meget munder aften. Vi grinte af os selv og af gamle venners tåbeligheder, Jørgen W forsøgte et øjeblik at blive alvorlig og fornærmet. Over at han selv hængte Jan og Moris ud. Det var dig selv der bragte det op. Gude ja! Og så grinte vi. Moris er Organist, hans travle tid er Julen. Det falder uheldigt for ham. Fordi han har det med at drikke sig fuld... han er meget nem at lokke. Når han er ædru spiller han rosværdigt. Jamen for helvede, han skal kun arbejde en dag om året. En' vigtig dag! Det må han sgu da kunne klare. Det er ikke Moris skyld. Det er

Jan der lokker. Og Jørgen W er bladvender. Ja han vender nodebladet. Mest hanker han op i Moris. Ja og sørger for at han ikke falder i søvn under prædikerne, siger Jørgen. Ja Moris kan salmerne, dem kan han spille med lukkede øjne. Når han ikke er fuld. Var du også fuld Jørgen? Ja men ikke så meget som Moris. Hvad med Jan? Han var var gået ud som et lys. Han var umulig at vække. Han havde lovet at gå med. Ja det ligner Jan at sidde og drikke til kl.4 om morgenen. De gik slet ikke i seng, det turde de ikke af frygt for ikke at komme op. Blev han så fyret? Nej Orglet fik skylden. Det er utæt. Det er dejligt at grine. Moris er en meget smuk afro mand. Alle er vilde efter at tage sig af ham.

Der er med tiden blevet nok at se de gamle bøssebekendtskaber til Jørgens W s runde fødselsdage. Han holder forbindelsen og elsker at fortælle om det drama der altid udspiller sig i de kredse. Han kan ikke altid se det sjove, eller se at nogen er afsporede. Jørgen W lader sig gerne udnytte. Han føler en stor fortrolighed i at få lov til at vande blomster og holde øje med post, i Jan og Peters lejlighed. De er i Prag, der er det billigt at leve, Peter er fra Prag. Jørgen er deres Fidibus, det kalder man en der varter op i "glædesmiljøet". De føler på ingen måde det er snyd at være på overførelse i Prag. De betaler mere i skat og afgift end almindelige Danskere. De har altid haft et enormt spiritusforbrug. Selv om de bor i Prag og er tilmeldt i København. Hvis der kommer en indkaldelse, skal de have det at vide, så de kan digte en god undskyldning. Jan er ekspert i at lokke, jeg advare og tale alvorligt med Jørgen. Nej Jørgen! Du sælger ikke din Frederiksberg lejlighed, for at passe og betale husleje i deres lejelejlighed på Vesterbrogade.

Jørgen kan ikke altid se det sjove, fordi han er medspiller og let påvirkelig. Knud Erik er også involveret, men han griner højlydt af selv de største dumheder, som var det en god fest. Han syntes Jan er et prægtigt menneske. Farverig og klog og han er opera elsker og han elsker fester. Det kan da ikke være bedre. Jeg har haft samme vildskab med Jan og Peter i årevis. De var altid inviteret med, fordi de er festlige og dygtige til at arrangere. Det er mig der er forandret. I 1993 holdt jeg helt op med at drikke alkohol. Min spirituelle udvikling udvaskede behovet. Der er ikke noget afsavn. Det gør mig ikke til en fanatiker der ikke kan holde andres druk ud. Jeg kan godt more mig med folk der drikker, uden at drikke selv. Og jeg er på ingen måde dommer, eller fordømmende over nogen. Der sker bare en forandring der gør at jeg ikke kan leve et liv med synd og løgn selv. Jeg føler ikke der er noget forkert i at beskrive mine omgivelser. Det er ikke ondt ment. Det er min opgave at skrive mig ud. Folk omkring mig er en del af mig. Der er ikke noget så festligt som bøssefester. De har altid haft noget storslået over sig. I et miljø med bøsser og lesbiske, behøver man ikke bede dem om at komme udklædte. Nogen er altid udklædte, fordi de overspiller. Andre går i et med omgivelserne. Det bliver kun synlige ved bøssefeste, fordi de lever sammen med en mand. Eller dame med dame. Her er stikker Marianne og jeg ud, fordi vi er et ægtepar af blandet køn. Nogle gange tænker jeg om vi blev inviteret med fordi vi kan tåle miljøet? Jeg tror nu mere det er fordi vi har ry for at være ordentlige mennesker.

Den Royale svømmeklub diskuterer verdens muligheder. Vi var lige ved at få en Kinesisk konge i Danmark, en ½ Kineser. Uha sige Knud Erik, Ulf er ligeglad, han er ved at udvikle et had til Muslimer, så han er glad for det ikke er en Araber. Marianne syntes slet ikke Felix ligner en Kineser.

Jeg går ind for Globalisering, EN VERDEN. Det er meget langt fra den almindelige indstilling. Nu får vi en ½ Australier. Jeg får at vide jeg har en hippie indstilling. Yogi indstilling, siger jeg. Fremtiden er ikke som nu. Vi bliver nødt til at stå sammen. Jo flere der

kender tanken, jo bedre. Advarslen kommer indefra. Jeg er ikke dum eller naiv. Jeg ved opfattelsen vil blive en anden. Min IQ er 125. Jeg har 100% gehør! Ja efter en ugebladtest, siger Marianne. De griner. Nej det var en elev test, en optagelses test. En lyd test. Jeg giver ikke selv ret meget for test. Der ligger altid noget under.

Det vil altid være en personlig afgørelse hvad man syntes om andres opfattelse. Hvem spørger og hvad skal det bruges til?

Det er derimod rart at høre Marianne, Ulf og Knud Erik tale. De ved noget, de er oplyste og sætter sig ind i tingene. De søger hele tiden viden.

Jeg søger visdom. Mine tanker er af en anden verden.

Jørgen elsker at diskutere, hans stemme høres mest. Han bliver beskyldt for at være dum, sjovt nok af dem han tager sig mest af og låner penge. Han har langt bedre kort på hånden end dem. Jeg ser de udnytter ham og nedvurderer ham. Venner der ikke er venner, fordi de bagtaler. Det fortæller mere om hvem de' er.

Nu rammer alle pilene mig. Næ, næ, næ.

Alle der skriver har lov til at være fulde af løgn. Det kaldes fantasi. Inspiration.

Mine personer er opdigtede. Ja selv om de nævnes med navn og er ægte. Ja. Det jeg skriver, er mit syn. De er med til at skabe karakterer. Jeg vil aldrig lave et interview hvor jeg spørger hvad jeg må skrive. Det er fiktion, der skal sætte tanker i gang. Jeg ser noget godt og smukt i alle.

Vi går og passer på hinanden.

Jørgen W bliver 60 og glæder sig til at gå på pension. Han har sparet op. Knud Erik er 56 og på pension. Han undrer sig over han er i live efter aids. Han beundrer i smug min smidighed. Han har været rig af flere gange. Ulf er 53 og er også på sygepension og klare sig pænt med arven. Han går til Tango, med Kirsten. Marianne er 52 og i gang med karrieren. Vi har hinanden. Jeg er 57 og i gang med mit andet livsværk. Denne gang slår det mig ikke ihjel.

For 20 år siden slog aids mange af vores venner ihjel. Verden blev ændret. Bøsser har altid levet i skjul. Nu blev de synlige på en meget grusom måde. Det førte også oplysning med sig. Undertrykkelse og tvang og fordømme, blev hængt ud.

Skam der altid har været der, blev synligt. Den ændring, som ingen ventede, er her nu i menneskeskikkelse. Mennesker der med livet som indsats gør krav på at være her, uden at blive udnyttede og gjort til skamme.

Mennesker bliver ikke bedømt på kvaliteter, de bliver og gjort til slaver for hvad de er.

Af dem der misbruger deres magt til at gøre andre til slaver. Samfundet er indrettet så de fleste af os føler vi sælger os selv. Vi arbejder mod vores vilje og overbevisning.

Det gør mange syge.

Der er et meget større opgør på vej. Kvinder, minoriteter, alle der er svigtede og udnyttede står frem. Der bliver storvask i alle brancher. Regeringer, regimer, organisationer.

Der kommer en sygdom, en epidemi der er værre end aids. En Global udrydder.

Der samtidigt viser at de grådige virkelig går til benet.

Sådan er det at side i fremtiden og skrive om fortiden. Vi havde ret, kan vi alle sammen sige. Ja men det vidste vi ikke da det stod på. Jeg arbejder på at få os til at indse at tiden arbejder for os. De tanker vi skaber om en bedre fremtid føre os i den rigtige retning.

Jeg lærer folk at meditere og jeg er sikker på de finder ind til dem selv.

Oktober 2005

Bror Finne vågner fra dødslejet. Det lyder dramatisk, men siden sidst kom der klarhed. Han vendte tilbage til livet for at få fred i sjælen. Jeg har bedt meget for ham. Han skulle ordne sin afsked, sagde han. Nu skulle alt være godt. Josefine, Kamilla og jeg var der, til en rørende sene. Vi holdt i hånd. Kamilla skulle hjælpes til en lejlighed. Finn ville betale. Hans datter skulle have et sikkert sted at bo.

Jeg skaffer hende en lejlighed i andelsforeningen, det er en god investering. Kamilla sprang fra. Hun havde ikke råd, sagde hun. Jeg troede først det var Finn der havde kludret, at hans gode hensigter heller ikke holdt denne gang. Sådan var det ikke.

Jeg besøgte ham i eftermiddag. Han er syg. Det er derfor jeg holder mig tæt på. Kanserens har bredt sig til knoglerne. Jeg beder ham hjælpe med noget EL. Jeg kan ikke finde ud af at forbinde ledningerne i en lyskasse jeg har lavet til Marianne. Hun laver kulisser og figurer til modelteater. Der er lyddæmper og porcelæns fatninger, fordi pærene bliver varme. Finn kan.

Det var godt at møde ham. Han er afklaret. Han ved han skal dø. Han har aldrig brudt sig om piller. Det skal han have nu. Han kan ikke lide bivirkningerne. Han bliver ør i hovedet. Han glemte nøglerne og måtte smadre en rude for at komme ind. Normalt skal man hive ordene ud af ham. Nu fortalte han at Kamilla ikke ville have lejligheden. Hun føler sig ikke sikker. Det er ikke første gang jeg hører folk, er bange for Nørrebro. Hun har fået tilbuddet. Nu har hun pengene og kan gøre hvad hun vil. Jeg tror Nørrebro skræmmer mange

Jeg laver dine øvelser, siger han. Jeg viste ham nogle nye. Vi lavede dem sammen. Jeg har aldrig set hans hus så rent og pænt før. Grunden omkring det er ordnet, der er fældet træer. Der er malet, huset står lyst og enkelt. Nok er jeg syg, siger han, men jeg er også klar.

Finn kunne mærke de nye øvelser. Han har altid givet det uforklarlige sine egne navne. Han sugede natur. Han stod helt stille og havde ikke lyst til andet. Han var i meditation. Stående meditation er noget af det sværeste. Han går rundt i tilstanden, hele tiden. Han var helt rolig, han havde været ovre på den anden side og var kommet tilbage for at tage afsked. Der skulle lige gøres pænt. Han dør ikke lige nu, siger han, men snart. Han lover at ringe, hvis der er det mindste.

Mit arbejde er langt fra almindeligt.

Mine elever takker for min grundighed. Nogen står med et uforklarligt udtryk. Sam sagde at dem der tror de kan! Kan ikke. Dem der ikke' tror de kan, er tæt på, eller kan allerede. Men de ved det ikke.

Samarbejde med naturen er ikke noget man kan gøre krav på. Der er så meget der skal passe sammen. Hvis bare en ting stritter ud, tipper balancen. Bliver vi for ivrige, holder presset os tilbage. For meget, selvtillid, er heller ikke godt. Hvis vi vil tro, noget der ikke passer. Kan vi ikke. Det er en total overgivelse, ellers virker det ikke.

Det drejer sig om den rigtige indstilling.

Egoister kan ikke, fordi de er så sikre på at de kan at de er foran. Tvivlere lytter meget, men de er bagud, fordi de tvivler. Jeg finder det smukt at naturen giver både de ydmyg og de krævende.

De får begge den qi jeg frembringer med øvelserne, fordi de er modtagelige. De får, men det tager længere tid for dem at opdage og indrømme det. I begge tilfælde, er de ikke klar over de er tæt på at kunne.

Doris har altid været direktør, diamanter i hvidguld funkler på hende. Hun er vandt til at give ordre. Det tager tid at give slip på et langt arbejdsliv. Det er jo de her øvelser der skal få mig til at stresse af og nyde livet, siger hun. Tanken om ingenting og at give slip på alt, er ikke sød musik i en konservativ direktørs øre. Ja vi kan godt grine af det. Det er jo ikke på den måde hun forstår at skabe forbindelse. Det er ved kontrol. For hende er det ved at kontrollerer det der er rundt om hende. Hun var fandenme god til at styre forretningen og lave overskud. Hun vil ikke' give sin formue væk, for at lære at meditere. Det er der heller ingen der skal. Det er der heller ingen der må. Hvis du får fornemmelse af at en lærer eller en der kalder sig mester, er ude efter penge. Skal alle alarm klokker ringe. Men det tror jeg ikke jeg behøver advare dig mod. Du kan bruge din erfaring. Du kan også bruge din erfaring til at dele og fordele. Forestil dig at det tomme der kommer ind når der ingen tanker er, er mere værd end rigdom... Du kommer aldrig til at mangle noget, det gør dem du giver det til heller ikke. Alle får et godt et liv og et sundt helbred. Vi griner, det er nok lidt meget at love. Men det er en god salgstale.

Det er umuligt at slippe for tanker.

Nej, vent til du begynder at lægge mærke til når du ikke tænker.

Hun har alligevel lært så meget at hun selv vil undervise, det er lidt som at være ved det gamle, siger hun. Her er det bare bedre.

Hun underviser i STAVGANG, i ældresagen. De går i Fælledparken. Stavgang i naturen er rigtigt god, siger hun. Her får man blæst hoveder fri for tanker. Det vi har talt om, findes også i stavgang. Jeg giver hende ret. Hun siger hun nogle gange høre sig selv gentage noget af det jeg har sagt. Det er fint, så glemmer du dig selv. Det bliver tydeligere for dig at forstå hvad transmissionen er. Forbindelse der går gennem dig, til den der spørger. Det er metoden. Fordi den der søger svar, stoler på dig. Du oplever noget der er større end egoisme. Noget der er meget smukt.

Jeg tror nu det er tålmodigheden der har gjort mest.

Det har ikke været nemt at komme hertil. Når hun forstod noget tydeligt og klart. Var det hendes ide. Nogen så på hinanden. Jeg gav tegn til at lade som ingen ting.

Hun solgte kopier af mine videoer. Her sagde jeg heller ikke noget.

Det var mig der foreslog hun skulle undervise. Jeg tænkte hun ville høre mere efter og forstyrre mindre.

Vi er gode venner, fordi samtale gør noget ved mennesker, lige meget hvor de kommer fra. Dem der har en stor kløft i deres dannelse, ved det sjældent.

Der er så mange vinkler og kanter der skal slibes af.

Dem der har levet et forkælet liv, har svært ved at løsrive sig.

Juvelerne funkler selvlvsende som troldsplinter i øjnene.

Gennem øvelserne får vi lov til at dale ned i os selv og arbejde os ud. Ruten er forskelligt for alle. Selv om der er fælles træk. Vi er jo mennesker i nogenlunde samme hylster. Dem der har gennemlevet forandringerne, kender dem. Vi retter os op og vi indretter os efter det vi er. Krop og sind hænger sammen. Vi hviler først i selvet, når der ikke mere er brug for facaden. Det er noget behageligere at forbedre det man er, end hele tiden at skulle skjule sig bag kunstig glans. Det er jo derfor vi kommer for at lære at meditere. Der er noget der ikke føles rigtigt. Hvordan finder vi ind til os selv?

Sid stille. Lad være med at tale. De svar du søger, kommer til dig. Når du mediterer.

November 2005

Elsebeth er desperat efter at styre og bestemme. Hun vil ødelægge alle der står i vejen for hendes magtskygge. Hun lytter ikke et øjeblik til hvad der bliver sagt. Hun vil have sine egne præceptore. Hun tror hun kan skabe sin egen mission og udpege hvem der er gode nok til at støtte hende. Det er hvad Sahaj Mark har udviklet sig til. Små ekkorum der vil kapre tilhængere der kan se op til dem. Hun vil smadre mig, hvis hun kan. Men jeg tænker ikke som hun. Jeg ligger ikke under for hendes ideer og regler. Det bør ingen gøre.

Hun har plaget Sister Kasturi om at skrive papirer. Preceptor udnævnelser. Noget Sister har sagt er lige gyldigt. Det er ikke ligegyldigt for Elsebeth. Det giver magt. Dem der ikke har papiret kan udelukkes. Jeg er udelukket. Og jeg føler lidt at det er det der var meningen med manøvren. Så det er et slagsmål om magt i underafdelinger, der kører deres eget løb. Der har været så meget mudder siden Chari startede sit penge cirkus. Det er en god forretning, så han vil gøre sig selv til mester i stedet for mesteren. Selv om der kun er en sand mester. Mesteren er den forvandling der sker når vi rammes af hans udstråling. Det er jo ikke en person, det er en tilstand man får adgang til når man er fri for begræd. Elsebeth og Birthe er blevet smidt ud og bortvist. Af nogen jeg ikke en gang har lyst til at være sammen med. Det er hvad ekkorum skaber. De skaber det de selv vil høre. Elsebet og Birthe kom i unåde over at være Babuji tilhængere. Det er forbudt under Chari. De blev smidt ud. Jeg er en lille fisk, så jeg blev. Selv om jeg ikke retter mig efter Chari, eller har lyst til at være sammen med nogen af hans tilhængere. Det er en pligt jeg skylder Babuji. Fordi nogen skal fortælle historien.

Min version er at udbrede kendskabet til meditation og få folk til at meditere. For at redde verden. Det er ikke noget vi selv fandt på. Ja det kan lyde tosset og naivt. Men der er ikke andre muligheder. Den ændring der sker når kimen vækkes i os, vil føre til de ændringer der redder verden. Det tager tid, men i sammenligning med tidligere opfattelse, vil det gå meget hurtigt. En ny intelligens vokser frem, en bredere forståelse, en vi kan stole på. En der ikke bruger tid på noget der ikke er brug for.

Jeg tror Sister tænker... hvis de vil have et stykke papir, så får de det. Babuji har givet udtryk for det samme tidligere. Selvudviklingen sker uanset om vi har papir på det, eller ej. Selvudviklingen fortæller os også om vi vil lade os binde af et stykke papir, der gør os afhængelige. Om vi går med på andres hensigter og trusler. Ord som: Du kan ikke uden...? Du er ikke en af vores.

Jeg kunne ikke en gang få mig selv til at bede om et stykke papir på at jeg er godkendt. Godkendelse er noget man bliver givet, det er ikke noget man beder om. Det er noget man fortjener. Det er noget man opnår. Fordi man findes værdig. Jeg er godkendt, ellers kunne jeg ikke skrive her.

Jeg følger ikke jeg har tid til det pis. Min opgave er en anden. Det er fint nok at kende de miljøer og "regler" der er opstået i små grupper i Sahaj Mark. Jeg er her for at modtage hans lære og det gør jeg. Alt andet sortere jeg selv, som det passer mig. Det er ikke min opgave at fortælle andre hvad de skal. De har deres valg.

Min opgave er at vise og give nogle valg. Som han gør det.

Jeg taler længe i telefon med Jette. Det var et kup, siger hun. Torben og Jan blev gjort til præceptore på Elsebeths opfordring. Hun udnytter Sister Kasturi. Kan det ikke være det samme? Vi sidder alligevel ude hos jer til gruppe sitting. Jo! Alle der er rørt inden i af Babuji må give sittinger. Der er bare ikke ret mange der tør gøre det. Chari s magt-regler, skræmmer og hærger. Hans magtspil breder sig ud i rækkerne. Og bliver ført som lov. Det er det man kalder en sekt. Babuji har aldrig ville lave en sekt.

Jeg er ikke medlem af en sekt. Jeg er Babuji tilhænger. Fordi han er så klokke klar.

Troen på at du kan, når du aldrig har gjort det, er et stort spring. Men det er jo her du får at vide om du kan. Jeg gjorde det fordi jeg var klar. I første omgang, blev jeg hentet direkte ind og talte med ham. Jeg havde ikke noget valg, han fandt mig.

Sister sagde:

Du er klar, jeg kan ikke gøre mere for dig, sagde hun, du kan selv. Resten er op til Babuji.

Hvis ikke jeg måtte, kunne jeg ikke.

Lige der peger jeg på dem der kan og dem der ser på.

Dem der aldrig tager sig sammen til at gøre noget. Dem der skal hjælpes og ikke tør have en mening.

Jeg har aldrig haft i sinde at gå ind og irritere nogen. Forstå dog at den styrke jeg har kommer fra Babuji. Før mit møde med ham var jeg bange. Nu er jeg stålsat. Det kan irritere nogen der vil have jeg skal føje deres opfattelse. Det kan ikke lade sig gøre. Jeg kan gøre som Sister Kasturi, give det hun bliver bedet om. Men jeg er ikke sikker på de får det de venter. Jeg er ret sikker på at det forventede ikke sker, hvis de har skjulte hensigter.

Min dom er hård. Det er mere end 30 år siden Babuji viste mig hvordan mennesker ødelægger det for dem selv og andre. Du kan ikke få dem fra det. Du kan undgå at gøre som dem. Derved viser du en anden måde at leve på. Det var ikke hippiebevægelsen jeg lyttede til. Jeg var meget ung og kendte kun til arbejde, jeg var ikke boglig nok på det tidspunkt. Det var Babuji der talte til mig. Meget af det han sagde, faldt sammen med de tanker der var i ungdomsoprøret. Så han har talt til flere end mig. Det er ikke hans mening vi skal eje og sælge hans budskab. Det der bliver overført skal gives videre. Det kom ind i

tiden og tiden bringer det videre. Jeg lærte først hans ord, siden læst de bøger der var oppe i tiden.

Filosofien er at det vi gør, skal holde.

Der har altid været nogen der sælger luftkasteller og mirakelkure og diplomer. Du kan købe alt hvad din indbildning vil tage for gode vare.

Babujis ord er:

Det du har brug for koster ikke noget.

Alt skal ses fra flere sider.

Det er dyrt at lære Tai Chi. Jeg er i den dyre ende af skalaen, når jeg selv modtager undervisning. Det er meget svært at lære og det er meget få der bliver gode til det.

Jeg forstår udmærket raseriet og misundelsen. Fra dem der ser på mit arbejde, som at jeg mediterer til en timeløn der er højere end deres. Det må du ikke, skriger de ind i hovedet på mig. For dem bryder jeg sektens regler, om at det kun er "dem" der må meditere og at det kun er "dem" der leder og bestemmer, der må tjene på det.

Babujis lære er at tjene samfundet, at vi skal tjene alle.

Mine elever betaler ikke mig. De betaler en symbolsk pris, der er fastsat af sundhedsforvaltningen. Samfundet betaler mig den løn der passer til mit arbejde.

Jeg giver en masse frivilligt arbejde oven i. Fordi det afspejler hvordan man bliver når man er tilknyttet Babuji.

Når vi vedholder træning og meditation, sker der udvikling.

Hvordan går det? Det går fremad! Hvis ikke det går fremad, er der noget galt.

Det trænede øje ser med det samme hvad der sker. Hvorfor skulle det være anderledes udenfor træningslokalet? Tingene hænger sammen. En person der ikke vil rette sig efter læreren, er observeret. Hvis de bliver ved med at komme, får de noget ud af det.

Prøv at tænke hvor mange forskellige Babuji har haft om sig. Han behandler alle ens, Behandle dem ligeværdigt. Han har måtte ignorere den ene "tåbe" efter den anden.

Lige som Jesus ser han kræmmere og vekselerer udnytter dem der kommer til ham. Jesus blev tosset og smed dem ud. Det gør Babuji ikke. Han giver råd, der hjælper dem der lytter.

I Indien lærte jeg at ignorere de samvittighedsløse. Jamen de er jo fattige og de ser dig som meget rig. Så de må gerne prøve om de kan få lidt gevinst hos dig. De kender ikke til skam. De kender ikke bondeanger. De skammer sig ikke over at snyde og lyve eller stjæle. De kommer tilbage til Åstedet, i håb om mere. Du er jo rigere end dem, så du må have snydt mange, for at nå dertil. Der er forsvarstalen når du bliver snydt.

Så lær at leve med det. Lær ikke at blive snydt. Lær at være venlig lige meget hvad.

Indien er i et land der tror fuldt og fast på at hvis de opfører sig ordentligt. Bliver de genfødt på et højere stade. Når de ud fra den tro, ikke kan holde sig i skindet, er det svært for alle.

Det er måske derfor der er så mange og de ikke rigtigt kommer nogen vegne?

Nej! Nej der er varmt året rundt. Alligevel er det et mysterium der kan leve så mange, uden at være registrerede. Man skulle tro de tror deres gud tager sig af dem.

Jeg har levet et liv hvor jeg bad om hjælp. Fordi jeg så hvor galt det vil gå, hvis ikke vi rettet op på vores levemåde. Der er alt for mange fattige Indere der kæmper for at leve og overleve. De ved bedre end nogen der er noget galt. Det må ikke føre til fordømmelse. Du kan lære at hævn føre til hævn. Men at ophæve hævnen føre til fred. Vi kan godt forstå det, men derfra til at gøre det. Kræver vi tager os sammen.

Jeg sammenligner det med træning. Når en bliver god, bliver jeg glad.

Hvis nogen stiller sig op, stiller de også til prøve. Jeg kan med det samme mærke hvad de har i sig. Og hvad de dækker over. Ja det er jo ikke mig der kan mærke det. Jeg bliver advaret af Babuji.

Birthe og Elsebeth kommer i voldsom effekt, når jeg ikke retter mig efter deres mening. Vildt raseri er ikke underdrevet når jeg holder på mit. Det er svært at skabe fred når de vil have jeg skal underlægge mig dem. Vi har ikke samme opgave. Jeg underviser i meditations øvelser. I åbner dørene for dem der vil meditere.

Jeg kom til jer fordi Babuji sagde han ville undervise mig gennem jer. Forståeligt, gennem transmissionen. Det sker i små grupper. Min oplevelse før jeg kom til dem, vil de ikke høre.

De har ladet mig komme alt for tæt på. De har lukket mig ind, fordi de er åbenhjertede. De taler om alle til alle, uden selv at bemærke de. De betror mig alt. De ser jo ingen fare i mig og ingen fejl hos dem selv og jeg er altid hjælpsom og venlig mod dem. De råd jeg giver, er selvfølgelig noget de selv har fundet på. Jeg er for dem en dum hjælper der ikke er på deres niveau. Jeg er jo ikke skolelærer som dem.

Jeg har haft et andet liv. Et arbejdsliv hvor jeg skulle løse større pædagogiske opgaver end at undervise børn fra 1. til 5. klasse. De ser mig som en rar mand. De opfatter dem selv som noget særligt, fordi jeg gør noget for dem. Jeg tager mig af Birthe. Jeg reparerer det der er ved at gå fra hinanden. Man roser mig lidt, men de håner mig også og laver grin med min medgørlighed. Det er da sødt at sønnen Henrik kalder sin lille hund Viggo.

Viggo kommer ved det mindste vink.

Jeg har lovet Babuji at være hos dem. Lad mig sige det på den måde: Jeg ville aldrig bruge tid på dem, hvis ikke det var for Babuji.

Jeg får til gengæld nogle typer at skrive om, der ikke er helt almindelige.

Der kommer nogle mellem regninger fra tiden før.

Elsebeth vil have en mand! Med tryk på VIL. Det går så meget ud over omgivelserne at Birthe er ved at blive skør. Elsebeth er skruk. Hun har et pænt ansigt, men hun er stor. Hun vejer meget for meget til at kunne skore en mand. Jeg tænkte på de seminarer hvor mesteren er her og tilhængerne er i den syvende himmel. Her er mange blevet forelskede og vågnet op til virkeligheden når han er rejst. Hun er sikkert blevet svigtet nogle gange. Og det finder hun sig ikke i. Rejs ned til Sister Kasturi, siger Birthe. Sister hjælper alle. Jeg betaler rejsen siger hun. Det gør Elsebeth og underligt nok finder hun en mand, inden året er gået. En kunstner der tror på Ufoer.

Jeg husker Elsebeth sagde hun ville reinkarneres, hvis ikke hun kunne få en mand.

Det er lidt vildt at bede andre om godkendelse til sin død, hvis ikke de opfylder ens ønske. Kan man lægge den slags over på Sister? Elsebeth kan.

Det hænger på ingen måde sammen med min opfattelse af genfødsel.

Hvis du vil reinkarneres i levende live, skal du virkelig lægge dig i selen. Det er en genfødsel fordi du omstiller dig totalt. Du overgiver dig til Gud og han gør dig til det du er skabt til. Vi kommer aldrig til at tale om noget der er så dybt.

Vores opfattelse er vidt forskellig.

Ude i verden er der forskellig opfattelse af hvad der må siges og hvornår det opfattes som provokation. Nogen finder de ømme punkter og går efter dem. For at skabe ballade. De siger selvfølgelig noget andet. De ved godt de kan lade som om de ikke ved de udløser bomber hos fanatikere. De vil på ingen måde vide af at de har mange menneskers liv på samvittigheden. De lader som om de ikke ved de gør det endnu værre for flere. Når en uansvarlig politiker kæfter op og provokationen lykkedes, kommer gengældelsen. Der er ikke plads til fornuft. Når de kan gennemtvinge deres galskab og vinde på det. Det er den gamle opskrift på krigen og skylden og magten. Du kan altid give den anden skylden.

Det skal der ryddes op i. Når svig og løgn opløses ændre indstillingen sig.

Der finder en enorm udrensning sted nu. Der siver noget fint ind. Vores tanker påvirkes af noget vi ikke er i stand til at registrere endnu. Der bliver ændret på verdensordenen. De rigeste lande bukkes under. Der siver en intelligens ind der gør at alle kan se hvad der foregår. Når det foregår. Billeder der ikke lyver. Afsløringer der holder.

Der går en chokbølge over verden. MUHAMMED TEGNINGERNE ryster den Arabiske verden. Det der for os er ytringsfrihed, er krænkende for den Muslimske verden. Den 30. september 2005 fik for alvor Danmark på verdenskortet. Kurt Vestergårds tegning rammer plet. Hellige krigere bruger terror Bomber.

Muhammed

Jyllands Posten Denmark

Jeg kan godt lide Muslimer og Hinduer, ja alle religioner og Budister.

Jeg bryder mig ikke om terrorister. Der har været mange terror bomber i Profetens navn. Jeg kan godt lide Profeten. Jeg kan ikke lide han misbruges, hverken til tegninger eller terror. Undskyld Muhammed, det er ikke dig der er noget galt med.

Der findes ingen afbildning af profeten. Det du ser her, er ikke et billede af profeten. Det er en satire tegning der viser han bliver misbrugt af fanatikere. Den fortæller det er fanatikeren der har Bomber på hjernen. Og andre fanatikere der er klar til at bruge dem.

Dansk folkeparti hader Muslimer. De har sat så meget had i gang mod Muslimer at det Danske flag bliver brændt i de lande der tror på Islam. Jeg ser hadepolitikken som den virkelige fjende.

Er det nødvendigt at skrive om den forandring der finder sted? JA!

Babuji siger skriv, skriv alt hvad der sker omkring dig. Når du har et spirituelt sigte, skinner det igennem. Vi vil ikke slå nogen ihjel. Vi vil redde dem alle sammen.

Lad os tale om den skønhed der breder sig når vi mediterer på lys i hjertet.

Den er redningen, vi får det samme. Det kommer fra en og samme kilde. Babuji gjorde det muligt. Vismænd har bedt i årevis om der ville blive sendt en fra det ultimative. Selve kilden. Med power nok til at vække kimen i alle. Når den er vækket og vokser kan vi ikke gøre noget forkert. Derfor vil der ske forandring.

Jeg spurgte Henrik Carlsen: Hvordan kommer transmissionen?

Man sidder og den er der. Han er Babuji elsker og har været med fra starten.

Han er også behandler. Det er hans job. Han mediterer med dem der er glade for ham.

Jeg har mediteret med ham mange gange. Han giver en god sitting. Det koster ikke noget.

Han bliver også kritiseret for at meditere med sine. Selv om han er Preceptor.

Jeg kan af egen erfaring skrive hvordan det virker for mig:

Jeg går ind og mærker hjertet. Herefter siger jeg bønnen. Jeg tror vi gør det lidt forskelligt, fordi det er så personligt.

Min bøn lyder sådan:

Min Babuji, siger jeg først. Når jeg kan mærke ham, kommer ordene i bønnen:

Her er bønnen:

Å Marster, du er menneskelivets sande mål. Vi er endnu kun slaver af ønsker, der hindrer vores fremgang. Du er den eneste Gud og kraft, der kan hjælpe os op på det stade, Guddommeligt lys i hjertet.

Jeg slutter af med et OHM.

Jeg kan mærke bruset, den følelse vi alle er i stand til at frembringe.

Hvis nogen siger de "ikke" kan, har jeg ikke nogen problemer med at overføre følelsen til dem. For ikke at skræmme, beder jeg dem gøre det selv.

Det er blevet en del af min undervisning. Jeg beder eleven gøre det jeg viser dem.

Der er utroligt meget transmission i min undervisning. Jeg overfører det de skal samtidigt med vi øver. Jeg beder dem om at afprøve det på mig, så de ikke er i tvivl om at det virker. De skal helt klart mærke de er blevet bedre til det de er kommet for.

Jeg ville gøre noget andet end de lærere der viser hvad de kan. Uden at vise hvordan de gøre det. Mine elever fortjener bedre. Det er behandling, så der skal være resultater.

Hvis jeg gør det for at tjene penge, er det et helt andet sigte. Hvis jeg gør det for at være noget særligt, er det den vej pilen peger. Det virker kun når det er energien der gør arbejdet. Den energi, den power, forbinder jeg med transmissionen der kommer gennem Babuji. Selv siger han det er energien, det er ikke ham, der gør noget.

Jeg har mødt mange Tai Chi lærere der arbejder på en anden måde. De har vist øvelser, uden rigtigt at forsøge at lære os de øvelser de viser. Det går ikke når det er behandling. Jeg tror de får nemmere ved at arbejde med overførelsen, hvis de accepterer Babujis lære.

Du kan alligevel gøre det på din måde, fordi du bliver mere selvstændig når du mediterer på hjertet.

Det er nok noget af det sværeste at skifte Mester. Jeg kan ikke, jeg har Babuji. Han har valgt de lærere jeg skulle læres op igennem. Sådan føler jeg det. Han er den første og den eneste, for mig. Som jeg har sagt det før: Jeg har mange læremestre, men kun en Mester. Når jeg skriver hvordan det virker for mig, er der måske andre der giver det et forsøg.

Jeg har sendt mange ud til Birthe og Elsebeth. Og ind til Sahaj Marg centeret i Holbergsgade.

Sahaj Marg betyder den NATURLIGE VEJ.

Jeg har også sendt mange elever til andre Tai Chi lærere, fordi jeg tager mig af behandling. Dem der vil lære Tai Chi som kampsport giver jeg flere muligheder.

Elsebeth fik sin mand. Hun fik også at vide det var for kort tid.

De fik et godt liv, i nærheden af Birthe. Så Birte har fulgt med i alt. De fik 2 børn.

Jeg samlede malergrej til Erik i 1990 da jeg hjalp Helge Bahl med at rydde dødsboer.

Der er så mange, der har drømt om at blive kunstmalere. Erik var kunstmaler. Han gik på konservatoriet under Bjørn Nørgård. Han holdt nu mest af at sidde på Glyptoteket og lave skitser. Han ville være god til at tegne, så han blev ved med at øve sig på at afbillede statuerne.

Jeg skriver her i dagbogen i november 2005 at Erik er død. Jeg er ikke helt klar over hvor længe de fik sammen 15 år. måske? Elsebeth elskede tydeligt sin mand.

Han var glad for hende. Hun er et overvældende PANG menneske der trækker ham frem, mere end hans generthed havde lyst til. Elsebeth er ikke genert, hun er for meget.

Hendes begejstring har været til gavn for Babuji. Hun stråler så overtalelse er overflødig. Selvfølgelig er hun et kæmpe plus, når det hele skal med.

Chari har været i byen. Han ønskede så inderligt at blive mester efter Babuji.

Han var i Holbergsgade i onsdags. Aftenmeditationen var aflyst. Han ville have ro.

Jeg stod og talte med Hanne nedenfor. Hanne er en af mine elever, for 7 – 8 år siden sendte jeg hende ud til Birthe. Den gang mediterede jeg ikke med mine elever.

Det begyndte jeg først på i 2001. Sister Kasturi sagde, du skal meditere med dine elever, som en del af undervisningen og fortælle dem om Babuji.

Hanne sagde:

Du talte mere om Babuji, end du selv lagde mærke til. Hun sagde hun mærker det samme i meditationen, som i min undervisning. Du sagde Babuji er der når man taler om ham.

Hanne kan se jeg ikke blander mig i Chari eller Birthe og Elsebeth. Du lader folk bestemme selv. Du har vist vi fungerer fint, uden en levende mester.

Det har lært hende at vi kan det vi vil og skal, når vi bruger Babujis transmission.

Det er meditationen, ikke personen.

Vores samtale havde sat transmissionen i gang.

Vi stod i porten og talte. Der var en jævn trafik af abhyasie med oppakning. De havde været på Vrads med Chari. Bussen havde sat dem af her, nu var de på vej hjem. De kunne også mærke transmissionen. Sidder de alligevel, spurgte en? Nej, men der er transmission.

Chari sad oppe i sin nyindrettede lejlighed. Han ville have ro. Jeg ved ikke om han var fornærmet, siden der ikke skulle mediteres. Jeg tror al den snak der har været, har nået ham. Lige nu kan han mærke at de gamle abhyasie i porten, selv kan lave transmission. Det irriterer ham selvfølgelig at ingen vil aflevere de Preceptor beviser Babuji gav dem.

Når de ikke vil aflevere, gør han dem ugyldige. Han vil ikke høre fra andre at Elsebeth har fået Sister Kasturi til at give hendes udvalgte papir på de må give transmission. Det er virkelig undergravende.

Jeg tror det er vigtigere jeg passer min egen udvikling, end jeg hænger fast i andres. Det er bare så følelsesladet at måtte tage afsked. Jeg vælger ikke, jeg bliver fravalgt. Fordi jeg ikke kan underkaste mig andres vilje, når alt siger mig at de tager fejl. Jeg siger det ikke højt, så der er ikke noget at skændtes om. Når jeg bliver angrebet, er det en form for hævngherrig misundelse over jeg tillader mig at indrømme jeg meditere med mine elever. Skulle jeg lyve? Nej! Jeg, er gennem meditation blevet gjort selvstændig og det jeg gør, lykkedes for mig. Ved Babujis hjælp.

Jeg føler helt bestemt jeg følger en rute. KONGEVEJEN, Sahaj Marg, der også betyder den naturlige vej. Eller Naturens direkte vej. Hvis ikke det føles naturligt for dig, skal du ikke følge vejen. Så er det naturen der advarer dig om at vende om. Jeg hverken kan eller vil danse efter Elsebeths eller Chari-s pibe.

Det må have gjort ondt på Chari at Sister Kasturi har udstedt præceptor beviser. Når han ransager sit sind, ved han godt det ikke virker. Det er bare endnu et ønske. Der hindrer den fremgang vi arbejder på. De siger ja men ved det kun er den tilkendegivelse egoet ønsker. Når der så er hul igennem, med eller uden papir, er alt godt. Jan Rigel giver en god sitting. Jeg vil ikke anfægte, fordi jeg ikke selv er blandt dem Elsebeth udpegede. Det ville have ødelagt mit arbejde hvis jeg skulle underkaste mig hendes vilje. Det jeg laver virker langt bedre uden hendes indblanden. Det er en stor fejl, set fra min opgave, at hun ikke kan se hun tromler folk ned. Måske er meningen at jeg skal lære at være overbærende? Og lade være med at bruge tid på noget der ikke falder under mit område. Du gør et godt arbejde, sagde Sister. Babuji ville være stolt af dig.

Transmissionen har ingen grænser. Den bliver ikke skabt af diplomer. Den bevæger sig med tankens hast. Forestil at være det sted du tænker på. Være sammen med den du tænker på. Det er muligt. Når du tænker på mesteren. Der findes ikke samme tid i den spirituelle verden, som her. Det lader til der ingen tid er. Måske fordi vi befinder os et sted der er skabt før tiden. Selvfølgelig kommer tanker før tiden. Vi er sådan set bagved. I en parallel verden der følges med vores. Fordi der skal skabes nye tanker. Meditationen giver os langsomt indsigt. Det største problem er at vi er længe om at lære at kontrollere tilstanden. "Almindelige" mennesker, vil sige: Man kan ikke bare slå tanker fra og være i en anden verden. Det er UMULIGT, indtil du sidder overfor en der gør det for dig. En der tager dig med. Det vare længe inden du selv kan, men så lige pludselig er du der. Når du har læst det jeg har skrevet før, har du læst jeg har haft hjælpere. De er kommet til mig når jeg skulle bruge dem. Babuji og Sister Kasturi, vil gøre alt hvad de kan for at skabe forbindelse. De vil hjælpe dig med at nå målet, når du ikke selv kan. De er her ikke kun for en. De er her for alle der søger hjælp. Det er meget vigtigere for dem at hjælpe den enkelte med forbindelsen, end at løse stridigheder. Det åndelige arbejde kommer først.

Dem der er kommet så langt at de kan arbejde med transmissionen. Kan bede den rense andre så dybt i hjertet at forbindelsen bliver vækket. Vi sidder og beder den om at sende godhed til andre. Først skal vi øve os på det, senere bliver vi sådan. Dem vi har sympati for, er det nemt at gøre noget for. Mesterlæren begynder når vi skal gøre fjenden til ven. Der kan ikke bruges ord, de gider ikke høre på dig. Der skal noget andet til når vi skal gøre det umulige muligt.

De skal selv tænke det vi vil have dem til at tænke.
Forstår i nu værdien af transmissionen?
Nej det er ikke manipulation.
Jeg er ikke en gang indblandet.
Det er transmissionen der arbejder.
Det er ikke mine tanker.
Jo jeg ser også tankerne. Men de kommer ikke fra mig.

Dem der opdager de tænker på den måde, er egnede. Naturen vælger stærke ordentlige mennesker til svære opgaver. Jeg står nogle gange overfor sitrende trods. Egoer der stiller op til magtkamp. De vil vinde, eller de vil ikke have mig til at vinde. De bliver desperate efter at afholde mig fra at vise eller tale. Fordi det' der er rigtigt afsløre det der er forkert. På skolen sad der nogen og ventede på at høre hvad jeg kom frem til. Jeg var ikke så ivrig efter at fremture. Først når jeg havde hørt på alle, sagde jeg hvad jeg mente. Allerede her var stemmens konklusion i mig. Jeg anede ikke hvad jeg skulle sige eller tænke. Det kom til mig. Jeg var klar over det ikke var mig der gjorde en forskel. Det gav mig en ydmyg fremstilling, som jeg fortalte andres tanker og ikke var dygtig nok til at gøre det.

Det undrer mig at gamle har en barnlig trods. De gør der umuligt at nå gennem deres parader. Jeg kan ikke som massøren tænke... det er godt, hold fast i dine skavanker, det giver mig en fast kunde. Mit arbejde er først gjort når de selv gør det jeg viser dem. Nogen nægter at blive rettet ind til en smertefri tilstand. Ja de vil ærgre sig over de ikke gjorde forsøget medens de havde muligheden. For de kan godt huske de havde det godt da de stod over for mig.

Vi er som børn, bliver væk og gør ikke det der er bedst for os. Alligevel bliver vi modtaget og trøstet. Der stilles ikke krav, vi skal modne af os selv. Ikke kun over en livstid, men over flere liv.

November 2005

Alle jeg har talt fortroligt med har haft nærkontakt med Gud. En oplevelse der har rørt dem. Noget de ikke glemmer. Samtidigt med det er noget de ikke taler om, fordi de ikke vil opfattes som underlige. Det kommer frem når vi taler om hvornår Gud hjalp dem og hvorfor de blev søgende og spirituelt interesserede,
DET ER VORES FØRSTE "PÅPIR" PÅ FORENINGEN.
Det er bare så fortroligt at det ikke er noget vi skilter med.
Jeg møder tilbageholdenhed hos dem jeg beundrer mest.
Så det er ikke så underligt jeg selv reagere afventende.

Babuji valgte nogen der har mange om sig. Nogen folk lytter til. Nogen, bad om papir. Dem der gør mest, beder ikke om noget. De kender deres kald. I mit arbejde lader jeg færdighederne tale. Det gør jeg også her, ved at skrive. Jeg er ærlig og fuldstændig åben og sårbar. Som verdens ensommeste menneske. Jeg føler mig forpligtiget til at stille mig op og klage min nød. Så lyt dog. Nej jeg er ikke bange og skræmt. Jeg arbejder ned at håndtere en viden der kan omdanne alt. Jeg går ikke i krig, det kan godt være jeg underviser de krigerne, der skal beskytte os. Jeg viser min kunst til alle så de forstår den. De bliver testet om de kan, medens de står overfor mig. Det er op til dem at bevare de færdigheder jeg giver dem. Jeg giver dem min

Qi, så de kan. For de fleste er det for en kort frist. De glemmer det jeg lige har vist, når jeg flytter mig. Jeg må finde på nogle gentagelser der sætter sig uden man lægger mærke til det. Det er et lille skridt på vejen. Jeg lærer dig noget der er meget svært, på en måde, så du ikke tænker over det, men bare gør det. De ved ikke engang hvad det kan bruges til endnu.

Jeg tror vi får noget ind der senere skal bruges.

I Indien er stridighederne større end hos os. Alligevel fungerer grupperne. Der er jo ikke lavet om på måden vi mødes på. Det der bliver lavet om på, er hvem der bestemmer. De mange grupperinger er ikke rigtigt påvirkede. Når de så høre at vi i Danmark fungere fint og at vi ikke bliver generet. Ligner det måden de selv håndterer det på. Nede i rækkerne gør vi som vi plejer. Striden interesserer os ikke.

Inderne ved at Babuji holdt meget af Danmark. Han sagde at Danmark vil blive: The Capitol of Spiritualities i fremtiden.

Det er selvfølgelig ikke noget alle Indere bryder sig om at hører.

Han sagde det i forbindelse med en fremtids vision. Den materialistiske måde at leve på breder sig over hele verden også Indien. De slækker på det åndelige men vender tilbage. Længere fremme, er de med til at dæmpe forbruget og opfinde løsninger, der dæmper forureningen. Inderne er temligt kloge, dem der har fået opfyldt deres materialistiske behov, søger viden.

Det er den ændring der er i gang nu. Dem der kan se hvor meget der bliver ødelagt, søger ny viden. Derfor er der grobund for det åndelige. Vi bliver nødt til at tale med naturen.

De "kloge" og de noble holder sig ude af magtkampen.

I et system hvor man søger forening med den energi der er i skaberkraften. Vil det være utænkeligt at dem der er i nærheden af målet, stiller op til en magtkamp. Når de er kommet så langt, har de ikke noget at kæmpe for, de har ikke noget ego. Ja det har de så. Men det styre dem ikke. De har et helt andet, enkelt og klart syn på livet. De kan vejlede folk der oplever noget andet. Det siger sig selv, når de går indad, har de været der hvor du er. At blive forenet, svare til at man ikke tager noget på sig. At give slip, er at blive et med. Det er derfra svarene kommer. Nogle gange skal det vises, fordi der ikke er ord der kan beskrive det. Derfor er dem der er kommet langt noget særligt.

Folk samles om dem, de forsøger ikke at samle folk. Det sker på en naturlig måde.

Sister fortæller at der udenfor Indien er flere der er nået længere end dem i Indien der gør krav på at blive mester. Hun har ikke brug for titlen. I Indien skal vi tage fattigdommen og de uendeligt mange mennesker de er, med i betragtningen. Kan de få bare en lille post i Sahaj Marg, kan de overleve.

Sister taler med alle.

Hun ved at I Danmark er mange blevet smidt ud, eller de er selv gået. Det tager de ikke alle sammen så tungt. De får det de kom efter. Nogen kommer hos hende efter trøst. Fordi de har mistet et socialt sammenhold. En gruppe de stolede på, de blev splittet og vidste ikke hvad de skulle gøre. Hos hende falder det på plads.

Jeg har aldrig bedt om trøst. Det er noget andet jeg kommer efter. Jeg vil videre til neste trin. Så længe Sister lever besøger jeg hende. Der er så utrolig meget power på hende.

Hun kan bringe os videre. Forstå at videre er en åbenhed og en tolerance der kan leve med alt, uden at blive plaget. Du bliver tværtimod stærk og klar. Hun siger tingene som de er.

Det er der ikke mange der tør. Babuji vil gerne have vi samles i små grupper. Dem der kan godt sammen, finder hinanden. Det passer fint med min forståelse.

Tankerne falder på plads hos Sister.

Hun siger: Dem der selv kalder sig Guru eller Mester, er det ikke. Det er noget andre kalder en. Dem der tilbyder sig selv efter Mesterens død, må ikke tro de bliver Mester efter Mesteren. Den naturlige måde, er at der bliver valgt en til at videreføre missionen. Det er her det er gået galt. Det har ikke været noget valg. Der er har ikke været kørt en efterfølger i stilling. Chari var tættest på Babuji. Han havde fulgt ham på rejser i årevis. Der var ikke blevet peget på ham. Det var et selvvalg. Chari har åbenbart hele tiden gået og håbet på at blive Mester. Og han var villig til at tage kampen op, hvis andre skulle række ud efter posten. Han var god til at skabe frygt, noget ingen havde set før. Alle elsker Babuji. Han kunne have brugt Babujis eftermæle til at føre missionen videre. Ved at sige han stiller op til valg. Det er ikke Chari-s stil. Han er et magtmenneske. Og det vi har nu, er hvad han byder på.

Babuji har en helt anden stil. Der kan følges af alle selv om han er død. Det er jo en lære, en livsstil. Det du søger, er i dig. Det er en forbindelse du træner sammen med andre. Fordi sammenhold er essensen i læren. Det er naturligt vi passer på hinanden. Det er selve naturens måde at lære på, vi får alt fortalt. Vi stoler på at kunne leve beskyttet i nærmiljøet. Når noget andet kommer ind, finder vi sammen og søger vejledning hos dem vi stoler på. De giver de råd vi har brug for. Fordi de er forenede med den forbindelse Babuji lære os at bruge. Selvfølgelig køre jeg i ring og selvfølgelig lovpriser jeg. I skulle prøve at læse en af Sister Kasturi-s bøger, så skal i i se lovprisning.

Udviklingen er at køre i ring. Vi kommer tilbage og ser udviklingen. Ringen slutter ikke, den køre tæt over den anden. Som en spiral. Du kan godt sige det er en evighedsspiral. Den måde vi så verden på i går, er en anden i dag. Vi kunne ikke tåle det vi kan i dag. Vi forbedrer os. Det der skræmte, bliver viden der fører os videre. Vi er ikke kun kød og muskler og hjerne. Ånden og følelserne skal også med.

Selvkritik

Er jeg den forklaringsmester vi grinte af da vi var børn?

Hvor er balancen mellem at brande for at fortælle og til at være for meget?

Nogen kan ikke holde det ud, andre skal have det genfortalt. Der var noget jeg ikke kunne holde ud at tænke på. Noget der havde sat sig dybt. Her så jeg tydeligt spiralen. Det var ikke så slemt som sidst. Gangen efter og efter igen, følte jeg lidt mindre angst, men kunne tage mig sammen. Senere kan jeg ikke huske hvad det var der gjorde mig bange. Nu var det en opgave der skulle løses. Prøv at forstå hvordan vores øvelser kan helbrede svære lidelser. Grusomme oplevelser kan behandles. Vi er på vej ind i en verden hvor der er krig hele tiden. Hvor folk er på flugt fra død og ødelæggelse. Tørke, oversvømmelse, meget voldsomme naturkatastrofer. Vi skal mere end redde os selv, vi skal lære andre at redde sig selv. Det kræver masser af tolerance, fordi vi står blandt super egoister. Der ikke har noget til overs for andre. Vi skal overbevise mere end os selv. Historien viser at ledere der har fået for meget magt. Er ligeglade med hvor mange liv det koster at holde på magten. De sender gerne folk i krig og smadre alt, for at få mere. Dem der hænger, er her til alle tider, de styrer med løgn og ødelæggelse. Det skal vi kunne håndtere. Det sker i stort og småt.

Nogen vil aldrig fatte det, nogen vil ikke forstå at andre arbejder på dem for at få dem på ret køl. De ved ikke de har et forkrøblet sind, de ved ikke at de tager helt fejl. De kan ingen ting og de tror som en selvfølge, at dem der hjælper dem. Gør det for deres skyld. Sådan er det ikke, det er for at skabe et bedre samfund, en bedre verden. Vi kan ikke som diktatoren slå dem ihjel vi ikke bryder os om. Vi kan kun forbedre dem. Nej jeg er ikke din ven, vi skal ikke være sammen. Når jeg går hjem, skal du ikke med. Dem der vil så tæt på, kan kun holdes væk, ved at jeg udfører min spirituelle træning. Så skrider de. De vil have jeg skal være som dem.

Jeg har oplevet døde mennesker der hjemsøgte mig og snyltede på mig. Jeg skulle være den vært der giver dem det de vil have. Hvis jeg giver mig til at træne slipper de. Det lyder som om, arbejde og træning holder mig på ret køl. Det der hjemsøger mig, længtes efter et roligt menneske. Men det forsøger med det samme at ødelægge mig.

Når "snylteren" ikke får hvad den kom efter. Men i stedet møder hård træning og lang meditation, opgiver de. Det er som djævluddrivelse. Er det djævelen i mig selv jeg opløser?

Sider af mig selv, ser jeg forlade mig? Jeg længtes jo efter den samme ro. Jeg lærer at det jeg søger, kommer når jeg giver slip. Det er ikke nemt at skrive om. Jeg ser vi er nogle stakler, nogle pjok og nogle fjolser. Der handler helt umuligt på egen hånd.

Jeg ved ikke om de observeringer er en del af den spirituelle træning. Det tænker jeg de er. Når jeg står overfor for nogen der ligner det mareridtsagtige, der engang plagede mig.

Præsenterer jeg dem for Babuji. Om det er blandt de levende eller de døde, vil overbærenheden omvende dem. Babuji er Universets mester. Alle bøjer sig.

Har jeg udviklet mig til at være en underlig mand? Eller gør jeg det vi alle sammen søger svar på? Jeg fortsætter, fordi det er rigtigt for mig. Der kommer meget mere, her er vi i 2005. Da var jeg 57 år. Nu hvor jeg skriver det ind, er jeg 75 år. Jeg har skrevet 18 – 20 dagbøger i mellemtiden. En side om dagen, mindst. Det er 365 sider x 20 = 7.300 sider. Det er kun gået fremad. Der bliver afsløret meget, ikke på en ond måde. Jeg er meget inspireret af Babuji. Historien kan lære af sine fejl. Babuji giver altid løsninger. Hans 10 bud er, hvad du skal gøre. Og jeg roder mig hele tiden ind i at skulle finde løsninger. Fordi jeg er hjælpearbejder. Det samme som Babuji, vi er her for at give, vi er her for at bidrage.

Jeg kan kun sige til dig: Kom og vær med, der er nok at lave.

December 2005

Birthe fik nye hofter.

Genoptræningen er ikke nem. Fordi hun er dement. Demensen er ikke så fremskredent endnu. Dem der kender sygdommen ved hvad de skal se efter. Jeg kunne træne hende, hvis hun selv ville. I stedet bliver det tålmodig talen efter munden og forsøge at give input. Hun vil meget gerne have en handicapcykel. Hjælpemiddelcentralen giver ikke noget til nogen, der ikke kan bruge det. Hun kan ikke. Jeg forsøger at få hende til at træde i pedalerne, bruge fødderne. Du skal have tyngdepunktet ned under fødderne. Hun forstår det ikke, i stedet trækker hun i styret så cyklen er ved at gå fra hinanden. Tyngdepunktet er helt oppe i nakken og hun får ondt i armene og i hænderne. Det går ikke, hun trækker håndtagene af styret. Terapeuten er kontant, du kommer ikke til at bruge den. Hvad med at hun får lidt cykeltræning hos jer? Hun er velkommen. Det løb ud i sandet, ingen skulle lære hende at cykle. Du kunne købe en Christiania Cykel! Det syntes Elsebeth er en god ide. Så du kan bruge den, siger Birthe. Nej det vil hun ikke.

Der er en gråzone, nogen af mine elever er i et for stade af demens.
Jeg kender dem ikke rigtigt, så hvordan skal jeg kunne spore at hjernen svigter.
Selv dem der ikke "fejler" noget, kan have en sær opførelse. Selvbilledet og selv opfattelsen er noget andet end andre ser. Hvordan skal jeg tage dem?
Nogen er født med en sjælden gave, men de har ikke lært at bruge den. Jeg så fejl hos alle, både i holdning og væremåde. Lad være med at dril. Du må ikke genere dem, de brød sig ikke om det. Jeg skulle vente længe på at forstå at jeg så noget. Det er mig der skal ændre mig. Jeg skal lære det. Lad være med at stå og glo på folk. Du må ikke nedstirre folk. Du må ikke grine, de tror du griner ad dem. Det er fint nok du kan se, hvad der skal rettes. Men så skal du bruge gaven ordentligt. Hjælp og vis du har noget helt specielt, der kan bruges. Lad være med at gøre det på en overbærende måde. Det er en helt forkert attitude. Det du gør, skal være ægte, venskabeligt, ærligt, ikke se fejl, men muligheder. Vis at her stråler du. Vis det der hjælper. Du skal ikke fortælle folk hvad de ikke kan, du skal vise dem de kan mere end de tror, uden at være belærende.
Væremåden overfor andre, er ikke forskellig på demente, eller nogen der er ramt af andet svigt. Behandlingen er altid den samme, ordentlig og respektfuld.
En hel forsamling kan blive tyranniseret af en der køre enegang. De kan også blive hjulpet af en der vil hjælpe. En kan afværge en åndsvag der ter sig, før han går amok. Han kan se han er farlige og sikkert påvirket. Der er ikke forskel på at hjælpe unge eller gamle, der er i angst, eller i sorg, eller i kæmpe rus, på piller. Nogen kan se faren og tør handle. Andre gør det kun værre. De tider vi bevæger os ind i vil vise flere der handler overilede. Masseskyderier, massakre. Dumhed og manglende sikkerhed. Menneskelige fejl klemmer folk ihjel ved helligdomme og udendørs koncerter. Vi har brug for en masse mennesker der kan holde hovedet koldt. Der har sans for andres sikkerhed og kan håndtere grusomheder. Nogen der kan tåle at rette op på skader. Og efterfølgende gøre sig fri af de påvirkninger de bliver udsat for.

Hvordan finder vi en medicin der kan hjælpe på det hele?

Det er den medicin jeg skriver om. MEDITATION.

Man kan ikke se resultater til at begynde med.

Folk er vind og "skæve" i krop og sind, før de bliver rettet af meditation.

Vi har det så godt, her hos dig. Ja, den rare følelse opstår når vi laver silkeøvelser.

Jeg tænker på Babuji. Jeg tænkte på ham da jeg lærte dem. Jeg bad ham gå ind i mig og vise øvelserne. En for en, til de sad der. Derfor er han altid i mig når jeg laver øvelser.

I vil kunne se visdommen længere fremme. Det er jo hans ord!

Jeg kan ikke altid huske hvad jeg har sagt, men jeg kan se når det virker.

En elev Alice Marnau har slidt. Hun har fået stor glæde af øvelserne. Hun har trænet noget andet før. Dine øvelser kan laves uden belastning. Når man finder ud af dem, ophører smerten. Det gør at hun kan bevæge sig frit, når hun gør det rigtigt. Det ser anderledes ud når Alice laver øvelserne Ja! Hun har fundet ruten i bevægelsen. Alice fortalte det kom gradvis. Man kan stå helt stille og nyde det. Før var det en plage at stå still og vente. Det var nærmest som leddene groede sammen. Når bussen endeligt kom, var det et smertehelvede, skulle op af trinene.

Når man gør bevægelsen rigtigt, er der ingen belastning. Når der ikke er nogen spændinger, siver det gode igennem. Pranaen lærer man gradvis at sende ind i de områder der trænger til lindring. Øvelserne peger de' detaljer ud, den enkelte har brug for.

Babuji giver os fuldstændig ro og total gennemstrømning, når vi sidder i meditationen, ved at han transmitterer Prana ind i os. Han laver er aurafælt om alle der mediterer og giver dem Divine Love. Det er klart de unge blomsterbørn elskede ham.

Når vi er voksne, er der forskellige måder at gøre det på. Dem med voldsom smerte, gør alt for at få lindring. Det i sig selv kan være måden at turde at give slip på. For når vi arbejder selv er det slippene der giver plads til Pranaen. Det er nemmere at give slip når man får noget godt i stedet. Jeg kan ikke transmittere så kraftigt som Babuji. Hos ham er der ingen tvivl. Det er der så alligevel, folk ved ikke hvad der foregår. Vi vidste bare det var godt og at vi ville have mere. Du kan ikke forklare og du kan ikke selv skrue op for styrken, som Babuji kan. Jeg tror det kommer, ligesom jeg ser angsten forsvinde. Vi kommer til at taler om hvad vi gør, når vi mediterer med andre. Derved kan vi dele erfaring.

Det er jo ikke dig der gør det, det vil du blive hånet for at sige. Det er ham, men kan du få ham til at sende kraftigere gennem dig? Gennem dem der er samlede. Få dem alle til at opleve de er med til noget ganske særligt.

Jeg er sikker på at vi vil få mere og det vi arbejder med, vil udvikle sig.

Lene Holm Højdal har lært at meditere for 2 uger siden. Meditationen kom til hende.

Hun havde længtes efter at kunne selv. Hun var meget glad også lidt bekymret, over om det ville forsvinde. Jeg fortalte hende at det kan det ikke. Det du har fået, kan ikke tages fra dig. Jo mere du mediterer jo bedre bliver det.

Jeg kan godt huske den tirsdag det skete. Det var som Sister Kasturi var der. Hun kunne godt lide den lille smukke kvinde. Transmissionen var kraftigere, jeg var klar over der skete noget. Nu ved jeg at Lene blev rykket et stade.

Jeg har spurgt Sister; Hvad gør du? Hun siger, jeg gør ingen ting, det er Babuji der gør det gennem transmission.

Det er derfor hun spørger: Hvad følte du? Hun vil gerne vide hvad transmissionen gør.

Sister giver individuelle sittings når man er hos hende. Når hun begynder at spørger hvad du følte, i stedet for at fortælle hvad du skal arbejde med, er du nået langt.

Jeg er selvfølgelig stolt af at en af mine, er blevet hørt.

Den Yogiske Transmission er ved at blive glemt.

En gammel Sufi mester kendte den og brugte den. Han kunne overføre det han selv kunne til sine elever. Han var en ærlig mand, han erkendte sine begrænsninger. Han var optaget af at komme nærmere kilden. Der er mere, sagde han, meget mere. Sufiers måde at se på er at dem der FØDES og kommer hertil, fra punktet tættest på universets midte, har særlige evner.

Den gamle Mester, Sri Mulvad Sahib, var Sufi Saint. Sufierne ved meget mere om at komme i kontakt med det vi kalder det overnaturlige, end nogen andre. Han søgte efter en der kunne få kontakt med det Ultimate, kalder vi det. Det er der hvor vi kan komme bag, det vi kommer fra. Midten af universet, stedet hvor alt udspringer. Bed dem bagved sende en der har power til bringe den Guddommelige transmission til alle.

For henvend 200 år siden vidste vismændene at vi er på gal kurs. De kunne se at materialismen der var på vej, ville blive vores undergang. Bønnen om at redde os alle, blev hørt. Det der ligner kaos, er opløsning af kaos.

Jeg syntes ikke vi er blevet klogere. Det er bare blevet tydeligere at Sufien havde ret.

Det er klart vi ikke følges ad. Nok er vi ens, men vores udvikling og indvikling, er forskellig.

Det der stopper og blokerer al fornuftig handling for den ene, er let at løse for den anden.

Du har ikke brug for al det skidt du samler om dig. For meget, vil kvæle dig. Det lider vi under. Rig er at skille sig af med så meget som muligt. Rig er at det du deler. Vi skal lære at

genbruge. Naturen genbruger, det er en del af skabelsen. Vi skal væk fra at skabe noget der ikke kan genanvendes.

Det jeg arbejder med genanvendes og forfines og videregives og videreudvikles. Hos alle der er med. Det er klart det ikke sker på samme tid for alle. Glæden ved at nogen oplever fremgang er universal. Det betyder de også glæder sig bagved, fordi vi hænger sammen. Selv om vi er ude af stand til at forstå det. Vi ligger og svæver lige omkring den passage der giver svarene. Nogen gør. Andre vil bruge al deres tid og kræfter på at hindre at en tanke måde der anderledes end deres, når ud. For dem betyder det at deres magt opløses. Man kan ikke kontrollere mennesker der tør at være selvstændige.

Hvis vi stoler på os selv og vi kan høre svarene kommer til os indefra. Vi mærker at det vi gør, er rigtigt og at det er godt for os. Følelser lyver ikke, de er natur, de er ens for alle.

Det er derfor Sister spørger:

hvad følte du?

Hun spørger for at se hvem der er klar. Hun spørger dem der sidder foran hende, hun ved dem der har noget at sige, ikke er klar. Dem der er forenede, har ingenting at sige.

Det ser hun tydeligt, det lyser ud af dem. Jeg har jo været der. De er fuldstændig druknede i Prana, der bliver givet i så rigelige mængder at der ikke er lyst til at svare på noget som helst. Når du er i den tilstand, vil du helst ikke forstyrre det du er i. Det er måske det bedste svar. Følelser af ubeskrivelig skønhed er i det rum der skabes om dig. Derfor vil det være anstrengende at skulle finde ord der alligevel ikke kan beskrive oplevelsen.

Det er som alt er i et. Ikke bare det et du' rummer. ALT. Det er derfor der ikke er plads til egne tanker. Alle tanker er der, uden at forstyrre.

Jeg vil gerne hjælpe andre hen til den oplevelse. Til det stadi.

Så min træning består i at vi laver nogle øvelser, der kræver så meget koncentration, at vi ikke tænker. Når vi forstår vores tanker, er i vejen for det vi lære, tør vi slippe dem. For det har noget med MOD at gøre. Vi skal overvinde at vi ikke kan. Vi skal over grænsen for at turde gøre noget der udstiller os som vi er. Andre må ikke opdage vi ikke kan. Vi er stadig generte. Det ændrer sig. Vi vil hellere acceptere, at nogen ser os træne, end lade os hæmme af at de ser på. Du må godt grine af jeg ikke er kommet længere. Om et par år er jeg længere end dig. Dem der griner, men ingenting kan, er vi ikke bange for. Det generer os ikke rigtigt at "tosserne" står på sidelinjen og skaber sig.

Når du bliver ved og du bliver god til det, er det dem der vil kontrollere dig der må se væk. De oplever ubehag og usikkerhed når de møder en stærk karakter. Du har fundet dit eget rum. Energien begynder at beskytte dig og give dig selvtillid.

Det er det eleverne lære, der graduerer dem, det de tager ind. Jeg viser hvordan de skal gøre det, hjælper dem, de gør det selv. Det gør mig stolt og glad at de kan selv.

Skolen i Skolen tager form.

Dem jeg troede på tøver. Det viser sig at nogle andre tager imod indbydelsen.

Inderkredsen fra den Tai Chi klasse der fulgtes i 1991 til 1997, springer fra.

Dem der siger ja har erfaring med at undervise. De er vandt til at skrive hvad deres undervisning er godt for.

Ulla Rose Maj Danielsen, er Helle Gotved uddannet. Hun er også den første der underviste De 5 Tibetanere.

Anne-Grethe Boisen er fysioterapeut. Hun underviser i varmtvand gymnastik.
Karin Nyberg underviser Tai Chi og Qi Gong i Gigt Foreningen.
Måske er de andre bare lidt længe om det? Måske vil de se resultater før de byder ind?
De skal sige hvad de vil undervise. Ellers er der ikke noget at arbejde med. De skal selv lave deres program. Skolen trykker det og lægger det ud på hjemmesiden og skaffer lokaler. Det er nok for stor en mundfuld for nogen at skulle skaffe elever.
Skolen i Skolen reklamerer når de kommer med noget. Når de har et hold, eller flere får de løn for de timer de underviser gennem Skolen.
De er selvstændige og har et løn kontor.

Michael og Jesper har trukket stikket ud. Michael er forelsket i en Kineser.
Jesper har haft 3 diskusprolapslapseser. De var så ivrige, men de gør ikke noget.
Sune arbejder målrettet på at blive lærer.
Tao var den første til at sende sit CV. Han underviser Xing yii og Tai Chi, 42 formen.

Det der skiller, flokker er troen på dem selv. Jo mere du ved og jo dygtigere du er, jo mere skal du leve op til. Hvad hvis det ikke holder?
Du skal være villig til at arbejde uden at vide om det lykkedes.
For nogen er det som at sætte skibe i søen. Måske kommer et hjem med den last de har ventet. Dem der begynder med at forhandle løn, uden at have vist hvad de dur til.
Sortere sig selv fra inden de er kommet i gang.

Her taler den rå virkelighed.

Jeg hører så mange fine ord om at undervise børn i de øvelser vi arbejder med.
Det sker, allerede, forældre vil gerne give deres børn det de ikke selv fik. Børnehold i Capoeira. Kampsport for børn, det virker. For dem der gør det. Jeg prøver at få dem der taler for det, til at gøre det. Her er muligheden.
Måske er deres opgave at tale om det, så andre inspireres til at gøre det.

Jeg er her og jeg arbejder hele tiden. Jeg ved at det jeg laver, gør en forskel. Jeg inspirerer mange. Det er en proces, mod et højere mål. Undervejs vil hjælpe rakterne falde af og vi styre direkte mod målet. På den rute skal der skrives og fortælles. Alt hvad der er gjort, har haft et formål. Du kan ikke se det når du er i det, der' er det handlingen der tæller. Hen ad vejen tælles historien.

Marianne siger jeg giver mit eget job til andre og de kan ikke bestride det. De vil bare have det, fordi det lykkedes for dig. Nu giver jeg dem en forsmag på hvad der kræves for at det lykkedes. Når en god metode er indført, kan mange få glæde af den.
Jeg gør det nemmere for dem, end det var for mig. Det er at udvikle metoden. Det viser om der er selvudvikling i det der er sat i gang. Hvis det lykkedes, er det ikke mig I skal takke.
Det er Babuji. Uden ham var kimen ikke vækket.
Jeg vil meget gerne er specialisere indenfor det område i bevægelse, vi arbejder med.
Dem der ikke ved hvad de vil, er ikke klar. Du bliver nødt til at skrive det du vil først, derefter kan du prøve det af. Herefter retter du det til. Meditere på det. Det skal ind igennem dig og ud, for at kunne udvikle sig og skabe erfaring. Du kan ikke forlange hjælp hvis du ikke meditere.

Julen er ved at være over os. Jeg er forsigtig med penge. Jeg tænker på planlægning af hus og undervisningsmateriale. Det er åbenbart ikke nok at vise det jeg laver dur. Selv om

jeg gør en stor indsats, møder jeg ingen der vil betale for mit undervisningsmateriale. Jeg beder ikke om hjælp. Jeg laver et undervisningsmateriale og dække det ved salg. Det er der ikke noget nyt i. Nu er man gået fra video til DVD. Der skal også skrives billede bog, der viser hvordan det virker. De første kompendier er videreudviklede. Jeg har aldrig taget penge for noget på tryk. Kun film, fordi de koster mere at lave, de kræver udstyr og det kræver speciel viden at redigere. Her vil jeg have udgifterne dækket og lidt til.

Det er helt forkert af mig, ikke at gøre det samme med det jeg skriver. Jeg har lagt hæfter som "gaver" på sommerlejren. Jeg har hele tiden gået efter at få det trykt gratis. Det er lykkedes, fordi de skoler og de centre jeg underviser i, gerne vil tage mit arbejde til indtægt. Det er jo en god reklame for dem.

Det er en balancegang for mig.

Hvis jeg beder om for meget, vil de have fortjeneste og rettigheder. De ved ikke rigtigt hvad jeg laver? Og de lytter ikke, deres indblanden ødelægger mere end den gavner.

Jeg er på en mission, hvor jeg udbreder kendskabet til meditation, gennem meditations øvelser. Der er ingen penge i modellen. Det er rent Babuji. Du får det du skal bruge.

I Danmark får en lære løn for de timer han underviser. Så ud fra det synspunkt er det et godt job. Jeg kendte ikke lønnen da jeg gik i gang. Men den er åbenbart misundelses værdig høj, for nogen. Jeg må gerne modtage løn, men jeg må ikke modtage penge fra mine deltagere. Det er godt regnet ud, sagde de i Indien. Får du løn for at lære gamle at meditere? Ja! Og de betaler dig ikke? Nej! Det går gennem det offentlige.

Jeg har ikke råd til at udgive bøger. Hvis de skulle udgives nu, ville de blive udgivet. Jeg tror ikke det er nu. Jeg tænker der vil blive rettet meget i det jeg skriver, før det er klart, til eftertiden. Derfor søger jeg ikke fonde, jeg nøjes med at arbejde på bøgerne.

Modellen går ud på at lade det køre af sig selv.

Du kommer ikke til at mangle noget. Det du skal bruge, kommer til dig. Det virker.

Nogle gange tænker jeg... Jeg er omgivet af "eksperter", men ingen byder ind. De vil kunne gøre det samme og tjene det samme. Jeg kan ikke være alle vegne. Men det jeg laver kan, hvis det bliver bredt ud. Lad være med at se det som en salgsvare, men en udbredelse.

Dem omkring mig vil hellere gøre det til deres eget. Men det køre ikke rigtigt for dem.

Hvis du ikke lykkedes med dit eget, så hjælp dem der hjælper. Hjælp dem der gør noget. Hjælp med at få budskabet ud.

Jeg tror folk forstår der er brug for en anden måde at tænke på og handle på.

Naturen taler til os. Jeg bliver ældre med en yngres opfattelse og en gammel-s visdom og erfaring. Det betyder ikke jeg ikke ældes, men får et klarere syn med alderen. For de fleste går det tilbage, for mig går frem. Jeg bliver nødt til at beskrive den oplevelse.

Nu er jeg ude af det afsnit der hed fra 2002 til 2005.

Sister sagde der ville ske forandring der påvirkede alle, i tiden 2002 til 2005.

Derfor er det vigtigt at mange beskriver den tid. Det er mulige at nogen vil forstå hvorfor det gik som det gik. Det er ikke alle der har hørt de år. er noget særligt. Men når det bliver sagt, har alle mulighed for at gå tilbage og tjekke om det ikke var i den tid der skete noget der ændrede deres opfattelse. Jo flere der skriver det ud, jo mere er der at sammenligne.

Velkommen til det nye år. 2006
Jeg indskraver i juni 2023

Jeg har ikke nogen Hurra historie at lægge ud med. Jeg vil være afventende. Det betyder ikke der ingen drivkraft er. Der er masser af energi. Jeg prøver at finde et flow hvor jeg køre med på evighedsmaskinen. Selve naturens omdrejning. Jeg lader udviklingen komme til mig, der er så meget nyt IT. Det jeg skal bruge, kommer til mig. Jeg kan se, når jeg skal vente, fordi det er for dyrt. Teknologien falder i pris hurtigere end før. Man kan godt omforme fortid til fremtid på en ældre model. Jeg har et mål der skal nås, det må gerne være med billige løsninger, kvaliteten forbedres hen ad vejen. Jeg ved at det jeg gør nu, vil blive gjort bedre senere.

En bog i fremtiden er ikke som nu. I fremtiden kan du få den læst op på de sprog du vælger. Billederne kommer op på fuld skærm, hvis du vil det. Du kan bede om en forklaring til hvert billede. Små film er indlagt, der også bliver forklaret. Hen ad vejen venter det der er digitaliseret, kun på forbedring. Derfor digitaliserer jeg nu. I fremtiden starter man ikke på første side, der er flere muligheder. Det kan være på årstal, det kan være på steder, det kan være på ord og specielle handlinger. Det kan være som overblik, eller den spirituelle måde at se indholdet på. Det kan være samfundets udvikling i den periode det er skrevet. Det kan gøres som en samskrift der bliver holdt op sammen med andre skrifter i tiden. Jeg vil gerne have naturvidenskab og opdagelser i universet til at se med. Hvad var der før og hvordan kommer vi derhen. Jeg tror ikke det kun bliver holdt op på hvad en forfatter skriver. Men giver et billede af hvad der skete, så det er muligt at lære hvad vi skal gøre og især ikke gøre. Teknologien vil pakke det på den måde du bedst forstår det på. Den vil også advare hvis du misforstår og føre dig hen til de afsnit, der indeholder øvelser der gør dig klar. Fordi du også udvikler dig og bogen har fatter at den skal kunne levere i små doser til den enkelte, for at føre dem frem. Den ved også at den vigtigste viden, kun kan nås ved personlig overførelse. Da der ikke er nogen erstatning, viser den vejen til kilden.

Kan jeg få det jeg laver ind i computeren, kan jeg også få det ud. Det starter med enkle krav fra eleverne. Jeg står ved kilden, med dem jeg træner. De kan ikke huske hvad jeg viser dem, så jeg beskriver det, så de har noget at støtte sig til. Når de har lært det, er de ved kilden og kan vise vejen til de andre. Der hvor det falder ud er når de ikke gør noget. Beskrivelsen virker kun når den praktiseres. Noget for noget. Du kan godt have alle bøgerne og billederne og filmene og lydoptagelserne. Uden at forstå dem. Uden at se på dem eller interessere dig for dem. Du har chancen men forspilder den. Jeg fortæller historien medens den bliver til. Jeg fortæller også min opfattelse af det historiske tilbageblik. Jeg har fundet tidsmaskinen, jeg kan bevæge mig frem og tilbage i den. Lærebøgerne bekræfter min opfattelse. Jeg forstår Buddha Shakyamuni. Profeterne står på skuldrene af hinanden. Der er en tråd gennem deres lærer. Man kan stadig ikke læse sig til at lære det fuldt ud. Hvis ikke der er forbindelse, er det kun udenad lære. En utrolig mængde af ord man kan slå hinanden i hovedet med. I kan nemt se dem der ikke er nået til forbindelsen, skiller sig ud fra dem der har forbindelse. De vil aldrig sige de er noget, de vil fortælle om den ene der er. Bliv ved med at søge forbindelse. Måske kan den digitale bog gøre det nemmere. Her kan jeg vise når der er forbindelse og når der ikke er forbindelse.

Det er de øvelser jeg bruger til at helbrede folk med. Det hænger sammen, ingen kan se det før de får det vist. Vi kan ikke regne det ud. Derfor ved vi det ikke er os, men forbindelsen der er skaberen.

Vi er styrede af samfundets højeste lag. Nu vil de tjene penge på andet end høje renter. Skruen uden ende har fået huspriserne til at stige. Dem der klarede sig gennem fattig firserne og de høje renter i halvfemserne. Er nu bedre stillede. Den ejendom der gjorde livet surt, fordi Banken malkede os, er nu steget. Bankerne kan igen tjene på os, hvis vi forbedrer vores ejendom. Hvis vi investerer i ejendommen. Sætter vi gang i byggeriet og skruen kan få et par omgange mere. Vi kan også få mere glæde af vores hus. Det er jo sandt nok, hvis vi tænker os om, kan vi gøre det nyttigt... Med varmepumpe og masseovn og masser af isolering, kan huset stå varmt og tørt hele året og bruge meget lidt energi. Det er her min opfindsomhed kommer ind. Det er her jeg kan spørger gode venner til råds. Det er her jeg kan forudse hvad der kan overleve svære tider. Når en' begynder at gå efter et 0 energi hus, breder ideen sig. Selvforsynet med vand og varme. Selve meningen med udviklingen, er at forbruget skal ned. Vi skal have små enheder, der er uafhængig af et forsyningsnet der ikke kan undgå at blive korrump og stjæle fra brugerne. Vi skal kunne lave vores egen energi.

Det, vil regeringen og bankerne ikke. For det kan de ikke styre. De vil have os til at bruge penge og gældsætte os endnu mere så de kan tjene på den verdiforøgelse der kommer. Det er hvad banker gør.

Vi vil noget andet. Vi er dig og mig, der arbejder på en bedre fremtid. Det er nødvendigt vi selv gør det vi ser som rigtigt. Når mange gør det samme, følger regeringen og bankerne med. Vi kan ikke holde til det svineri vi er i gang med nu. Jeg kan appellere til pengepungen og få de fleste med. Men omstillingen er langtfra i gang. Det er jo ikke mig der er kommet på de tanker. Det er Guruerne. Tankerne har været her siden sandhedssigerne fik os til at forstå, at materialismen vil ødelægge alt. Hvis ikke den bliver styret. Udviklingen må ikke gå ud over naturen. Vi er natur. Vi kan ikke tåle al den gift vi bruger nu. Vi skal tilbage. Vi skal samarbejde med naturen. Det er i høj grad det min bog handler om. Jeg viser hvordan jeg undgår de fælder der får os på afveje. Jeg falder selv i, lige meget hvor godt jeg prøver at undgå at falde. Håndværkere lyver, ligesom banken lyver. De ser et byggelån og handler efter det. Det er ikke vennetjenester og jeg er på fremmet grund, selv om jeg ser mig selv som menneskekender, kan jeg først hindre håndværkerne i at bryder aftaler, når det sker.

Sommerhuset skal have en tilbygning. Forarbejdet er i gang, jeg har lukket baghaven, med plankeværk og et langt halvtag man kan arbejde under. Der har været mange tanker.

Vi kan få udbetalt friværdien. Regeringen vil have gang i beskæftigelsen, husene er steget i pris. Vi gav 190.000,00 kr. i 1984, nu kan det sælges for 2 million. Men det skal ikke sælges, så det er den offentlige vurdering vi låner efter. Den er sat til 1,1 million.

Kan i huske jeg sagde Babuji sørger for os. Lejligheden i byen følger med op i pris. Den gav vi ingenting for. Så på nuværende tidspunkt er alderdommen sikret.

Det er Mariannes fødselsdag.

Hun ønskede sig er USB Flach drive på 256 MB. Hvem skulle nu tro det? Hun har altid ønsket sig unyttige ting. Hendes arbejde gør at hun skal have mange data med. Hun har arbejdet på projekter de sidste 10 år. Det har ikke været forgæves. Hun er med til at ældre bliver behandlet bedre. Hun underviser i demens håndtering. Hun er konsulent på syddansk universitet. Teknikken skal virke, hun gider ikke at høre om det eller sætte sig ind i det. Det skal bare virke. Jeg har tit ønsket at komme på flere IT-kurser, når jeg har været på kursus,

er der altid detaljer jeg ikke kunne få ud af læreren. De ved det ikke måske ikke? Jeg ved jeg hele tiden skal følge med i billedbehandling.

Jeg kan godt skære Mariannes billeder og artikler til, så de ser pæne ud, på stor skærm. Jeg er meget stolt af hendes arbejde. Der er sket store fremskridt på demensområdet, de år hun har arbejdet med ældre. Jeg har en ekspert ved min side.

Jeg bruger metoder der ikke er i de Danske lærebøger.

Jeg lærer mine elever at skanne hjernen og vasker knoglemarven.

Det er meditations øvelser og yoga øvelser fra den gamle skole.

Viden kan lagres og hentes med det rigtige værktøj, detaljer påvirker os når de bliver gjort rigtigt. Der skal være gennemstrømning i syge områder. Det giver liv. Nyt liv. Det er vel ikke så svært at forstå at nyt liv er godt liv, det har ikke nået at blive ødelagt. Derfor føles det godt.

Eleverne står overfor mig og får det godt, de forstår ikke rigtigt hvorfor. De kan mærke det jeg viser giver velvære. De behøver ikke at kunne det samme som mig, de kan gøre det så godt de kan. Min opgave er ikke at tabe nogen, jeg skal have dem alle sammen med.

En sammenhængende bevægelse er målet, Det tager mange år at nå så langt. Når man har forstået meningen, kan man fokusere på detaljer. Når man kan bevæge hele kroppen på en gang, kan man også vise enkelte detaljer. Jeg kan se hvad dem foran mig ikke bevæger og vise hvad de skal gøre. For at få det med der ikke fungerer. Jeg er ikke læge eller terapeut. Jeg er meditations lærer, det er noget andet. Jeg ser sammenhæng og ubalance. Jeg fjerner hindringer, ved at vise en nemmere måde.

En fortalte, at hendes veninde havde sagt:

Du går altså anderledes, du har fået en helt anden holdning.

Vi bliver lavet om af det nye liv vi får ind i kroppen.

I meditationssproget kalder vi det:

Transmission og transformation.

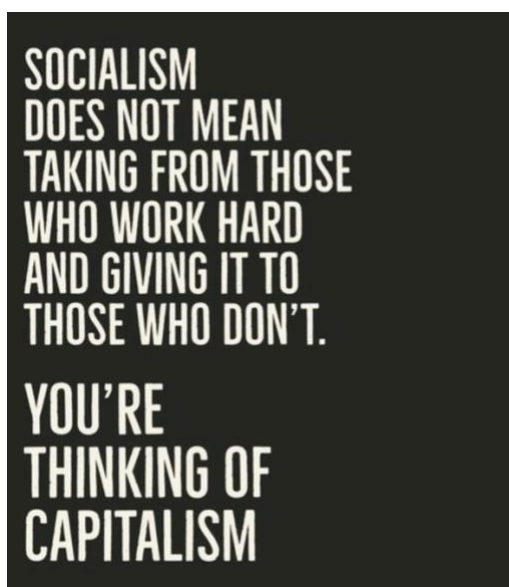
Du kan kun modtage transmission når du holder koncentration. Det er derfor det er så svært at lære. Transformation kan kun opnås via en person der er 100% koncentreret.

Vi siger at personen der overfører, er konnekteret.

Du kan ikke lave om på nogen hvis ikke du er med på at det er transmissionen der gør arbejdet. Det er ikke bogstaveligt. Men forstå at den energi der er i transmissionen, er det modtageren har brug for. Det kan godt være du har en ide, men energien ligger du ikke inde med. Du får det godt, modtageren får det godt. Vi oplever noget forskelligt, under de stående øvelser. Fordi vi har forskellige mangler. Når vi sidder i stille meditation, er det en fælles oplevelse. Vi bliver givet i så store mængder at det er svært at fortælle hvad der sker. Sister Kasturi siger at Babuji drukner os i kærlighed.

Det jeg skrive er svært at fortælle på en enkel måde. Jeg håber det kan bruges i jeres forberedelser. En lille ændring i opfattelsen kan bringe os videre. Nu kan vi noget, troen på det lykkedes smiler til os. Jeg sælger håb om at komme ud af smerte, nedslidning, angst. Jeg sælger tro, for hvis ikke du tror det hjælper, virker det ikke. Det koster ikke penge, men indsats. Du får vist nogle bevægelser, du skal følge. Jeg er frontløber... du kan også sige efterfølger. Efter dem der viser vejen. Når grunden er sikker, føre jeg flokken frem. I årevis sad jeg i meditation ved hans højre side. Han vinkede mig på plads når jeg kom. Jeg ved godt det lyder bibelsk. Det jeg laver, skal virke. Jeg bliver rettet og forbedret. Det jeg viser skal virke.

Marianne kæmper samme kamp, på sit feldt. Hun er jo forsker, hun skal bevise det hun siger virker. Hendes kamp er større, den gælder alle. Det hun siger skal godkendes. Nogle gange, skulle man tro at politikere, ikke ved de selv kan blive syge og gamle. Hun ser spild af offentlige penge og uddannelse, brugt på noget alle ved. Meget forskningen er sat i gang af politikere der kun vil bruge penge på deres egen politik. Det helt store resursepild, fortjener at blive fortalt. Men det bliver det ikke, det bliver forskruet. I politik skiftet man den ansvarlige ud hvis han stilles til ansvar. Og toget kører videre. Vi har jo demokrati.

Demokrati ser jeg som en kamp om fordele.
Ikke hvad der er bedst for alle.
Der bliver ikke talt til fornuft, men begær.
Det meste er forhandling, hvor der bruger store ord
ikke sande ord, snedige ord der kan bortforklares.

Nogen elsker det spild.

Jeg blev bedt om at holde mig ude af det.
Fordi det formørker sjælen. Du må ikke arbejde med
noget der er usandt.

Men jeg må gerne skrive om det.

Du får det du stemmer på! Nej du får det du gør. Det er noget andet. Man kan stemme efter sin overbevisning, i håb om den bliver indfriet. Du kan have andre grunde. Du kan stemme på socialisme og tvinge dit synspunkt frem, ved at tale åbent om det.

Du kan gøre det du mener er rigtigt. Her bestemmer du selv.

Jeg vejer nytteværdien af indsatsen, desværre dømmes jeg også ud fra den.
Jeg hjælper gerne andre med at blive selvhjulpne. Det er min store lidenskab at vise hvordan man arbejder med Qi og Prana. Jeg kan godt lide at stå i strømmen hvor forvandlingen sker. Jeg vil meget gerne være med til at vi får det bedre.
Jeg er kommet dertil at jeg kan vise og gøre mig forståelig...? jeg arbejder på det.
Min kone siger jeg ikke er nem at forstå. Det er derfor jeg øver mig på at skrive.
Skrive processen skal gøre mig bedre og tydeligere. Den skal fjerne et mindreværd.
Jeg tror også måden at skrive på, ændre sig. Lige nu er jeg en fortæller der fortæller hvad andre fortæller mig.
Min kone siger din vilje vinder over du tror, du ikke at kan skrive.
Det er meget længe siden hun har rettet i noget der skulle sendes. Hun retter på samme måde som mig. Skære det til. Det kan man med sit eget, jeg kunne ikke drømme om at lave om i andres tekster. Jeg kan skrive, at nu forstår jeg det bedre, fordi jeg er blevet rykket. Eller det er min måde at forstå på. Jeg fortæller hvad jeg inspireres af. Det er ikke kun af at læse, det er langt mere af at meditere. Jeg tænker det er nemt at forstå, at når der ingen tanker er, er det plads for nye.

Tøm dit sind, gør dig fri. Nogen vil stejle bare jeg siger det. Det kan man ikke! Jeg skal passe på hvilke ord jeg bruger. Det er nyt at blive mindet om at det er godt, der ingen tanker er. Almindelig vis, vil reaktionen være. Tror du jeg er dum. Det er sværere at lære at skabe ro i hovedet der kan kontrollere tankestrømmen, end at lade dem køre. Derfor er meditations træning, langt mere end først antaget. Jeg skal have folk til at gå med, fordi de vil. Nogle gange ved jeg ikke hvordan jeg bærer mig ad.

Januar 2006

Det er frostvejr, vi oplever kulde vi ikke har haft i mange år.

Jeg gik tur med Jesper, vi fik talt igennem. Jeg er hans ældre ven, mig kan han stole på. Hans nedtur har rumlet længe, han bliver vred. På alt og alle, han er Ild Hest. Han er utrolig retfærdig, han elsker Afrika. Han læser Afrika studie og træner Capoeira. Han går så meget op i det at han bevæger sig over stregen. Små skridt Jesper, det er en svær sport. Det er en anden kultur. Jeg tror hans nedtur er vendt fordi han ser at det er en hemmelig viden der kunne holdes skjult for slaveejerne. Han lærer noget der styrker ham samtidigt med at ingen ved hvor meget han kan. Før gik det der pinte ham ind og lavede ild, han ikke kunne styre. Nu kan han se Capoeira kan tæmme ilden. Han ved dem han er oppe imod, ikke skal vide han vil knuse dem. Jesper fortalte de unge bliver skolet til at møde sider af dem selv, de aldrig har prøvet. Det lærer dem at tale og handle ordentligt. De skal ikke vinde kampen, de skal overvinde dem selv, så de kan vinde hele bydelen.

Jeg havde skrevet til ham, han havde trukket sig fra Tai Chi. Skidt det virkede jo ikke. Han søger en anden filosofi. Han har gået på Rudolf Steiner Skolen, den fremmer kreativitet. Capoeira har sang og musik og dans.

Tai Chi er udenad lære, gentagelser, terpe mængde.

Han kan godt se jeg gør noget andet, med de gamle. Han er ikke gammel og syg, så har respektere bare min måde. Han vil ikke på hold hos mig. Vi kan gå til noget sammen.

Vi er på Nørrebro, omgivelserne har travlt med at stemple indre Nørrebro som ghetto. Jeg fryder mig over at se tv journalister blive sat på plads af unge. Der overrasker ved at kunne tale og er velorienterede. Selv garvede journalister får kamp til stregen. Uha, arme den der møder Jesper. De unge ved noget, de har en holdning. Ingen skal tale ned til dem. Hverken politikkerne eller byrådet. Styrken kommer nedefra, der er ikke ansigter på drivkraften. Alle der er vokset op på Nørrebro og dem der har boet her længe, står sammen. Det er noget særligt at bo her. Jeg kom i 1975, men det var først fra 1995 jeg rigtigt tog del i glæden. Nørrebro er et trækplaster for kunstnere og aktivister. Men også et fristed for folk ude fra. Vi favner bredt, her er ikke racisme. Og det er netop derfor højrepartierne ikke kan holde Nørrebro ud. De kører et fremmed had op, de selv har skabt. De sviner muslimerne til i så høj grad, at de ikke tør komme på her. De fabrikerer skrækhistorier der ikke har noget med virkeligheden at gøre. De leder efter noget de kan blæse op. Pia Kærsgård er rødglødende af raseri, over hun blev sat på plads af en ung muslims pige på 19, der taler flydende Dansk og har top karakterer. Vi har brug for dygtige unge mennesker. Det er selvmodsiggende politik at gøre det besværligt for dem vi har. Fordi de har muslimsk baggrund. Det er racisme og det er ulovligt. Længere er den ikke. Mange folkevalgte ved ikke de er racister. De finder en kriminel lillebror de kan hænge hele familien op på. Ja en samfundet har forsømt. Det er menneske jagt. Muslimer er de nye "Jøder". Det er kun indvandrere der bliver spurgt om hvilke religion de har.

Jeg er aldrig blevet spurgt om min religion.

Jeg er kristen, mere nøjagtigt den evangeliske lutherske tro. I 1536 gik den danske kirke fra at være katolsk til at blive protestantisk. Jeg tror ikke den almindelige dansker sætter sig ind i deres tro. Det tror jeg heller ikke andre nationaliteter gør. Det er andre ting der sætter dem i bås.

Jeg har sjældent været på en arbejdsplads med ene danskere.

På Englands bådene var der mange jyder. De lider af en slags misundelseshad og mindre værd overfor Københavnerne. Jyder rakker ned på københavnerne, samtidigt med de vil til hovedstaden og gøre lykke. De har aldrig rigtigt forstået at nyde bylivet, ærgerrigheden løber af med dem. De har så travlt med at skulle være noget, at de ikke forstår at ægte byboer, er her for hinanden. Det ser jyder som en svaghed de ikke kan lade være med at udnytte. Og det gør dem til bonderøve i københavnerens øjne.

Vi er et sammenhold. En Gud. En verden.

Tåber bekrieger hinanden og ødelægger det for andre.

Ytringsfrihed og demokrati er godt. Men man behøver ikke at sige noget der skader andre, bare fordi man må. Gud er der hele tiden, han minder os om rigtigt og forkert. Den der misbruger hans navn, straffer sig selv. Deres gerning vil indhente dem. Det gør den også uden de bruger hans navn. Det der skader mennesker og natur, er skade på Gud.

Jeg vil tro det er der bods handlingen kommer til syne.

Du får det du byder andre. Det er ikke sikkert det rammer dig lige nu. Men spiren er lagt, den vokser og æder dig op indefra. Den gør din væremåde synlig for alle andre end dig selv. Det er derfor vi ser "grisen danse" og had prædikanterne udstille sig selv. Jeg tænker ikke på muslimske præster. Jeg tænker på danske politikere der prædiker had. De har travlt med at retfærdiggøre det svineri de udsætter os for.

Bymennesker holder sammen mod dem der vil skade os. Vi ser ikke på religion eller race. Vi ser på kvaliteten af drikkevandet og naturen.

Landbruget og industrien er i gang med at ødelægge os. Vi har brug for kloge hoveder udefra. Forskere der går op i natur og vandmiljø. Hvordan kan vi genskabe de ødelæggelser landbrugets kvælstof udledning er skyld i? En lille ødelæggelse tager 100 år at genoprette. Kvælstoffet fra landbruget udledes i vandløb og fjorde og bæltter. Det laver iltsvind, fiskene dør, havbunden dør. Det ser vi og det gør vi oprør mod. Politikeren lytter ikke. De er styrede af penge. Så vi må gøre noget der får dem til at følge strømmen. Vi må gøre det populært at leve det liv vi vil have andre til at følge.

Jeg tror i forstået hvorfor jeg elsker de unge aktivister, på samme måde som Babuji elskede hippierne og blomsterbørnene. Aktivisterne er som jeg var da jeg var ung.

Jeg fortalte bydelen at Junkers Savværk forurenede. Alle vidste det i forvejen.

Direktøren troede det hjalp at komme og tale dunder. Ja han stod på kasino byens restaurant, der var blevet samlingssted for unge aktivister. Nok fordi jeg arbejdede der.

Talen hjalp ikke, nu var endnu flere opsat på at stoppe forureningen. Vi kan ikke lade vores børn bade i Køge bugt. Nu blev man nødt til at gøre noget ved det. Det var blevet en sag for byrådet og værre endnu. Arbejdsmiljøet var på sagen, Junkers industrien blev nødt til at gøre noget. I første omgang blev spildevandet ledt meget langt ud, så man ikke så snasket på strandene. Så blev Svenskerne fornærmede. De ville ikke have deres farvand svinet til af Junkers. De unge tør at gøre noget, de er ikke afhængige af en arbejdsgiver og de er endnu ikke kommet til de åg systemet lægger på os. Når vi bliver ældre finder vi andre veje hvor vi kan kæmpe for sundhed.

Januar 2006

Folkesundhed København

Sundhedsforvaltningen på Nørrebro søger leder til motions projekt for ældre.

Jeg benytter lejligheden til at gøre opmærksom på hvad jeg laver og hvordan det passer ind. Jeg hører under folkesundhedsprogrammet, det gør enhver der arbejder bare en lille smule med bevægelse. Jeg har brug for at gøre mit arbejde synligt. Det sker kun hvis jeg fortæller hvad jeg laver og hvor jeg er og at de tager det med i deres program som et tilbud til ældre. Det gør de fordi de ser de tilbud der bliver givet som deres.

Jeg arbejder hårdt på at få de specielle øvelser jeg bruger anerkendt.

Dem jeg skriver til, ved ikke andet end at det må være deres folk, siden jeg er i systemet. De behøver ikke vide mere. Det jeg har sat i gang, udbreder sig og vinder indpas. Dem der er med til at træffe aftaler, skal ikke kende den dybere mening. Er det populært og har de sagt ja, er det deres succes. Hvis det viser sig ikke at holde, kan de altid afvise det.

Jeg kan sagtens arbejde under radaren. Der er så mange enheder i det offentlige, at bare vi er nævnt og en siger: Der blev talt om jeres projekt, er det nok. Vi gør ikke noget forkert, når vi går efter at gøre det rigtige. Vi skal være synlige på de platforme der er. Det er også meget godt at vide hvem der ser platformene og hvem der taler sammen. De forsøger at lave en brugbar enhed.

Februar 2006

Skolen i skolen rykker. Steffen og Sine er ved at pakke deres kontor. Vi har brugt Steffens kvistlejlighed i Studiestræde som hjemme kontor. I det nye er der en træningssal og et kontor. Hvor er jeg i det her foretagende? Tja, jeg er en slags foregangsfigur. Fordi jeg er den der har flest elever. Steffen er mit løn kontor. Han tjener også på mine elever. Tingene hænger sammen. Sine hans kone, øjner chancen for at få flere yogahold. Nu har vi en sal hun kan undervise dem i. Planen var et hus, men der er lang vej. Jeg arbejder anderledes, jeg vil ind i sundhedshusene. Jeg lader som om det hus vi planlagde, er sundhedshusene. Jeg gør det nemmere for andre at følge efter. Og nemmere for lederne af sundhedshusene at tilbyde mere. Nu har de Tai Chi og Qi Gong for ældre. Hensyntagende speciel undervisning. Gennem Skolen under kultur og fritidsforvaltningen. Kultur og samfund i Hovedstaden. Alt er velformuleret. Ledergrupperne har en positiv indstilling. Steffen er rigtigt god til at få det vi præsenterer på skrift, til at ligne det kommer fra et meget tjekket og betydningsfuldt kontor. Det skal være lækkert, siger han.

Vi taler om at gøre stille bevægelser i stille rum, til en del af sundhedstilbuddet. Det burde være gjort for længe siden. Andre lande er langt foran. Jeg spørger mig selv om ikke det er hele meningen at man skal gøre noget for sit land. Dem jeg har omkring mig behøver ikke at kende den dybere mening.

Den dybere mening er at redde folk fra dem selv.

De ved ikke de bliver traumatiserede i et system uden fast mål. Det gælder høj og lav. De kan gå efter rangstigen, men den garanterer ikke en lykkelig udgang. Den kan højest give magt og penge. Set i et større perspektiv er vi i gang med at ødelægge Jorden.

Vi kan godt gå op ad folk der ikke gør noget. Vi behøver ikke at være som dem. Jeg behøver ikke at fortælle så meget om mig selv. Det hele kommer an på handlingen. Jeg vil aldrig gå med til noget der skader noget som helst. Ja men du får penge!

Jeg har vist Steffen at det jeg laver virker. Det har imponeret ham at jeg har åbnet døre han ikke selv er kommet i tanke om. Der er store penge i sundhed. Jeg ser helheden.

Samfundet sparer på sunde og raske mennesker. Dem der lægger sig op ad mig, ser først hvad der gavner dem. Steffen ser en stor skole. Mine ideer er bedre end hans. I det mindste kommer jeg med noget nyt de kan se dem selv i.

Lederen i Randersgade ældre center, Jesper Jespersen. Vil have tilbuddet ud i ledergruppen. Vi blev gode venner fordi han er i veteranbilklubben. Jeg gav ham min svoger Bos nr. Bo er pladesmed, han har specialiseret sig i veteranbiler. Jesper gav projektet videre til en kollega i Ballerup. Ja, vi er store, vi har også en lærer på de kanter. Michael og jeg får talt med ham. Han vil se varen, de ældre er glade for hvad de ser. Nu er Michael lærer på centeret. Jeg håber det går godt, han fortjener at lykkes med nogle hold.

Bassant

Bassant hos Kurt og Jette

Det er en Indisk fest der byder forårets komme, 40 dage før det sker. Det er også her Babuji fejre Lalaji-s fødselsdag. Lalaji er Babujis Mester. Det er på grund af Babuji vi er samlede. Selv om der stadig er fnidder. Chari har aldrig formået at skabe ro.

Jette er glad for det er hos hende festen holdes. Hun længtes efter anerkendelse. Hun føler sig valgt fra. Hun kan ikke se hun har alt det hun så inderligt ønsker. Naturen vælger, du er valgt siger jeg. Hun laver himmelvendte øjne. Hun ved godt jeg trøster, hun ved også at det jeg siger er sandt. Du behøver ikke kæmpe for at være betydningsfuld. Festen holdes i dit hus. Du er rammen, du skaber festen, du laver kagen og du inviterer. Du fylder dit hus med spirituelle mennesker. Du får' anerkendelse... Prøv at læg mærke til hvad der sker. Birthe er faldet af på den, hun læser op af en tekst hun ikke forstår og derfor falder det til jorden. Det er nærmest pinligt, vi er alle sammen trætte af hende og Elsebeths skolemester stil. Elsebeth er uudholdelige hendes iver efter at bestemme hvad vi skal tænke, dræber festen. Hun ved ikke om hun er til Babuji eller Chai. Vi samles til meditation og prøver at skabe hyggeligt samvær. De må kunne mærke vi er trætte af dem. Ingen gider at skændtes med dem.

Fredag blev anderledes, vi slap for dem.

Torsdag blev jeg brugt som hjælper med at rense ud og lave ro. Det er ikke noget jeg fortæller, jeg skriver det her, fordi der er en beretning om min udvikling. Folk skal vide hvad Babuji og Sister Kasturi gør for os. De arbejder langt mere end nogen er klar over for at få det de lærer os til at falde på plads. De er vores personlige vejledere.

Jens Bregmø er præceptor, Han giver sittingen, det er lige efter bogen. Han sender ud fra sig, som man skal. Han sender en lysstråle der rammer den enkelte, en for en. Han går også på en knivsæg, på grund af hans position. Han er anerkendt under Babuji, nu er han forsigtig, for ikke at gøre noget forkert. Det er ikke nemt med Elsebeth i farvandet, hun udfordrer hele tiden. Og hun tøver ikke med at fælde dem der ikke giver hende ret. Jeg er sat på for at lave ro. Den breder sig indefra, ved at der bliver sendt op og ned bag dem, der har brug for det. I en skrå hældning, der rammer hjertet.

Jeg er ingenting, men Babuji er min mester og han kan bruge mig, fordi jeg kan gøre mig til ingenting.

Jeg tror Elsebeth er træt af at bokse med mig. Hendes dirren får samme behandling som uroen i de andre. Der bliver sendt meget medlidenhed til Birthe.

Elsebeth vælger helst nemme ofre. Fordi jeg ikke bruger tvang, betyder det ikke jeg overgiver mig til noget der taler imod min indstilling. Hun får ikke ret hos mig, hun får at vide hun skal opføre sig ordentligt og lade folk være i fred.

Der var et meget smukt turkist skær. Der var også meget trøst.

Fredagens meditation gik længere inde, tyngden af skæret fra i gård, var lagt bag. Beskrivelsen, meget dyb ro blev nævnt. I lange perioder var alle med, når der var uro, gjorde vi det samme. Jens hjalp på sin måde, jeg hjalp på min. Jeg vidste ikke på forhånd hvad jeg ville gøre under meditationen.

Sister har lært mig noget, hun siger det ikke er hende der gør noget.

Hun er ophørt, det er Babuji der gør det. Transmissionen finder hende og gør det der skal til. Det er også min beskrivelse.

Jeg vil vise at lige meget hvor meget uro der er udenom os. Kan Babuji lave ro inden i os.

Vasant Panchami

(Sanskrit:

वसन्तपञ्चमी,

romanized:

Vasantapañcamī), also rendered Vasanta Panchami and Saraswati Puja in honour of the Hindu goddess Saraswati, is a festival that marks the preparation for the arrival of spring. The festival is celebrated in Indian religions in different ways depending on the region.

[w https://en.m.wikipedia.org > wiki](https://en.m.wikipedia.org/wiki/Vasant_Panchami)

[Vasant Panchami - Wikipedia](https://en.m.wikipedia.org/wiki/Vasant_Panchami)

Vasant Panchami also marks the start of preparation for [Holika](#) and [Holi](#), which take place forty days later.^[6] The Vasant Utsava (festival) on [Panchami](#) is celebrated forty days before spring, because any season's transition period is 40 days, and after that, the season comes into full bloom.

Der er ikke en måde, der er mange måder. Lad os tale om dem. Som det er nu, kan vi ikke tale frit. Jeg kan sige, at der hvor talen er fri, gives svaret ud fra spørgsmålet. Et oprigtigt spørgsmål, giver et korrekt og tydeligt svar. Jeg tror fuldt og fast på at når der er oprigtig hengivenhed og fast tro på Gud. Kommer svaret fra ham. Jeg har beskrevet min oplevelse, i de første bøger. Det var meget tydeligt at jeg fik hjælp. Det er derfor jeg skriver.

Den verden vi ser ind i har så stor brug for nogen der kan hjælpe de trængte.

Guds hjælp, er ikke en uddannelse man kan læse sig til. Han giver dig ikke et stykke papir hvor der står du kan. Du kan mærke når den er der. Det er som med musik.

Selv om du har gået til guitar undervisning, kan du godt høre du ikke er god nok.

Man kan godt læse om det, men der skal træning og undervisning til. Gudskelov, bliver det nemmere med tiden. De første måtte arbejde hårdt for at opnå resultater. Der er mindre modstand nu.

Folk spørger ikke hvordan du gjorde det, når de får det bedre. De beder om mere. Det er din viljestyrke og natur der afgør om du skal praktisere. Nogen vil, men kan ikke. Nogen kan, men vil ikke. De fleste har ikke noget ønske om at undervise eller huske alt det vi skal kunne. De kommer en gang om ugen og får det godt. Det er derfor man skal lade folk være i fred. Gå meget langsomt frem. De siger selv når de er klar. Nogen siger der kan gå flere liv, før kaldet er kraftigt nok.

Der er meget vrede i verden. Derfor er der brug for nogen der kan opløse den. Eller forklare hvordan vi kan undgå at blive ødelagt af den vrede der er omkring os. Noget vrede bliver sendt direkte imod os. Det der køre på dig ophører når du lærer at det ikke er din skyld. Du vender smerten til sejr, når du forstår at drivkraften er i vreden, kan du bruge den, så den ikke skader dig mere. Du kan få den til at gøre det du gerne vil. Du skal ikke være sur på dig selv, du skal ikke være sur på andre. Du omdanner vreden til viljestyrke. Efter vrede kommer ro.

Vi kan reagere på ny viden og helt nye påvirkninger, med vrede. Vi kan blive irriteret over ikke at kunne regne det ud. Det kan være årsag til at du bliver sur på dig selv og vreden blusser op. Der er ikke noget galt med dig når du bliver vred over du ikke forstår det. Din irritation arbejder på sagen. Hvis du er ligeglad, skal du være på vagt. Du kan godt udvikle dig til at bevare roen. Det betyder ikke du er ligeglad, det betyder du er kommet videre og kender din reaktion. Nu er du parat, og har lært at bruge instinkterne. Du ser tydeligt hvis en vil bruge vold og tvang for at opnå magt over dig. Du mærker hvis en køre på dig. Kampånden kan se beregningen. Er det skurkagtigt, kan vi handle efter det vi finder rigtigt. Vi kan stille os imellem og prøve at finde ud af hvad der er gang i. Du kan redde dine nærmeste med de rigtige ord.

Først skal du vide at det der plager dig, ikke kommer fra dig. Jamen jeg bliver ved med at tænke på hendes ondskab. Det er fordi hun tænker på dig. Hun kører på dig. Babuji viste mig en diamant. Sæt den foran dig. Den sender det der bliver sendt mod dig tilbage med diamantens styrke. Dem der prøver at røre dig, får det skidt de sender mod dig, tilbage i forstærket udgave. Når du lærer at bruge metoden, kan du selv bestemme hvor kraftigt tilbageslaget skal være. Du behøver ikke slå hårdt ned. Du risikerer at skade den der gør udfald mod dig. Hvis du slår for hårdt tilbage. Det vil vi ikke.

Vil du redde verden eller vil du udslette den? JA NEJ? Du må ikke stå stille, for så stivner du og knækker. Du skal handle. Du skal vide hvad du vil. Himlen eller helvede. Det er dit valg.

Selv om nogen går efter dig, behøver du ikke gå efter dem. Du må gerne vise dem at de møder modstand. Jeg har ikke så meget til overs for dem der sætter pisset i kåg på andre. Jeg har virkelig lyst til at ramme deres ondskab. Men jeg lytter til fornuften og tæmmer vreden. Jeg vil hellere lære mere om at afværge angreb. Det er nok derfor jeg er glad for Tai Chi og går med i de klasser der lærer kampkunst. Jeg vil forstå hvordan jeg reagere når presset er mere end verbalt. Når det er fysisk. Jeg vil træne på ikke at komme ind i et skænderi. Det er som slagsmål. Jeg vil lære at elske kampen og styre den. Jeg vil lære at lukke den, inden den kommer for langt. Om det er en talende, eller en fysisk modstander, vil jeg lære at neutraliserer hans modstand. Hver gang du kommer med et udfald, får du et slag. Derved viser jeg hvordan man kan stoppe kampen. Når du angriber flytter jeg mig og

får dig ud af balance og viser at jeg kan vælte dig. Det er derfor du ikke må stå stille. Du bruger den modstand du får, til at besejre modstanderen. Det er Tai Chi. De luskede og de dumme er sværest at kæmpe med. De ved ikke de er besejrede. De forstår først de er besejrede når der er smerte. Du skal ikke tale dem til fornuft, alt hvad du siger bliver brugt imod dig. Deres raseri vil flænse dig hvis de kan komme til det. Lad dem tro de kan bruge deres vrede mod dig. Er du tålmodig, trække de i land. Især når de ser de kvajer sig. Når de kan se de ikke kan ramme dig. Når de kan høre hvor tåbelige de er.

Lige nu er der en primitiv jagt på muslimer. Fordi de er synlige ved at bo "gratis" i nye store lejligheder. Hvorfor bliver de ikke uddannede? Det vil de ikke. Nogen vil ikke, de bruger deres religion som skjold. Drengene vil ikke gå i skole, det er for svært for dem, de laver ballade. Forældrene vil ikke arbejde. Mange vil, men de er ikke uddannede til at tjene til den levestandard de får tilbudt af det offentlige. Det er ikke det fulde billede. Det er billedet der strides om.

Vi er på Nørrebro.

Efter 20 år med slum, blev der i firserne revet mange huse ned. Før slumstormen var der ingen storm, det var nød og forsømmelse. Unge flyttede ind i de tomme saneringsejendomme. De ejendomme der stod tilbage, efter den fejlslagne boligpolitik. Almindelige lejligheder blev for dyre for arbejderfamilier og de unge børnefamilier. Dem der boede der blev flyttet ud af byen, kom ikke tilbage. Det gjorde ondt på dem at se, indvandrerfamilier overtage deres boliger. For mig var det tydeligt at almennyttige boligselskaber tog sig godt betalt af det offentlige. Så man kan ikke give indvandrende skylden. De blev parkeret på overførelse. Drengene ville ikke at gå i skole, de kunne ikke dansk nok til at klare sig. De begyndte at ryge hash. Når de ingenting kunne, blev de kriminelle. Det var nemmere at lade drengene pjække så pigerne fik ro til at læse. Det er også nemt at give islam skylden.

Jeg var heldig at få en billig lejlighed i en bevaringsværdig ejendom. Jeg bor midt i det der nu bliver gjort til en ghetto. På grund af indvandrere der er blevet anbragt her. De er brugsvaren i en boligpolitik der gik galt. Der bliver ikke rettet op på problemet. Der kommer flere, fordi der er familiesammenføring og der stilles ikke krav. Der bliver ikke talt om fejlslagen indvandrerpolitik. Der er rigtig mange der ikke kan Dansk, så de har ikke nogen chance for at komme ind på arbejdsmarkedet. Andet end sort rengøring på hotellerne. Og sorte job på grønttorvet og autoværkstæder. Men der er også rigtigt mange der klarer sig godt. Dem hører vi ikke om. Jeg har muslimske naboer, vi taler sammen. Jeg hjælper med breve fra kommunen. Det går meget bedre end for få år siden. Vi løfter området sammen. Når der bliver lagt politisk pres på Nørrebro, står vi sammen. Når der bliver spillet ud med fremmedhad, for at svine bydelen til. Bliver kortene lagt på bordet. Søren Kirkegård siger mød folk der hvor de er. Det gælder både politikere og indvandrere. Indvandrer elsker også deres børn. De vil gerne have de går i skole. Der sker ikke noget ved at de lære både modersmål og Dansk. De partier der er så ivrige efter at sende dem hjem. Må indrømme det er nemmere hvis de kan tale det sprog de vil sende dem "hjem" til. Det kan være at uddannede, hjemvendte kan vende flygtningestrømmen. Og så skal du tænke på at de fleste kommer fordi der er krig og undertrykkelse i hjemlandet. De er her ikke for at blive, de venter på der bliver ro, så de kan vende hjem. Dem der har det på den måde kan bo hvor som helst. De kunne bo i Jylland. Jeg er sikker på at jyderne ville få noget ud af det.

Tilbage til Bassant

Fredagens komsammen ville ingen ende tage. Folk ville ikke hjem. Birthe og Elsebeth var der ikke. Der blev talt om at vi andre kan få lov til at tale sammen når de kikke er her. Anette Rigel havde sagt til dem at de var inviteret på lige fod med andre. I skal lade være med at dominere. Vi gider ikke hører på jeres skolemester snak. Der er andre end mig der tør at sige fra. Jeg så nu hellere at det var dem selv der rettede sig og blev imødekommende. Birthe har mistet filteret, demensen er mere synlig. Jeg taler pænt til hende og overhøre når hun fornærmer mig og andre. Jeg prøver at få de andre til at forstå at der er en grund til at hun opfører sig som hun gør.

Hun var blevet ladet alene om torsdagen, folk samles i smågrupper. Hun er blevet for tyk og for dårligt gående til at bevæge sig rundt. Hun lærte aldrig at gå, efter hofteoperationen. Hun går som en baby. Jeg varter hende op, som jeg plejer. Claus sidder overfor, han har været igennem en hård tid. Hans kone døde af diabetes, han var hos hende på hospitalet. De amputerede hende bid for bid. Nu er han ved at komme sig. Det siger jeg til ham og inddrager Birthe. Syntes du ikke Claus ser godt ud? Nu ligner han sig selv igen. Hun siger han er lud doven. Høfligheds filteret er væk, siger jeg. Han sukker. Birthe køre videre: Han gider ikke at lave noget, siger hun. Han er et fjols. Elsebeth har sat sig ved siden af. Jeg må have Birthe på andre tanker. Der er ingen mænd der gider arbejde, siger hun. De er dovne. Jeg afleder Birthe med et stykke kage. Jette laver god kage. Ja siger Birthe, Babuji roste hendes kage. Jeg må lige have trukket hende væk fra de dovne mænd. Ja Jettes valnødekage er god. Babuji spiste bare et lille stykke sagde Birthe og han roste den meget. Det er en god kage.

Elsebets mand er også død for nyligt. Birthe brød sig ikke særligt meget om sin svigersøn. Han har aldrig haft et rigtigt arbejde, siger hun. Han var kunstmaler. Elsebeth er glad for at hun ikke begynder at tale om Erik. Vi taler om Indien, hun vil have jeg skal rejse med dem. Jeg prøver at få den over på de dejlige sittings vi har fået hos Sister Kasturi. Lige meget hvor håbløst og uretfærdigt og tåbeligt det ser ud nu. Har vi også haft det godt sammen. Det har jo været meditationen vi har været sammen om. Elsebeth kom altid når vi skulle til at sidde. Det var ligesom hun kendte tiden på forhånd. Vi har rigtigt meget godt til fælles. Jeg prøver at finde de gode pletter i hukommelsen. Marianne siger: Det kommer an på hvor demensen har sat sig. Hjernen er delt op i flere hukommelser. Der er også noget der styre glæde og sorg. Jeg beder til at Birthe må blive glad. Hun har virkelig været plaget, tænk at blive gammel og så få at vide at man ikke må elske den der har gjort alt det gode i tilværelsen. Det er ikke retfærdigt. Og det passer heller ikke. Vores forbindelse til det guddommelige, er vores alene. Den kan ingen andre blande sig i. Vi er vidne til en helt forkert magtanvendelse og behandling af mennesker der vil givet alt, for deres tro. Dem der ødelægger det, fortjener at blive nævnt for deres vildledning. Jeg er ligeglad med Chari, jeg har ikke brug for ham. Derfor fortæller jeg dem han piner, hvad de skal gøre. Han har ingen magt over jer. I er mere end ham. Jeg bliver advaret mod at tale dårligt om ham. Men det er i Indien, hvor hans tilhængere er parate til at gøre dem ondt der taler ham imod. Her er det en misforstået magt fra dem der køber sig indflydelse. Det er også bare tomme trusler. De har ikke magt over nogen. De kan lave deres eget ekkorum. Jeg taler ham ikke imod. Jeg siger jeg er Babujis elev. Jamen nu er det Chari! Ja! Han er også Babujis elev. Det gør dem forvirrede at jeg ikke har brug for dem og ham. Så kan man jo ikke være med. Jo det går helt fint. Alle kan være med. Virkeligheden arbejder på forbedring. Der er ikke noget galt

med meditationen. Transmissionen bliver kraftige og kraftigere. Sister Kasturi er her for alle dem der elsker Babuji, får alt hvad de skal bruge. Jeg besøger hende tit. Hvorfor besøger du ikke Chari. Der er mange omkring ham. Det er svært at komme i nærheden af ham. Man skal være rig for at komme tæt på. Man skal give ham store donationer. Jeg taler jo sandt og de ved det. Vi skal forbi alt det der ikke har noget med spirituel træning at gøre. Vi har ikke tid til udenomssnak. Selve forbindelsen til transmissionen skal udbredes. Ingen kan forstå hvad det er, før de har prøvet det. Forbindelsen er i alle og alle kan lære at bruge den. Verden har brug for de mennesker nu. Det er hvad det handler om.

Du kan jo se hvor skævt det går.
De nye der har forbindelsen, skal på banen så hurtigt det kan lade sig gøre.
Dem der kender forbindelsen må ikke spilde deres tid. Mediter med så mange som muligt.
Det er opgaven.

Jeg er ligeglad om I er dovne hvad arbejde angår. I spirituelt arbejde er ingen dovne. Hvis de er, er det fordi de ikke er spirituelle. Men bruger det som dække, for deres dovenskab.

Calle sagde at dem der ikke har noget at lave på jorden, har haft meget travlt i himlen. Det er den dårligste undskyldning jeg har hørt. Og det er den slags indbildske tåber, der får vores arbejde til at fremstå som en flok helligrøve der tror de er bedre end andre. Det er ikke hvad folk siger. Det er hvad de gør, der tæller. Jeg skal ikke være kendt fordi jeg mediterer. Men fordi jeg får folk til at få der bedre.

Jeg har hørt Babuji trøste for at få folk videre. For at få dem til at tro på at de kan.

Calle finder en undskyldning for ingenting at gøre. Han er inviteret og det er rart at have ham. Han kunne sidde og meditere med de gamle på plejehjemmet. Han kunne være vågekone og hjælpe de døende over. Han har mediteret så mange år at han kan bruge transmissionen til noget fornuftigt. Han kunne starte midnats meditation i kirken i Helsingør. I stedet for at gøre ingenting.

Jeg ved godt det er fordi han ikke tør at røre en finger, uden Chari-s tilladelse. Det har aldrig været meningen. Raja Yoga er en vejviser. Hvis jeg spørger om lov, bliver jeg bundet på hænder og fødder. Hvis jeg gør det jeg vil. Får jeg at vide jeg ikke kan og ikke må. Hvis jeg fortæller det, virker fint uden jeres tilladelse. Bliver jeg udstødt. Jamen tak for det. Jeg har ikke brug for dem der vil mig dårligt. Så kommer det værste. Nu bliver jeg fordømt for at gøre det vi er her for. Af dem der ingenting gør. De kan ikke holde ud at jeg hjælper andre. Der sker ikke noget, hvis ikke vi bruger den gave vi har fået. Det værste vi kan gøre, er at sige at vi har fået en gave. Vi er ikke noget særligt, slet ikke hvis vi siger vi er. Vi arbejder for noget særligt og det siger vi heller ikke. Det, er et ydmygt arbejde. Ingen må vide hvor meget du lægger i det. Der er ingen tale om dig. Aldrig!

Medens vi vokser os stærke indvendig. Ses udviklingen gennem vores arbejde.

Kære venner

Rigtig mange har glæde af at vedligeholde Tai-Chi og Qi Gong træningen, om sommeren.

Tider for sidste del af sommertræning.

Folkets Park kl.10: Den 16-07, ferie, 13-08, 20-08, 27-08.

Haven kl.16: Den 17-07, ferie, 14-08, 21-08, 28-08.

Skema for efteråret.

Undervisningen er koncentreret om Byen. Jeg forsøger at oprette nye hold.

I er velkommen til at udbrede budskabet.

Der er hold flere steder i byen. Man kommer en gang om ugen på det hold man melder sig på. Der er 2 sæsoner, efterår, forår. Fra september til maj. Man betaler en sæson ad gangen.

Mandag	Tirsdag	onsdag	Torsdag	Fredag
09 til 10,40 Odensegade 6 KBH Ø naboosterbro.dk	10 til 1140 Folkets Hus Stengade 40 N vitalsundhed.dk	10,30 til 12 Prismen Amager Holmbladsgade 71 vitalsundhed.dk	10 til 11,40 Loflet Amager Øresundsvej 4 boskurser.dk	09,30 til 11 VOC Valby GL Jernbanevej 25 kursusringen.dk
10,40 til 12,20 Odensegade 6 KBH Ø naboosterbro.dk	13, 30 til 15,10 Rosenborgcenteret KBH K kursusringen.dk	12 til 13,40 Prismen Amager Holmbladsgade 71 Vitalsundhed.dk	12,30 til 14 Nyborggade 9 KBH Ø Kursusringen.dk	12 til 13,40 Odensegade 6 KBH Ø naboosterbro.dk
13 til 14,40 Vibenshave Nyborggade 9 Ø kursusringen.dk	17 til 18,40 Nyborggade 9 KBH Ø vitalsundhed.dk	14,20 til 16 VOC Valby GL Jernbanevej 25 Kursusringen.dk	14 til 15,40 Nyborggade 9 KBH Ø Kursusringen.dk	

Hensyntagende undervisning

www.kinesiskgymnastik.dk *Viggo Vikkels* 21 49 76 28 viggocom@hotmail.com

Her er mit skema. 14 hold a' 2 lektioner, det svare til 45 timer om ugen. Jeg bliver da sur når nogen siger de ikke laver noget. Og samtidigt kritisere mig for at gøre noget.

Tai Chi har en anderledes, fin udvikling.

Nogle få binder sig til en bestemt skole. Jeg tror det er fordi det er bekvemt for dem. De har også andet at lave og nu har de vænnet sig til at de har sat de dage af til Tai Chi. De ved godt at ideen om at en' skole skal styre og tjene på os, ikke holder. Vi styrer selv vores færdigheder.

Det der virker, er her for at blive.

Dem der er nysgerrige nok, kan ikke undgå at blive påvirkede når de ser noget der er bedre end det de kan. Vi lægger os op ad det vi meget gerne vil lære og lære af det og udvikler os med det.

Jeg inviterer mine venner og elever, det er også mine venner, til Kinesisk Nytår. Kinesisk Nytår følger nogenlunde Bassant. Vi går ud og spiser sammen. Tina skriver hun er glad for invitationen, men at hun ikke kan komme. Hun er lige blevet mor. Hun vil høre hvordan det gik i Holland? Jeg fortæller hende at det var et blandet show. Dem der fulgte Sam, som var han en rockstjerne, de så noget helt andet end de seriøse lærere der var med. Hun skrev at Wee Kee Jin og Torben Bremann besøgte Sam Tam sammen i Vancouver. Lære og elev på samme hold. Det er noget andet end Chari-s selvophøjede skole. Han kunne ellers have godt af et seminar hos Sister Kasturi. På lige fod med os andre. Det skal siges at han har besøgt Sister alene og siddet med hende. Vi kan ikke give ham skylden for alt. Meget skyldtes de halve vinde der opstår omkring ham. Det er ikke det han siger. Det er hvordan det han siger opfattes og gives videre. Jeg har stået ved siden af og hørt tåbernes forvrængning, ødelægger ham. Han er ikke skyld i alt det dårlige der siges om ham. Det er bare en umulig opgave at komme efter Babuji. Chari kan sagtens give en god sitting.

I Tai Chi, er det noget andet. Her ser vi hvad du kan. Der er ingen løgn, ingen misforståelser. Du kan ikke gøre dig til noget du ikke er. Hvis ikke du kan vise det du siger du kan, har du det ikke. Der er mere end det. Når jeg bruger Raja yogaen i måden at overfører lære på, er metoden nogenlunde så dan: Det tager tid at opfatte energien i bevægelsen. Man kan godt forstå hvad der sker. Men man kan ikke selv gøre det, de første gange. Jeg viser dig, hvordan jeg giver dig min Qi, så du kan flytte mig, ved hjælp af den. Så længe jeg overfører Qi til dig, kan du. Qi-en eller Pranaen er forbindelsen. Når du skal gøre det alene, er der ingen Qi og du kan ikke. Du kan ikke præcis huske hvad jeg sagde og gjorde, men du ved du gjorde det. Det du ikke kan huske, kommer til dig lidt længere fremme. Derfor må du ikke give op.

Tai Chi kredsen går ud og spiser, hvert år. I år var valget Hong Cheng på Jagtvejen 219. Valborg anbefalede stedet, hun bor i ejendommen bagved. Her er plads, de har et selskabslokale der samtidigt giver adgang til buffeten. Alle vælger buffeten, der er 22 retter og kaffe og dessert, til 99 kr. Vi har 4 blinde med. Jeg beder Doris og Inga hjælpe dem. Lone, en af de blinde piger, er hurtigere end Inga til at finde ud af hvordan buffeten virker. Inga er 84 år og pensioneret oversygeplejerske, det glemmer hun ikke. Hun har det bedst i en betroet stilling. Men den kæmpestore buffeten er ikke hendes hjemmebane. På billedet ser du datteren af huset og hendes far. Vi blev gode venner med det samme. Fordi jeg hjalp med til at servere suppen og rydde af. Vi er et stort selskab og de har en fyldt restaurant at passe, ved siden af

Hun er 2 år.

Vi kommer her stadig, i skrivende stund 17 år efter. Hun er en stor pige nu. Mange er blevet så glade for at komme her at de holder deres fødselsdage og fester her. Værtsparet ved godt hvad det har betydet for deres forretning at vi begyndte at komme her.

Det var sjovt at se, Lone gå først og vise Inga hvordan man anretter tallerkenen, på den rigtige måde. Det gøres som en urskive. Kl.12, kl.3, kl.6, kl.9, så hun ved hvor det ligger. Doris har en naturlig tilgang til at vise og hjælpe. Doris og pigerne kender hinanden, fra sommerlejren. Den bedste måde at fortælle hvordan man bedst hjælper blinde. Er at de blinde piger fortælle os hvordan vi hjælper dem.

Doris kom til mig i et smertehelvede. Nu havde hun fri og så opdagede hun hvor ondt hun havde. Det mærker vi ikke når vi render rundt i hamsterhjulet, det har vi ikke tid til.

Doris kan med det samme se hvis noget kan gøres bedre. Hun kan også se hvis det er godt. Jeg lytter til hende, det er nok for hende at jeg ikke er på tværs.

Lena

Doris

Inga

Jesper

Billederne er fra sommerlejren. Ingen andre kan det vi gør. Samle unge, gamle handicappede og helt utroligt dygtige lærere og foredragsholdere. Kunstnere og helt utroligt dygtige engagerede mennesker. Det sker bare.

Jo andre kan gøre det, men prisen er en anden. Forestil dig handicaphjælpere og personale og lærerløn. Her er det stort set gratis. Non profit. Det er et sammenskudsgilde, hvor vi er enige om hvad vi vil. God mad og en super behagelig oplevelse. Det har vi da talt om. Min opgave er at få det til at ske. Jeg samler flokken. Jeg styrer ikke, jeg får tingene til at ske. I første omgang giver jeg mine elever kroppen tilbage. Jeg gør dem til disciple af livet. Det hårde stive, der er ved at tage livet af dem, erstattes af det bløde fine der skaber liv. Inger Jais har været hos mig et 1½ år, hun griner og kan ikke holde op med at gøre bevægelsen, fordi den føles godt. Hun står og trækker Qi.

Jeg er helt klar over jeg nævner de folk der er med. Det er hele meningen. Der er nogen der kender dem og ved det er rigtigt når jeg siger de er fantastiske mennesker. Inger til højre. Til venstre Lis Zwick, Tove, Kirsten Zwick og Anne AAre. Hende der er lidt gemt, kan jeg ikke huske navnet på.

Inger Jais

Lis, Tove, Kirsten og Anne

Vi øver hvordan man bedst fører en blind, eller en der skal støttes. Det er samme teknik som i aikido. Hvad er det? En Japansk kampform. Du går med og når de er ude af balance, vender du. Her er det teknikken at gå med. Nej du skal ikke tage fat, du skal føre. Jamen det er jo meget nemmere! Ja!

Vi har ingen fordomme overfor andre teknikker. Det der driver os, er Raja Yogaen, selve drivkraften. Det mest enkle og det der er sværest at forstå. Vi gør det! Ja! men vi kan ikke forklare det. Det sker og den du viser det til forstår det og kan gøre det. Vi kan ikke en gang tale om det. Det gør ikke noget, vent med det. Den udvikling der sker her, er vigtigere.

Forklaringen kommer 20 år efter, når jer sidder og skriver forløbet ind. Og der vil gå endnu 20 år før nogen læser det.

Sahaj Marg er vejen til den gamle viden.

Hvis man vil lære den, skal man forene sig med læreren. Altså ikke den lærer der lærer dig det, men selve læren. Du bliver et med den. Sådan er det med alt det vi skal lære, det bliver en del af os. Vi skal bare lige forstå det. Den her lære er menneskelivets sande mål.

Det er altså ikke læreren, men det han vil lære dig, du skal koncentrere dig om.

Hvis du gør det, bliver han glad, hvis han er en god lærer, gør du fremskridt.

Jeg skriver det, så du ikke spilder din tid på en, der ikke kan føre dig frem.

Hvis han fortæller dig hvor du skal gå hen for at lærer mere, bør du overveje at gå tilbage til ham, efter. En der ikke er bange for at sende sine elever ud for at prøve andre lærere, må være god. Han kender dem sikkert og har et formål med at gøre det.

Jeg mener det godt, hvis nogen vil have mere meditation, sender jeg dem ind i centeret i Holbergsgade. Jeg forbereder dem på at vi ikke er ens. Det er transmissionen i meditationen de skal gå efter. Alt andet er udenomssnak. Du kan godt være seriøs i din søgen, selv om du er sammen med nogen der kører i et andet spor. Det er inden i dig det sker. De har deres, du har dit. Det er fint nok, hvis du tager en opvask, eller andre frivillige opgaver. Bare du bliver på ruten. Jeg fortæller mine, hvad Sister Kasturi fortæller mig og hvad Babuji giver mig, når jeg spørger ham, i meditation. Vi har altid brug for hjælp, gode råd, hjælp til ikke at gå ud af et forkert spor. Forbindelse er i dig alene i meditationen. Vent, er svaret tit, gør ikke noget nu! Det er som jeg bliver advaret og vejledt.

Tingene er ikke som de ser ud, der er så mange forklædninger og behov der skal dækkes. Jeg kan godt abstrahere fra personligheder, jeg prøver i hvert fald at lade være med at gå ind i de små angreb der kommer når de værste dæmoner bliver jaget på porten.

Jeg skal kunne tage imod mennesker med en god attitude, selv om de har kørt på mig. De skal kunne se at nu er de kommet videre. Og jeg er der for dem. Når de kommer til mig og

håber på at lærer noget der kan hjælpe dem, får de hjælp. Jeg viser dem tålmodigt at de skal øve sig på det der er bedst for dem først. Der er en rækkefølge. Når noget bliver slebet til og rundet af, er de klar til det neste. Sådan er vi alle sammen, der er bare forskelligt hvor vi skal begynde. Alt skal gøres medgørligt og passe sammen med det andet. Harmonien og rækkefølgen skal tilpasses. Timingen og reaktionen skal øves så den sidder der uden der skal tænkes over det. Når der er brug for et forsvar, så sæt mesteren i dit sted. Sæt ham foran dig og bed ham klare opgaven. Du bliver nødt til at glemme dig selv. Teknikken er at hvis du bliver nervøs og tror du ikke kan klare opgave. Så tænk på ham.

Februar 2006

Ib er syg, vores kat. Dyr lægen siger mild epilepsi. Han får kramper i lænden og står og ryster og bliver ked af det. Dyr lægen siger det har noget med foderblandingen at gøre. Der er for meget protein i. Ib har levet af det samme hele livet, stort set. Det blev anbefalet. Blandingen er blevet for kraftig for ham, nyrerne kan ikke klare den. Nu skal han have medicin, en pille om dagen og proteinfri kost.

Ib er gået hen og blevet et tilfælde. Landbohøjskolen har en neurolog der vil undersøge ham. Jeg ved ikke hvorfor jeg tænker på Babuji? Håb og bøn om at vi kan få lov til at beholde vores lille tapre Ibber mand, lidt endnu. Han kommer og beder om hjælp.

Holbergsgade

Sahaj Marg Meditationscenter.

Jeg var i Holbergsgade i onsdags. Det var dejligt. De har lavet om på indretningen. Der er blevet lidt biografagtigt. Man kan vælge om man vil sidde op gulvet på sin egen lave stol, eller på siddevenlige stole, eller på hynder langs siderne. Jeg følte mig velkommen. Tænk at blive mødt af venlig energi. Indstillingen er ændret. Sidst da jeg stod på gaden med Hanne, var der et længselssuk. Chari var oppe, træt efter en lang tur. Det var selve stedet der længtes efter forbedring.

Der blev lavet et hul igennem, direkte op. Der er spredning til alle, fra alle sider.

Du sender direkte op. Det var ikke et spørgsmål. Det var en konstatering.

Ja indefra og op. Der blev det forstærket og sendt ned over alle.

En lille abhyasie der har et håb om at alle skal forenes. Sender sin bøn op. Den bliver sendt forstærket til bage. Den eksisterende, den skabende og den udrensende energi blev sendt forstærket tilbage.

Mia er syg.

Mariannes veninde. Det er ikke så godt. Jeg siger til hende: Du er så lang at du ikke kan nå gulvet. For mig ligner det at energistrømmen til fødderne er halveret. Hun støder ind i ting. Mest uden at tænke over det eller mærke det. Kan du ikke tage nogle sko på. Hun går rundt på bare fødder. Hun er vandt til at kunne mange ting på en gang. Det gør hun også nu. Men hun taber tit det hun er i gang med. Koncentrationen er væk.

Det sikre bliver noget fumlet og kejtet uden fokus. Hun skal hele tiden noget andet. Tænder en smøg, roder i sin store taske. Hvis ikke det er mad, smøg, drikke, er det mobilen, MP3 musik. Jamen for helvede, så sid dog stille. Den kører på hende, hun kan ikke sidde normalt på en stol, ret længe, sådan har det altid været. Men nu er det blevet en sygdom. Nu er en nærværende samtale umulig. Jeg er bekymret for hende, mest når hun kører bil. Tror du ikke du skal skannes? Hun er ikke dum, hun arbejder med syge.

Du banker fødderne ind i stolebenet, uden at mærke det. Du er nødt til at blive undersøgt. Hende og manden Carl Erik har et aflastningshjem for multihandicappede. De er gode til det, men det er hårdt arbejde. Du kan godt kalde det evige døgnvagter. Sådan er det også for forældre til handicappede. Der er meget kontrol. Det offentlige, undrer sig over de er langt bedre end andre institutioner. Deres klienter er tydeligt glade for dem. Det bemærkes. De er også glade når de kommer hjem. Men her siver glæden ud og afløses af længsel. Privat aflastning er en god forretning. Men der er ingen stille stunder. De rejser når de holder fri. Forældrene til de handicappede finder dem. Ringer til dem og plager dem. Kun hvis de er ude at rejse kan de sige sig fri.

Da Mia gik i gang med det hun laver nu, talte vi om det. Der er gode penge i det, fordi det offentlige griber det helt anderledes an. Du bliver lønnet efter samme rammer som dem. Prisen for at passe et handicappet barn er den samme. Men som privat får du noget helt andet ud af det. Først var hun ansat på en skole der havde plejegrævende børn. Når der er mange, bliver nogen tit overladt til sig selv. Selv om det ikke er det man gør, er der ikke samme tid til den enkelte. I det privat er der mere tid. Hjælpe midler og pædagogiske metoder, virker bedre, i det private. På institutionen bliver de pakket ind i plastik, når de skal spise. Hos Mia bliver de klædt pænt på, og lære det er rart at spise sammen. Der er dækket rigtigt op med serviet og bestik.

Her spiser vi sammen, som en familie. Når der har været tilsyn, har de undret sig over det kan lade sig gøre. I stedet for at tage ved lærer, bliver der set skævt, på Mias metode. Hvis de skal gøre som Mia, skal de først oplære personalet og det møder modstand.

Os der arbejder med handicappede, kan godt se hvad der er galt.

Hvis og dem jeg underviser, fik det beløb kommunen sætter af til dem. Ville jeg blive lukket ned med det samme på grund af misundelse. Man ville se det som direkte rovdrift og svindel med offentlige midler.

Privat pleje køre efter samme takster som offentlige.

Lad mig give et eksempel.

Der kommer 4 taxaer hver morgen og kører hver af de handicappede i skole/arbejde og bringer dem tilbage, efter. Og det er bare kørslen.

Vi er i Nordsjælland, de har deres dagcenter i Københavns området. 120 km pr. styk om dagen. Vil det så sige at Mia og Carl Erik har fri når de er i skole? Fri og fri, de gør klar til de kommer hjem. Er der aldrig nogen der har set på besparelser på område? Jo, men handicap kortet er det bedste middel til at bringe sindene i kåg og skabe politisk forargelse.

Jeg kan sammenligne det med at Taxa Motor får det samme pr. kørsel, pr. gang, pr. deltager, som det koster at blive undervist af mig, en sæson. Ja men, er det ikke snyd. Det er da for meget! Nej det koster det at køre Taxa. Det er politik.

Hvis jeg fik de penge der følger en elev, ville jeg købe en handicapbus og hente og bringe mine elever. Mia har købt en handicapbus, men hun må ikke konkurrere med de aftaler det offentlige indgår med det private. Mias bus bliver flittigt brugt, men det er til de ture hun selv laver med sine brugere.

Der er ingen der vil stikke hovedet i den politiske hvepserede.

Nyd du er selvstændig. Gør et godt arbejde. Accepter du bliver betragtet som en god "borgerlig" der nyder de goder den borgerlige politik bringer. Nej, nej, nej, du skal ikke have bondeanger over at du føler du får lige i overkanten.

Sådan er reglerne og dem må du følge.

Ja jeg ved godt du mener at hjælpen skulle gå til dem der behøver hjælp.

De får deres 2% alt er som det skal være.

Mia og jeg taler godt sammen. Der sker ikke noget ved at kunne se hvordan systemet hænger sammen. Når det spidser til og vi har brug for ekspertviden. Har vi Marianne, hun arbejder længere inde i systemet end os andre. Netop for at hjælpe de svage.

Er vi aktivister? Ja det kan du godt kalde os. Vi er dem der er i systemet og gør hvad vi kan for at forbedre det indefra. Vær sikker på der kommer mere fra min hånd, når jeg ser tåbeligheder, vælter ud af skabene.

Du kan kun se misbruget hvis du holder dig ude af det. Hvis du er i det, ser du kun hvad du går glip af.

Og så er der dem der ikke for noget i verden vil involveres i noget der skader.

Det kan være svært at se, hvordan man kan være i det og gøre det rigtige, når vi alle, er i noget der der betales af fællesskabet. Vi må gøre det så godt vi kan.

Her kommer Raja Yogaen ind. Forbindelse gør at du ikke gør noget forkert. Du arbejder i hvert fald på sagen.

Jeg bliver rettet og kan se hvad jeg står overfor. Forståelsen følger med. Det der pinte mig, ophøre. Fortæl de andre der er flere måder at lære på. For nogen er det gentagelser der fører til erfaring. Fejl kunne bruges, til fremgang.

Helga Menild sagde:

Det må være en ualmindelig dum unge, hvis ikke hun kan stave det samme ord på mindst 3 måder. Det var et svar til en meget korrekt korrektur læser.

Det er helt fint vi har nogen der retter og sætter kommaer.

De skal også kunne læse og forstå en tekst, ikke kun se fejl. Vi skal gerne kunne forstå det hele.

Du må hellere fortælle det der skal siges, end holde inde, fordi du er bange for at lave fejl. Hvis du kan skrive vejen til forbindelsen vi alle har i os, er det vigtigere end grammatik. Vær den der får de rigtige ting til at ske. Når de en gang er udbredt, bliver de her.

Din beretning blev kasseret på fejl. Hvordan kan du være så glad for ham der udgav den, efter han havde rettet et par slåfejl? Han fik æren, du fik ingen ting. Jo, jeg fik det jeg ville. Fordi det er selve udbredelsen af beretningen der er det vigtigste.

Helga er lærer og pædagog, det samme er hendes søster Gudrund. Vi har det godt sammen, hun var skeptisk, men kunne ikke stå op mod at hun kunne mærke det jeg sagde der skete inden i os. Når vi fulgte ruten. Nogen af mine andre elever, syntes hun er en skrap dame. Rigtigt, det er hun. Men hun får tingene til at ske. Og hun er dygtig til at tage sig af andre. Menild søstrene er noget helt specielt. Gudrund og Helga. Vil du ikke gerne holde dig så godt, når du er 80 år?

Helga er elsket af en hel generation, der voksede op i Tingbjerg og omegn. Herfra gjorde hun pædagogjobbet attraktivt. Dem der har størst indflydelse på børns fremtid, er dem der passer dem. Nu blev mænd interesserede i jobbet. Helga fik lønnen op på lærer niveau. Den første byggelejeplads var i Tingbjerg.

Helga bad mig hilse en Tai Chi kollega jeg havde talt om, Torben Bremann. Han blev glad over at høre at Helga var hos mig. Han var en af de børn hun passede.

Vi var enige om hvad der skulle skrives. Men mest enige om at passe vores eget. Helga kan se at det vi laver, er for godt til at være sandt. Hvis der bliver trukket for mange offentlige ind i det, går det i stykker.

Søg dog, søg dog. Nej! Det vi gør, kører uden penge. Det er en hån mod det system der ikke kan fungere uden. Vi ved godt der skal være plads til begge dele.

Lad os lave det nu og skrive om det.

Jungletrommerne går om at der foregår noget helt specielt.

Folk har deres egen opfattelse, så de kan ikke regne ud hvad jeg gør. Jeg ville gerne der blev mere snak om os. Min opgave er at få det jeg laver ind i systemet. Måske sker det på mange flere måder end jeg ser. Netop fordi andre har deres opfattelse af hvad jeg laver og de også vil være med. Jeg tror slet ikke de tænker på mig, men på dem selv. Fordi egoet er en meget stor drivkraft. Den kan bruges både til at forstyrre og vildlede og bortforklare. Den er også styret af den energi de færreste tænker på. Selve livsenergien.

Helga blev indlagt og jeg var bange for at miste hende. Det var en hård omgang. Hun klarede den. Hun kom tilbage. Hun fortalte hun havde sluppet taget, men den energi vi arbejder med, fyldte hende. Hendes viljestyrke var nok. Hun kan huske hun ikke kunne røre

sig. Selv der var der håb. Hun tænkte på lyset i hjertet og livet vendte tilbage. Det du siger som en remse når vi træner, brugte jeg, sagde hun. Hun gav sig til at lave øvelserne mentalt, da hun fik det bedre. Hun kunne stadig ikke røre sig. Hun gjorde det inden i. Lægerne var glade for at medicinen virkede. Det virkede som tågesnak på dem da hun forsøgte at få dem til at forstå hvordan hun kom tilbage. Den slags alternativ opfattelse brugte de ikke. Nej, sagde hun, det ved jeg. Men det gjorde hun og mange andre. Det kører fint sammen, det ene udelukker ikke det andet.

Nytænkning er nogen steder meget svært at få ind. Fordi det stiller krav til det der er.

Michael Madsen træner Tai Chi hos mig.

Michael Madsen er også formand i Dansk blinde samfund.

Han kan ikke en gang få sit eget projekt godkendt i egne rækker. Blinde er meget tunge at danse med. Nogen er. De gør ikke noget. De får masser af opbakning. De er vældigt "populære". Hvis der er hierarki i handicap, er blinde i toppen. De regner sig selv for meget kloge. Historisk set er de kloge. Der sker bare ikke en skid.

DIALOG I MØRKE

Blev en realitet fordi spastikker foreningen gik ind i projektet og fik de godkendelser der skulle til. Blindesamfundet havde fået samme tilbud, de skulle bare skrive under. Det lykkedes dem at forkludre sagen i 10 år. Så gad Michael ikke mere. Nu er det en realitet på Eksperimentariet i Tuborg havn, i Hellerup.

Jeg reklamerer blandt mine elever, ikke kun i BOS blindes oplysningsforbund.

De blinde gør meget for at inspirere dem der skal tage sig af dem. Sonja Henneberg er chef for BOS. Hun har svært ved at se hvad det har med hende at gøre at der er en restaurant i Hellerup, hvor man spiser i mørke. Det er lidt op ad bakke med ledelsen.

Billede fra Eksperimentariet i Hellerup.

Billede af mig og Michael Madsen.

Vi prøver at forklare det er et projekt der taler de blindes sag. Det er en sanser oplevelser. Da jeg fortæller jeg støtter projektet, ved at tage mine elever med derud. Skal hun først lige skælde ud over det ikke er mine elever. Det er hendes. Jamen Sonja, Jeg arbejder for 3 andre skoler. Det må du ikke. Jo det må jeg gerne. Det er mit arbejde. Jeg underviser handicappede. Vi er ikke gode venner. Hun hører til en meget gammel skole. Det behøver vi heller ikke at være. Det er ikke hende jeg skal undervise. Jeg skriver bare om hende for at minde om hvor meget dårlige chefer kan ødelægge. Hvor svært de kan gøre det for dem

der vil hjælpe. Jeg støtter dem der gør noget. Hun gør ingenting og hun bryder sig ikke om at blive mindet om det. Jeg giver hende samme muligheder som andre. Hvis hun ikke tager imod dem, bruger jeg en anden skole. Det kan hun slet ikke med og når jeg så ovenikøbet er ærlig om det... også overfor hende. Er det helt galt. Jeg skal være bange for hende, hun er chef. Det er hende der bestemmer. Det kan jeg bare ikke være bange for hende. Jeg behøver hende ikke. Hun har aldrig givet mig en elev. Jeg har givet hende elever, det ved hun godt. Jeg er ligeglad om skolen hedder BOS eller KOS. Jeg giver selvfølgelig mest til dem jeg kan samarbejde med. Så ærlig må man ikke være. Det er respektløst overfor blindes oplysningsforbund, siger hun.

Her ser I hvad meditation gør. Man bliver ærlig og frygtløs. Jeg behøver ikke krybe for nogen der ikke er det værd.

Michael og jeg vil gøre Tai Chi almindeligt som hjælpemiddel for blinde.

Planen er 20 timers kursus på Fuglsang centeret i Fredericia.

Her er også en chef af gammel skole. Karen Marie Petersen. Hun er svær at nå. Vores projekt kan laves, hvis det vinkles, så det er de blinde der vil have det. Hun behøver ikke at vide hvad vi arbejder med. Fuglsang centeret er feriecenter og kongrescenter for hele landets blinde. Her booker man sig ind og finder ud af deltagerbetalingen. Vi taler om måden. De ved hvad det koster at bo og spise her. Hvis vi kan gøre det uden der er en skole bag, gør vi det. Michael har en god kasket på. Det burde være nok. Han er formand for Københavns afdelingen. Der er et landsdækkende blad der kommer på lyd. Vi kan selv indtale en annonce. Jeg tænker Lone og Lena, Michael og mig, kan lave en lille speak. Vi gør det de nye og unge blinde vil. Vi gør også det, sundhedsvæsnet vil.

Vi bruger meget fra dialog i mørket og fra sommerlejren. Vi taler til sanserne. Jeg bringer te-smagning ind. Vi giver deltagerne en oplevelse. Du kan roligt skrive at de kan mærke de bevægelser vi lærer. Man er mere sensitiv når synet svigter. Man må gerne skrive Tai Chi, skærper sanserne. Alle kan lide at få at vide de har gode muligheder. Programmet er tilpasset til dem, der er vandt til at bruge centeret. De kan finde rundt, de kender gangene og køkkenet. De kender personalet. Det skal se ud som om de inviterer en Tai Chi lærer ind. Det er nemt for os at tale om det vi vil. Vi mødes på det hold de går på, en gang om ugen.

Mia blev nødt til at finde ud af hvad hun fejler.

Hjernesvulst, viser skanderen. Den trykker selvfølgelig på de funktioner der er ude af drift.

Nu er de helt store følelser sat i gang, langt ud i rækkerne.

Jeg havde fået at vide at hun klarer den. Det hektiske øjeblik, er lige efter operationen, på Rigshospitalet.

Der var gang i mobiltelefonerne. Hun ville ikke vågne. Marianne græder, Carl Erik og Dinah er ude af den.

Jeg gik i stilling.

I løbet af dagen var jeg i bøn om at lægerne gjorde deres bedste.

Der bliver transmitteret en tilstand, der skaber den bedste betingelse om patienten.

Det påvirker lægerne. Meditation er et redskab jeg kan bruge til at nå Mia.

Det er ikke noget jeg taler om. Det er kun for udvalgte. Jeg fandt hende.

Babuji viste mig at den hurtigste vej er tanken. Du skal bare tænke på hende, så er du der.

Jeg talte med hende. Jeg er vågen nu, sagde hun, 2 gange. Jeg blev hos hende i 20 min.

Ja vi er sammen i meditationen. Det er ikke noget jeg finder på. Det var lige så tydeligt for

Mia, at hun blev kaldt tilbage. Det er for tidligt at dø nu. Hun har en datter, Dinah.

Vi er sammen med Gud i det øjeblik. Vi beskrev det begge som helt utroligt rart. Der blev gjort et arbejde den ydre verden ikke har ord for. Jeg var helt væk, det var vi begge.

Jeg gik ud af tilstanden og bad Mia komme med. Ja nu kommer jeg. Hun havde lyst til at blive. Vi skal tilbage Mia, du skal hjem. Hvem har lyst til at forlade Gud.

Hun ville vide om hun blev rask? Du bliver rask.

Jeg viste hende at vi løb sammen. Hun er en høj dame. Hun var i en tæt dragt.

Se du ligner Modesty Blaise. Det er en kvindelig tegneserie helt der kan alt. Tænk at vi

kunne tale sammen i et billedsprog. Mia afprøvede noget hun plejede at være bange for.

Min beskrivelse er kun klodsede ord i forhold til hvad der skete. De billeder jeg lægger, er

det bedste jeg kan nu. Mia siger, ja jeg ved godt at det var Viggo der kaldte mig tilbage.

Det forventer jeg ikke der er nogen der vil tro på. Jeg ved jo godt det ikke var mig. Jeg kan

bare ikke forklare det bedre end jeg gør nu. Jeg er ikke helten, meditationen er helten.

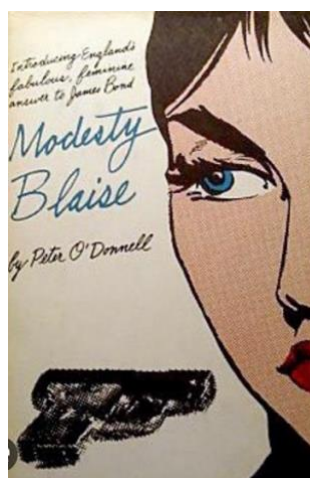
Babuji er helten.

Mia er helt på det rene med at Babuji er min mester og Guru. Der her været lidt Tø Hø i baggrunden, noget hån fra dem der ikke har noget og ikke står ved noget som helst.

Selvfølgelig ser jeg baggrundsstøjen.

Mia er meget glad for sin Kirke, Blistrup Kirke. Ingelise Wagner har været præst her, så det er tilladt at være lidt underlig.

Jeg bad selvfølgelig og gjorde det jeg skulle.

Dagene efter var vi alle i håbefuldt bekymret tilstand.

Mia ville sove. Marianne købte en sovemaske til hende. Vi var der for hende, parat til at rykke hvis vi kunne gøre noget for hende. Det stod hurtigt klart at vi skulle have hende ud af Hillerød hospital. Operationen gik godt, men det der kom efter, er under lavmålet.

Onsdagsklubber skal ud at spise den årlige fiske middag på Søstjernen på lørdag.

Jeg skal lige have skrevet tankerne ud.

Mia har lyst til at sove og hun brækker sig. Det er ikke lige det man har lyst til at komme tilbage til. Hun har stadig efterveer efter narkosen. Onsdagsklubben har mange detaljer at tale om. Der er stor interesse og fascination. Det er jo gået godt.

Den spirituelle del, taler vi ikke om. Som jeg sagde, det er kun for en lille kreds.

Hvad med håret, de skal jo skære hul i hovedet. Hvor stor var den, hvor sad den? På størenes med en mandarin! Så stor! Ja en lille mandarin. Den sad lige i midten af hjernen,

så den havde ikke trevler ud. Hvad sker der så. Ja så vil det der er presset til side genoptage det tabte. Håber vi. Putter de noget ind, der hvor den har siddet? En slags kunstig hud med væske i, der fortager sig. Hjernehalvdelen folder sig ud til normalt. Carl Erik og Marianne havde nok at svare på. Hvad med Dinah, hun var helt ude af den? Hun har det bedre. Lægerne var meget meddelsomme. De barberede ikke ret meget hår væk, kun der hvor de lagde snittet som et U og trak huden til side. Så kunne de åbne kraniet. Svulsten sad med to "tråde" en til hver hjernehalvdel. Dem frigjorde de og trak svulsten ud gennem hullet i kraniet. Bagefter limede de hullet til og syede huden sammen med 14 sting. Da Mia ikke vågnede, skannede de for blødninger. Der var ikke nogen blødning. Senere fik de kontakt. Alt er som det skal være, hun skal bare sove.

Det er hundekoldt minus 15 grader.

Vi kører frem og tilbage til byen. Vi syntes det var for svært og besværligt at varme huset op. Jeg stiller EL panelerne på næsten minimum. Prisen på EL er høj. Når jeg har lavet den nye tilbygning, bliver det med Varmepumpe og Finsk Masseovn. Det gør der vil være varme på hele året. Til samme pris som nu, hvor vi skruer ned, når vi ikke er her. Det betyder vi kommer til at bruge huset meget mere. Det bliver et helt andet hus.

Onsdagsklubben bor her, mere eller mindre i helårshuse. Selv om nogen af dem er i sommerhuskvarteret. Sådan er det i Nordsjælland. De følger også med i udviklingen. Noget er lidt gammeldags. Vi har alle brændeovn, som supplement til den varmekilde vi bruger. Sådan er det på landet.

Onsdagsklubben er mere end folk man bare kender. Det er tydeligt de træder i karakter når der er brug for det. Alle er på mærkerne, tankerne er meget ens... Mia og Carl Erik skal støttes. Carl Erik passer børnene alene, det blev der ikke talt så meget om. Men vi står sammen. Normalt vil vi blive til ved 12-tiden, det er anderledes. Mia og Carl Erik er ikke med. Han passer forretningen. Vi har været henne hos ham og snakke og hente nøglen til bussen. Jeg er chauffør, fordi jeg ikke drikker. Det betyder jeg kører en runde og henter de andre. Ja og så sætter jeg dem af efter og køre hen til Carl Erik og fortæller hvordan det gik. Rene overnatter hos Carl Erik. De er gamle venner. Han bor i Sorgenfri. De har arbejdet sammen som fængselsbetjente.

Rene er fængselsbetjent, han har også job som tillidsmand.

Han tager sig af de udbrændte betjente. Det er et hårdt job.

De nye kriminelle er værre end tidligere. Man kan ikke nå dem, de er utroligt voldelige.

Der er ikke noget håb. Der er også for mange, så de er hele tiden underbemandede.

Det er et lavtlønsjob. Men de lange vagter trækker lønnen op. Jobbet er så hårdt at de fleste vælger at afspadsere, fordi de ikke kan holde til det.

Rene og jeg taler om Tai Chi, både til de indsatte og personalet.

Han sagde de havde prøvet. Og de fanger der sagde ja til at være med, sagde det var det værste de havde oplevet. Jeg forstod de havde prøvet standing. Stående meditation.

Det var værre end tortur for dem. De kan ikke stå stille, de får krampe, dæmonerne kører på dem hele tiden. De har ingen ro.

Det var en af Spang Olsen brødrene der gjorde forsøget. Nu har fangerne fået stor respekt for Tai Chi. Men det har ikke givet dem nogen hjælp.

Rene ved jeg gør det på en anden måde. Han har været med nogle gange. Jeg lindrer smerten. Det er ikke kampsport der skal fokuseres på. Det er indre ro.

Jeg kender brødrene Spang Olsen. De er gode til at skabe opmærksomhed.

Der er ingen der skal fortælle dem hvordan det skal gøres. Kampsport er deres.

Meditation er mit.

Jeg helbreder, de slås.

Mia bliver forskrækket over at opdage hun ikke fungerer. Marianne siger det nye rum i hjernen ikke er kodet sammen med bevægelserne og talen. Det er derfor de har beregnet 2 måneders genoptræning.

Vi kørte til Hillerød sygehus og besøgte Mia. Det er stort og uoverskueligt. Mia var glad for besøg, vi kunne grine sammen. Hun vil være rask i en fart. Jeg gav hende nogle øvelser. De havde givet hende en gummibold. Hun havde forventet de også ville komme og træne hende. Det irriterede Mia at de satte hende noget i udsigt, de ikke fulgte op på. Det er hendes viljestyrke der har fået hende op. De første dage i et gangstativ som en grøntsag, i en prædikestol. Med savl ud af munden. Hun ville selv gå på toilettet. Hun træner også selv før de kommer i gang. De må sgu da komme og gøre noget. Den første læge gav hende tillid. Men da nr. 2 sagde det samme som nr.3, uden der skete noget, blev hun sur. Der kom endelig en terapeut, han så hun havde en ikon på sengebordet og foreslog de kunne sidde og tegne ikoner sammen, det ser ikke så svært ud. Mia kan ikke tale, men hun kan godt blive tosset og den skaks idiotier vil hun ikke finde sig i. Mia siger, de er meget unge. De har ingen erfaring og de ved ingenting. De gør det meget besværligt for patienterne. Simple ting som engang bærere og skylleskåle, ved de ikke hvor er. Mia sidder i sengen og holde hovedet rankt, hun bøjer sig ikke over en lav vask og drikker af vandhanen. Det er ikke nu hun skal holde hovedet nedad. Smerterne i benene er forsvundet, svulsten har udviklet sig over 20 år. Nu er presset aftagende og der sker noget. Det skal motiveres nu. Det kan man ikke her. Vi må gøre noget. Mia finder selv et privat sanatorie, hun betaler selv. Hendes viljestyrke får det til at ske. Carl Erik og Dinah bliver sat i gang. Det er også dem der passer aflastningshjemmet.

Der er ikke gået en uge. Mias tilfælde bliver fulgt af en ung specialist. Han siger der skal ro til, for at komme sig. Det er der ikke her, hun bor på 2 sengs stue. Vi finder et roligt sted, tror vi. En dame løber skrigende igennem, hun kan ikke holde det ud. Der er så dårlig pleje, intet virker. Så gør dog for helvede noget. Hun vil sove, der er larm døgnet rundt. Hun vil have ro, præcis som alle de andre patienter. Der er rod og svineri alle vegne, her er farligt at være. Dinah har taget håndsprit og sterile vådservietter med. Vi må have Mia ud.

Det er fantastisk de kan operere hjernen.

Det er uforståeligt de ikke kan få plejen til at fungere. Folk løber skrigende væk, især fra Hillerød Hospital. Man dør ganske enkelt hvis man er her for længe. Er det ikke af salmonella forgiftning, er det af fejl medicinering. Eller af stress. Du kan også blive glemt, overset, og få lov til at ligge og dø. Det er absolut et sted man skal reddes ud fra. Det er et brændende hus.

Det gode er at Mia har fået plads på privathospitalet.

Dem der ikke kan, er overladt til et meget langt og dyrt svigt. Det undrer mig at sundhedsvæsenet ikke ser den vej. Mange kommer aldrig i arbejde igen. De bliver aldrig raske. Det er dyrt for samfundet. Hvor vil vi dog gerne sætte alle sejl ind for et bedre sundhedsvæsen. Det bliver stoppet af ren og skær dumhed. Afstandtagen fra ny tænkning. Og så et spil om penge afdelingerne imellem. Hierarkiet styrer på sygehusene.

Der går politik i privat og offentlig betaling. Det bliver mudret til og dem der løber med mest, siger ikke noget før det bliver opdaget. Så lukker de røde hullet. Og neste gang de blå kommer til, bliver det åbnet igen. Der er en evig jagt på skattekroneerne.

Min opgave er svær, fordi jeg vil have det jeg gør til at blive folkeeje.

Det er som det er nu, og derfor er der brug for godt mod og pæne ord så der kan skabes forbedring. Fortæl og vis de unge hvordan. Hvis ikke de vil se på det, så gør det, bare gør det der er rigtigt. Så opdager de det og gør det samme og tror det er dem der har fundet på det. Præcis som generationerne før ikke kunne få de unge til at forstå at noget er vedvarende. Vi må ikke bevæge os væk fra det der virker, vi skal gøre det bedre. Her er det et helt samfund der skal drejes i den rigtige retning. Dem der kan se vejen og går den, må bare holde ud. Det går fremad.

Jeg talte med Mia om hvad jeg gjorde i meditationen. Kan du huske noget? Nej... jo -e der bredte sig et lys. Der kom en lysprik, der bredte sig som en klokkeblomst. Beskyttende om os. Lige da vi talte om det, så jeg et længselssug. Jeg kunne se på hende hun rakte ud efter noget vi havde sammen.

Vi vil gerne have mere. Det får vi, var vi enige om. Vi fortsætter sommeren igennem. Når hun kommer hjem.

Det er ikke svært at se jeg arbejder med noget der ikke skal have for meget opmærksomhed. Jeg vil gerne hjælpe, hvem vil ikke gerne hjælpe en ven, hvis de kan. Jeg kan bare ikke aflægge en fuld rapport. Fordi vi er på et stade vi ikke som mennesker, er kommet til endnu.

Mia laver sjov, hun siger at nu har hun hul i hovedet, lige i midten. Og kan sende direkte op. Hvordan taler vi sammen når hun har mistet talen? Hvis vi skal tænke over det, kan vi helt sikkert ikke.

Det fælt vi bevæger os ud og ind af gør arbejdet. Når vi er mere optaget af det vi skal, end at tænke over hvordan vi gør det.

Hjemmesiden

www.kinesiskgymnastik.dk

Jeg gør hvad jeg kan for at holde den ajour. Siden skal gerne se prof ud. Den må gerne ligne at det ikke er mig der laver den. Men det gør jeg, bortset fra at programmere den i HTML. Det gør Henrik Dennis Petersen, Henrik skarpt, han er 20 år. Det foregår på den måde at jeg giver ham de filer der skal ind. De skal være korrekte. Han læser dem ikke, han overfører dem i afsnit. Billederne skal være tydelige, han kassere dem hvis ikke de har de rigtige pixels. Det lærer jeg af. Jeg forsøger at få den til at hænge sammen med det arbejde jeg laver. Jeg forventer ikke at få deltagere gennem siden. Det er meget få af mine elever der bruger internettet. Siden er til de andre, dem der tjekker mig ud. Hvis jeg er med i et projekt i sundhedshusene, må de gerne kunne se det på hjemmesiden. Samtidigt er siden et arkivskab der viser alt hvad jeg kan finde af positiv omtale. Og så selvfølgelig undervisningsmateriale. Hvis der er nogen der gider læse hvad jeg laver, er det her. Når det ser ud af mere end en enkelt mand laver, er det nok noget man kan regne med. Se hvor mange han samarbejder med. Gad vide hvor de andre har fundet ham. Når de kan bruge ham, kan vi også. Jo jeg drømmer, men det skal der også være plads til.

Vi fik en artikel i ugebladet hjemmet. Vi er så meget sagt. En ung journalist var ude efter Inge Magrethe, en sej dame på 93 der cykler og går til Tai Chi. Jeg ved jeg har nævnt hende før. Hun ville ikke, men Inge Daikmann ville, hun er 84. Vi sejlede sammen på de store passerer både. Hun var i parfumeriet.

Flere af damerne jeg har på holdene har jeg mødt på tidligere arbejdspladser indenfor forlystelsesbranchen. Hotel og restaurant. København er en lille by. Vi er et underligt land, der er tæt på de kendte og prominente. Når de store har holdt fæst, han jeg stået bag baren, eller været med i bankettet. Nu ser de mig på messerne.

Jeg er sikker på at når det jeg står for, skal frem, kommer det frem. Tiden er bare ikke moden endnu. Det giver mig arbejdes ro.

Du skal regne med at meget af det jeg sætter i gang, aldrig bliver til noget. Det strander når det bliver taget af andre. De kan se det virker når jeg gør det. De forstår ikke hvordan jeg bærer mig ad og de kan ikke rigtigt finde ud af det. Så det bliver ikke helt det de gerne vil når de forsøger at lave det. Det ser så nemt ud, når det bliver gjort af nogen der kan. Jamen det er da klart at chefens datter på 19 år. skal have opgaven. Det har taget mig 40 år. at nå hertil. Men ingen sure miner... Jeg arbejder støt videre. Det skal fysioterapeuterne da lave. Kan han ikke give dem et ugekursus? Jo og det gør jeg, men det vander hurtigt ud. Eleverne gider ikke hvis ikke det er den rigtige vare. Nogen få af fysioterapeuterne opdager hvad det kan og kommer hos mig. Vi taler sammen udenfor rammerne. Det skal nok vinde indpas. Udenfor rammerne er i selve undervisningen. Her kan jeg vise hvad det er. Rammerne er dem jeg vil påvirke så jeg får lov til at undervise. Dem der ikke ved noget og heller ikke kommer til at vide noget om selve undervisningen. Er dem der leder og fordeler. De bestemmer bare, derfor skal de vindes på en eller anden måde. De har et helt andet job, så de skal behandles anderledes. Det har tit noget med hvilke tendenser der er i tiden. Hvad er den politiske tone. De skal kunne genkende de ord der bruges, for at kunne godkende og indføre noget andet end det der er. Noget af det der er, er utroligt sejt at arbejde i, det har klistret sig fast, selv om det ikke er godt. Systemet virker på den måde. Sådan har vi altid gjort. Det plejer vi. De ændringer der sker på en naturlig måde. Selv hos dem der holder stædigt fast i det gamle, er her for at blive. Så når Gamle mennesker i stor stil gør noget, opfattes det som noget der er godt for ældre. Der bliver jo fokuseret meget på ældre sundhed. Det er jo billigere for samfundet når de ikke er syge.

Sundhedshuset på Østerbro er pænt med. Nu hvor huset i Randersgade er under ombygning, har de lavet samarbejde med Vibenshave i Nyborggade 9. Her er jeg med 3 hold. Østerbro er vandt til at man betaler for undervisning. De ser det som meget billigt at gå hos mig. Derfor er de sundere og holder sig bedre på Østerbro.

Nørrebro er fattigere og der bor flere. Især mange indvandrede, der ikke vil give noget som helst for noget som helst. Det er meget svært at rette op på den politik. Derfor er sundheden meget dårligere på Nørrebro end Østerbro.

Jeg har hold på Nørrebro, men der er ingen muslimer på holdene.

Den gruppe er de sværeste at nå. Jeg skriver til chefen for folkesundhedsprogrammet på Nørrebro og henviser til hjemmesiden. Derfor skal den være opdateret, så de kan se hvad jeg laver. Jeg fortæller mit projekt begyndte her i Rabarberlandet i 1995.

Nørrebro har nu, lavet en styregruppe, bestående af 11 personer der skal tage sig af folkesundheden på Nørrebro. Der er flere chefer end der er aktiviteter. Der er faktisk ingen, aktiviteter, netop fordi de ikke kan få nogen til at betale deltagerbetaling. De passer ikke ind i de værende systemer. De må finde på noget andet på Nørrebro. Muslimerne trækker det fuldstændigt i stykker. Alt kommer til at handle om racisme når det kommer i nærheden af "nogen" muslimer. Det har ikke en skid med racisme at gøre. Det er et sundhedstilbud til alle. Der er ingen tvang.

Jeg bor her, de unge indvandrere bruger ikke sportsanlæggene. Du ser dem ikke løbe på skøjter. De spiller ikke fodbold. De ryger hash og pjækker fra skole. Det er problemet der skal løses først. Det gør jeg ved at vise mit arbejde, så de unge, i det mindste ser der er andet end tomgang. De ved jeg er på skolen, de har set mig i området fra de var helt små. Vi kender hinanden. Jeg forsøger at være god ved de unge. Uanset hvad.

Styregruppen snakker.

Jeg fortæller hvad jeg gør. Sundhedsaktiveringen kan gøres på timebetaling. Det behøver ikke hører under en skole. Vi kan gøre det som projektarbejde. Jeg giver råd, kommer med muligheder. Det vil være en anden måde end gennem aftenskolerne. Jeg behøver ikke at spørge dem om lov. Jeg ved allerede det koster at komme i nærheden af styregruppen.

Jeg indbyder til samarbejde. I må gerne bruge mig som konsulent. Men det er jo netop det de selv er. Konsulenter med hånden i kagedåsen. Der bruger krisen til at få magt over kvarteret. Jeg har noget at byde på. De skal først til at opfinde noget. Kommunen har bedt området om hjælp og dem der har sagt ja til at hjælpe er i mine øjne af en yderst politisk forstyrret karakter. De tænker ikke helhed.

Jeg er her ikke for politik, jeg er her for sundhed.

De ved jeg er her og de ved jeg står for ældresundheden. Men de ser mig som en konkurrent. De lokaler de sætter sig på, kommer jeg ikke til at bruge. De er ret gode til at spærre. De har spærret for Korsgade hallen og Støberiet. Selv gennem Kultur og fritidsforvaltningens lokale booking kan jeg ikke komme ind.

Det lykkedes dog, men blev gjort umuligt for mig. Fordi jeg er i den åbne hald, sammen med skolebørn. Jeg har brug for et stillerum, men det må jeg ikke bruge, selvom det er ledigt. Jeg laver hensyntagende undervisning, det er svært at meditere når børnene spiller boldt.

Området trænger virkelig til nogen der vil gøre noget for at løfte det. Og så oplever jeg at dem der råber højest, kun råber højt. De gør ingenting. De er bange for de voldelige indvandrere familier, der truer sig til alt. Ellers gør de alvor af truslen. Prøv dog at se hvad der foregår. De smadrer alt i afmagt over de ikke kan begå sig. Det er en stor fejl at pacificerer dem. Det er også meget dyrt for samfundet at lade de såkaldt sociale boligselskaber tjene tykt på dem der er sat på forsørgelse. Dem der peger på problemerne, bliver kaldt racister. Ikke ret mange, fra tredje generationen af indvandrere, kan klare sig i Dansk. Det er ikke kun indvandrere, det er et generelt socialt problem.

De får alt til at pege mod at det er de andres skyld at de er en kæmpe belastning for samfundet. Jeg vil give de svage al den medindflydelse jeg kan, bare for at få dem til at tale og deltage i samfundet. De er der ikke, de kommer ikke, de er ikke med, de bliver væk. Når de endelig åbner munden, er det brok og beskyldninger.

Jeg giver dem ret.

Det er politikernes skyld. Der er en fuldstændig fejlslagen indvandre og udlændingepolitik. Nu står der en lang kø af hjælpere, der vil have penge for at hjælpe dem selv. Politikken er fuldstændig skævvreden.

Kom nu!

Aktivering er en sportsklub, en idrætsforening, et kulturhus, lektie hjælp. Det er ens for alle. Sport og undervisning har ingen farve. Det er et sted hvor alle mødes. Man laver ikke forskelsbehandling. Man betaler et lille kontingent, eller ingen, alt efter vurdering. Trænerne og lærerne får løn. Sådan er den Danske model. Det er det samme i andre lande. Der er ingen særbehandling. Der er kun god behandling. Hvis ikke børnene har penge eller uddannelse, opretter man indslusning i samfundet. Udendørs anlæg der er gratis i brug. Parker vi frit kan bruge. Vi skal bryde cirklen. Hvis far og mor og storebror og storesøster ikke laver noget. Må andre i bybilledet vise vejen. Jeg sætter mig ikke bare ned og snakker, jeg fortæller hvad jeg gør. Jeg gør det. Det er ikke kun muslimer der bliver svigtede. Alle de kasser vi bliver anbragt i, har interesse i at beholde os der. Det er jo det de tjener på.

Mange siger, lad os tage imod de ydelser vi kan få og se hvad vi kan lave ved siden af. Det er lige så almindeligt som en politiker der har ben ved siden af den lønnen.

Sådan er livet omkring os, vi behøver ikke selv at være sådan.

Der er to slags hjælpearbejdere. Dem der hjælper andre og dem der hjælper sig selv.

Jeg bliver uvenner med dem der kun hjælper sig selv.

Vi støder selvfølgelig sammen fordi vi ikke tænker ens. Jeg ser dem som snyltere der bruger møder til at forhandle fordele til dem selv. Det bliver de naturligvis fornærmede over. Jeg siger det ikke som jeg skriver det. På et møde var afstemning om løn til en frivillig. 75 tusinde for at lave lektier med en indvandre familie. Min begrundelse for at stemme imod er at det ikke er frivilligt arbejde. Pengene kan bruges bedre på fast lektiehjælp. Det andet er pamperi.

At hæve sundhedsniveauet i bydelen, er også at hæve det moralske sundhedsniveau.

Jeg kan ikke give dem jeg sidder til bords med moral. Jeg kan kun håndhæve min egen.

Jeg kom med på mødekaldenderen, men blev slettet da jeg sagde at mange af møderne aldrig blev holdt. Hvis du tror kampen er forbi, når du har gode forbindelser til bydelen og rådhuset? Så tager du helt fejl. Det er først nu den begynder og det er først nu du skal til at opføre dig rigtigt ansvarligt. Længere fremme vil i se hvordan jeg takler problemerne, for de bliver ved med at komme og jeg skriver mig ud af dem.

Folkesundhedsprogrammet

Blev til i 1996 det år jeg fik lov til at læse. Det år jeg blev omskolet til underviser.

Ole Vig Jensen, de Radikale lavede folkesundhedsprogrammet og det blev enstemmigt vedtaget i folketinget. Fordi det er indlysende og klart forståeligt at raske mennesker er billigere end syge. Der vil blive fokuseret mere på sundhed i fremtiden. Det var først 3 år efter der rigtigt kom gang i programmet.

På skolen tænkte jeg... fint, det er lige noget for mig at sætte mig ind i folkesundhedsprogrammet.

Jeg havde jo lige oplevet hvordan samfundet ikke havde det store hjælpe program til en som mig. De havde ikke rigtigt noget, til en der er slidt op for tidligt. Jeg fik tilbudt en kørestol og 3 x massage og en besøgsven, hvis det var helt galt. Røntgenbillederne viste at brusken mellem ryghvirvlerne, flere steder var slidt væk eller var papirtynd. Det gav store smerter. Samtidigt med følelsesløshed i storetæerne og et område som en dyb tallerken i lænden. Det lyder underligt at man kan være følelsesløs og have smerte, på en gang. Som jeg oplevede det, kom nerver i klemme som når tandlægen rør ved nerven. Men det ydre har ingen følelse. Jeg havde set mange kollegaer drikke sig ihjel. De kom til

erkendelsen at de ikke kunne trække sig... Jeg havde set hvor galt det gik. Jeg var på vej ud af helvede ved egen hjælp. Ved at holde op med at drikke. Det gør man over langs, efter mange forsøg, ender det med at lykkes. Du skal have nerverne i ro. Kroppen skriger på den daglige gift. Det var en fuldstændig vanvittig sundhedskur, suppleret med træning, der gjorde jeg gennemførte opgaven. Fra 1993 har jeg ikke drukket alkohol og jeg savner det ikke. I overgangsperioden kørte jeg et dyrt vitamin program. Der inkluderede Tai Chi og styrketræning. Jeg havde ikke engang tænkt at bede det offentlige om hjælp. Og de røvhuller jeg arbejdede for gjorde absolut ikke noget for deres personale. Jeg var klar over den var helt gal, da jeg var 40

Det sværeste var at komme ud af jobbet. Fordi man bliver låst fast i Restaurationsfaget. Det er det fag der slider folk op hurtigst. Jeg har set kollegaer blive kørt på hospitalet og dø, direkte fra arbejdet. De blev ved til de knækkede. Man får ikke uden videre lov til at skifte fagforening. Branchen holder på sine, den slider dem op. Den fagforening der burde hjælpe opslidte medlemmer, sender dem direkte i døden.

Da jeg blev lærer, kunne jeg skifte til lærernes fagforening og FTF-A "arbejdsløshedsforsikringsselskabet" ... Dem har jeg rakked ned, på andre sider i bogen og der kommer mere.

Fordi det er en skriveproces hvor jeg skriver mig ud af det der plager. Jeg lærer af mine fejl. Jeg lærer jeg ikke skal være hævngherrig, men finde gode løsninger.

Hvis ikke man gør noget selv, sker der ikke noget.

Her skal jeg vise metoden der hjælper samfundet, ved at vi hjælper os selv. Jeg skal ikke bruge tid på at overbevise dem der har deres egne ideer. Jeg skal beskytte os mod dem der plager os. Fordi sygdom og ulykke kan ramme alle. Hvordan bliver man immun overfor røvhuller? Hvordan manipulerer man dem til at tro man stoler på dem?

Det gør man ved at være ærlig. Stort set mest overfor sig selv.

Hvis du er i et usundt miljø, så se at komme væk.

Ole Vig gjorde virkeligt noget. Og alligevel blev han "stemplet" af en "umulig" skole og sundheds opgave. Tvind Skolerne. De tilbød at løse problemer billigere end de etablerede. Tvind Skolerne kunne noget samfundet ikke kunne. De tog sig af de mest udsatte unge. Den del var god nok. Min ven "krigeren" jeg har fortalt om tidligere. Var med på de "skoleskibe" der tog sig af nogen af de unge. Det var jo ikke sejlbåde med stor besætning. Det var gamle stykgodsskibe. Hvor de unge lærte at klare sig af nogen lidt ældre, der havde haft samme fattige opvækst. Det var egentligt rørende og samfundsnyttigt.

Problemet var at Amdi Petersen, stifteren af Tvind Skolen. Gjorde sig selv og en snæver kreds meget rige på opgaven. Han fjernede snavset, der var de unge med problemer. Men han lod ikke underleverandørerne tjene nok til at den politiske opfattelse balancerede... tænker jeg. Han gjorde sig rig og det skaber misundelse.

Den model jeg køre efter gavner samfundet. Der er ingen penge i den. Vi sparer samfundet ved at vi tage vare på os selv. Derfor er jeg lagt for had af dem der ikke vil forstå at selvhjælp også hjælper de lærere og terapeuter og trænere og behandlere der udfører deres job. Jeg står på den side vi kalder sund fornuft og en helt almindelig tankegang.

Shaolin Munke i Danmark

De er her for 3. gang og lave opvisning.

De begyndte deres verdens turne fordi deres klokketårn brændte.

Jeg kan godt se forskel på første gang og nu. Magien er afløst af en pengemaskine.

Det var virkelig magisk at se dem i glassalen i Tivoli i 2001. Som jeg husker, var det teaterfolk og skuespillere og kulturpersonligheder, der var mest synlige blandt publikum. Information skrev det var Kun Fu nørder. Jeg er farvet af at vide der er noget under kampstyrken. Jeg ved også at de virkeligt søgende Munke er flyttet ud af Shaolin Klosteret, efter det er blevet en forretning og et turistmål. Det er fint nok, der er noget for alle. Denne gang er vi i Ballerup Arena. Den er blevet repareret, efter taget kollapsede. De har endnu ikke fået lavet parkering og til og fra kørsel. Hvad hvis der sker noget? Vi kører i de spor der er lavet i marken arenaen ligger på. Det er vel meget dansk. Først huset, så falder omgivelserne på plads hen ad vejen. De penge der blev givet til arenaen, slap op og nu må de tjene nogen for at rette op på det tabte. Det er regnvejr, det havde været bedst med gummistøvler i muddret. Arenaen er stor, meget stor. Selv storskærmen virker lille. Henrik Højdal og Michael Pedersen er med. For dem er det storslået, lige som første gang var for mig. Anden gang var i Valbyhallen. Der husker jeg vi fik lov til at komme helt op på senen og se nogle færdigheder de gjorde med med Qi. De var umulige at flytte, en holdt en skål fast på maven med Qi. Ingen kunne trække den fri. I Tivoli sad vi på første række og kunne række ud og nå munkene. Det var Marianne der havde købt billetterne. Som jeg husker, var det en gave til mig. Vi er glade for teater og det var noget helt særligt. Det der fascinerer mig, er at de går i meditation i en stilling på et ben. Det andet rækker lige op. En gammel mand og en lille dreng stod som statuer med det ene ben lige i været. Medens en hel sene tog sig ud. De andre gange var der en med der kunne brede en speciel atmosfære over hele teateret. En gammel mand med opsat hår. De andre munke er skallede med en "lynaflæder" en lille hårpisk på toppen. Jeg så ham som magikeren eller troldmanden. Den energi mærkede jeg ikke denne gang. Der var ingen Mester med.

Her i arenaen er vi meget langt fra de optrædende. Henrik købte billetterne over billet net, når man køber billetter der, får man de bedste billetter der er til rådighed nu. En ung mand ved siden af, med sin lillesøster, brokkede sig. Det kunne vi sidde og se tydeligere hjemme i stuen, på vores egen skærm. Der var 3 store skærme over senen, på størrelse med store biograflærreder. Vi kunne ikke se senen rigtigt fra de pladser vi havde. Vi rykkede op på langsiden, her var bedre overblik. Der var kvinder med i år. Selve stykker, hvis man kan kalde det et stykke? Har en fortælling om en dreng der blev bortført af røvere. Munkene befriede ham og giver røverne bank. Det endte i en fest, hvor der var Løve dans. Det er den dans hvor der er flere dansere inde i Løve figurerne. Inden munkene kom, er deres optræden sendt i TV. Jeg har optaget dem på video. Det er meget flotte optagelser, her får man det hele med. Programmet var på Tysk, det kostede 40 kr. Det var ikke de samme der var med på senen som i programmet. Jeg har et program fra tidligere. Henrik købte et program. Det er et flot minde.

Marts 2006

Vintertræthed og sommertid.

Jeg har de mest trofaste elever man kan ønske sig. De er fantastiske. De møder op med blå mærker. Nogen er en generation der bliver ved. Nogen af dem har overlevet 2 krige. Magrethe Lakjær er 94 hun cykler. Det var hende journalisten fra Hjemmet ville lave en artikel med. Der var gået rygter om hvor sej hun var. Magrethe takkede nej. Inge Daikmann ville gerne, hun er 84. Vagn på 97 cykler også, hans mailadresse er snakeholder. Det er til at smile af, tænk at han bliver ved i den alder. Det er måske lir der holder ham gående. Han går op i sin træning, han skifter til træningstøj, før han går på. Det generer ham ikke at skifte i det offentlige rum. Det generer måske andre? Jeg kan huske jeg bad mine Tai Chi venner om ikke at smide tøjet foran de ældre. Jeg kunne se det gav et gip i nogen af fruene. Ældre skifter normalt ikke i det offentlige rum. Jeg beder dem komme i løst tøj. Her er jo ingen omklædningsrum. Egentligt burde vi være i et hus der er indrettet til stille bevægelser. Men det er vi ikke kommet til endnu. De røgfylde banko lokaler er ikke helt afskaffede. Folkesundheden er op vej ind i ældrecentre sammen med mig. Jeg regner med at det bliver bedre organiseret, længere fremme.

De ældre der har overlevet krigene og den efterfølgende elendighed er stærke. Dem der stod igennem, er af et særligt stof. De har lært af nøden, de lærte at spare. Det gør dem forsigtige. Magrethe tøver med at melde sig hver sæson. Jeg lover hende at hvis hun dør skal hun ikke betale. Det lurder hun lidt på. Det er jo derfor hun venter med at betale til vi er i gang, så skal hun nok holde sæsonen ud. Hun fortalte at hun og manden cyklede til alt. Også når de skulle til selskab, hun rullede den lange kjole op. Det kunne man godt, hun fortalte om sommeraftnerne når de cyklede hjem. Jeg tænker på min mor og far, de cyklede også til alt.

Jeg ser hvad fremtiden byder os. Det ligner de unge har fået for mange kemikalier ind fra start... tænker jeg. Kemikalier der ikke fandtes da de gamle var børn. Kemikalier der svækker modstandskraften. De gamle er ikke syge? Jo selvfølgelig er de det, De få seje jeg skriver om, er ikke. De unge er større men mangler den seje udholdende styrke. Og de er tit syge, syntes jeg. Jeg er gammeldags opdraget, vi var aldrig syge, det måtte vi ikke. I dag

er tonen en anden. Du skal holde dig væk, hvis du er syg. Du skal ikke komme og smitte hele holdet. Det er en stor forbedring fra hvad vi tidligere blev tvunget til. Der var meget tvang og trusler. Man taler om Mester angst. Respekt fordi man gerne vil lære noget, så man kan tjene noget. Måske vil nogen ikke vise deres sande styrke? Det der bekymrer mig, er at det virker som om de unge har mindre modstandskraft. Livskvaliteten er svækket gennem en dårligere leve vis, ja hos nogen, man kan ikke generalisere. Men der er sygdomme der ikke var her før.

Der er meget allergi og mangelsygdomme, fedme, diabetes. Der kommer også psykiske diagnoser på unge. De føler sig ikke gode nok. Jeg går og trøster unge mennesker jeg ikke kender. Hos mig tager jeg ansvar og giver dem "alt" hvad de beder om. Alt, ja som en ven eller en far ville. Fordi de er store, betyder det ikke altid de har stor styrke.

De skal vide at jeg er der for dem. Lige som jeg er her for de ældre. Jeg siger ikke nej, håbet er meget større end vi kan forestille os. Vi venter på dig, vi har et netværk der hjælper hinanden. Hvis nogen bliver syge, sikre vi der er en der besøger dem.

Jeg må ikke selv, men en fra holdet der er tæt på, må gerne. Jeg har heller ikke tid, men det sociale er en del af undervisningen. Jeg holder moralen højt. Alt det vi gør ved siden af, alt det der ikke betales for, alt det der for nogen er en menneskelig selvfølge. Har det offentlige ikke.

Mine elever skal have en følelse af at de er med i et sammenhold. En tilgang til livet der ikke udelukker, men byder velkommen.

Når statsminister Anders Fog Rasmussen skiller fårene fra bukkene, styrker det sammenholdet. Vi rykker tættere sammen, for at gøre plads til flere. Vi gør plads til dem han skubber ud.

Jeg tænker på folkepensionen. Nogen er sikrede, andre er ikke. Jeg vil få det absolut laveste. Vi betaler alle skat. Der bliver ikke afsat til folkepension ud fra hvor meget vi har indbetalt til skat. Pension opkræves ikke gennem skat? Så ville der ikke være noget til dem der ikke betaler skat. Man kan vel sige at folkepensionssystemet ikke er lykkedes at gøre ens for alle. Selv om det er det man ønsker. Jeg har arbejdet hele mit liv og får ikke det jeg ventede. Jeg ventede at folkepensionen minimum ville være som understøttelsen. Det er det mindste man kan leve for. Til mig siger de: Du skal sælge dit hus og din lejlighed, så får du mere. Det er jo først når jeg går på pension, jeg kan nyde det jeg har arbejdet så hårdt for. Jeg arbejder jo altid. Arbejdsgiveren skal indbetale for sine arbejdere. Mange af de arbejdsgivere jeg har haft, har ikke overholdt det de skal. Det er hvad man udsættes for når man arbejder i skiftende job. Det gælder håndværkere og hele forlystelsesindustrien, samt teater og kunst. Vi ved vi skal lægge til side. For understøttelsen rækker kun til det mest nødvendige. Jeg er gammel nok til at være opdraget med sparemærker. Havde jeg vidst fra starten at der stort set ingen folkepension ville være, have jeg sat et mindre beløb ind hver måned, i gode tider mere. Fastansatte er sikrede, løsarbejdere er ikke. Selv om de har flere timer og tit højere løn. Unge mennesker skal lære af tidens fejl. De skal vide at de ikke får at vide de skal sikre sig. Lad vær med at stol på regeringen. Spar selv op. Brug endelig ikke de opsparingskontoer regeringen tilbyder. Lav din egen opsparing. Gerne i en udenlandsk bank, der er lidt svær at komme til. Vær forsigtig og vid at du heller ikke kan stole på banker. Du kan stole på dine egne penge og egne Verdier og investeringer. Jeg kommer til at leve af "mursten". Det vil sige lån i huset.

Jeg betaler til førtidspension og efterløn, vel vidende at jeg aldrig kommer på førtidspension. Når jeg går på efterlønnen i stedet for dagpenge, er dagpengesystemet mildere stemt. Man køber lidt frihed. Jeg kan få lov til at være i fred for FTF-A når jeg bliver

60 år. Ved at gå på efterløn. Jeg bliver nødt til at arbejde som jeg gør nu, i lang tid, også når jeg får folkepension. For jeg bliver modregnet min kones indtægt. Men jeg slipper for at stå til rådighed og skrive dagpenge kort, som jeg gør det nu. Jeg har for mange timer, de bliver omregnet og fratrukket. Jeg tjener for meget til at have glæde af dagpengesystemet. Der er altid nogen der falder udenfor. Det er ikke så underligt at mange sikre sig selv på flere måder. Jeg skriver om det så andre kan læse at virkeligheden er en anden end den vi får fortalt.

Det lykkedes for Anders Fog at skære i tilskuddet til ældre og handicappede. Han havde lovet ikke at røre det. Denne gang går det ud over dem der har mest brug for det, deres undervisning. En blind pensionist har ikke råd til at gå til flere ting om ugen. Undervisningen er deres arbejdsuge. De fleste må ikke arbejde, selv om de gerne ville. De kunne blive gode telefonpassere. Der er også andre job der kunne komme på tale. Musikere, det er kun organister der er anerkendte. Og så er der de få der skiller sig ud. Vera Almkvist er kunstmaler. Gerd Petersen er døvblind og underviser andre døvblinde. Samfundet bakker ikke op om at beskæftige handicappede. Og nu er det tydeligt at de heller ikke vil betale til dem. De forsvinder ikke af den grund.

Min naive tro sagde mig der bliver lagt lidt til side til folkepension hen ad vejen. Vi ved hvor mange vi er og vi ved hvor gamle vi er, så vi ved hvad der skal til. Så enkelt er det ikke. Det ligner mere at når der er noget på kontoen, bliver det brugt. Vi har et alle mod alle demokrati, hvor de svage bliver glemt. Håbet er at få dem der er ude efter kassen, til at se at raske er billigere end syge. Desværre ser de kun at man kan tjene godt på syge og forsømte. Jeg tror ikke alle er onde, jeg tror meget går i stå, fordi det drives forkerte. Lad os se tallene! Det er meget enkelt, der hvor der ingen tal' er, er der noget galt.

April 2006

Jeg ved at mange gode hensigter aldrig bliver en del af det offentlige, fordi der er modstridende interesser. Jeg ved også at regler omgås. Alligevel kan man godt leve efter de leveregler der er gode for alle og være åben om det. Også selv om der er forskel på folk og der bliver gjort forskel på folk.

Hinduerne ønsker at blive genfødt i en god familie. Indien holder fast i kastesystemet, selvom det officielt er afskaffet. De ved det er meget svært at avancere.

Vi holder folk i fattigdom så dem der tjener på dem, har noget at leve af. Syge, gamle, fattige, handicappede, flygtninge og dem der er anbragt. Vi er alle sammen anbragte et sted i systemet. Vi bliver alle udnyttede, selv om vi får det modsatte at vide.

Jeg er bærplukkeren der kan trækkes ind når der skal plukkes. Tror du min løn bliver opgivet? Jeg er ham der bliver sendt i krig, når der er brug for det. Tror du jeg kan sige nej?

Lige meget hvor fattig jeg er, kan jeg selv bestemme min moral. Jeg kan også lade min moral bestemme over min rigdom. Det er en fin balance. Vi skal slide så lidt som muligt, på Jordens resurser.

Jeg glemmer aldrig en gammel Inderen. Han kørte Tuk. Jeg gav ham 1\$ for en lang tur. Det må du ikke, sagde han. Det svarer til du giver mig 60 Rup. Jeg skal kun have 10. Du gør stor skade ved at betale overpris. Han var vel soigneret og havde en helgens udstråling.

Babuji brugte ikke mange penge på sig selv. Han forventede at det der kom gennem hans virke, blev brugt på andre. Han blandede sig ikke i økonomi. Han troede på at det der skulle til, kom når det skulle bruges. Han gik "fattigt" klædt i den traditionelle dragt, flest indere går i. En lang skjorte og et par bukser, syet af bomuld. Jeg har selv flere af de sæt, bukserne er gode som natbukser. De hedder pyjamaer. Det der skulle til, kom. Hans tilhængere vidste godt han ikke var rig, så de sendte penge til Missionen til rejser.

Sister Kasturi sagde at han ikke ønskede Asrammer. Han sagde det var bedst vi blandede os med samfundet, så de fik glæde af os når vi var mange samlede. Det var rige tilhængere der ville have Asrammer. Når jeg besøger Sister Kasturi, praktisere jeg Babujis måde at gøre det på. Når jeg laver sommerlejr og fester, er det på Babujis måde.

Det irriterer mig at folkepensionen er så svær at få noget at vide om, før man bliver pensionist. Det undrer mig at så mange mænd dør kort efter de er gået på pension. Jeg tror de dør af skam over at opdage at et langt livs arbejde, ender i fattigdom. De har ikke råd til at bo som de bor. Hvorfor er vores folkestyre ikke ærlig om folkepensionen? Man bliver dybt skuffet. Hvis ikke man har lidt indsidder viden der viser man ikke kan stole på hvad der bliver sagt. Du kan ikke stole på regeringens politik, den svinger efter hvem der er valgt. De siger som regel det modsatte af hvad de gør. Det bliver de tvunget til. Spind og løgn dækker over det der aldrig slipper ud i befolkningen. Stude handler og pamperi, du kun ser bag lukkede døre. Det ingen ordentlige mennesker vil være med til. Reglerne bliver skrevet for at dække over løggen.

Hvordan kan eftertiden sikre de gamle?

Hvis der skal være folkepension. Og det skal der.

En opgørelse over hvad der er afsat til pension, fra første tjente krone der er betalt skat af. Det kan være en rubrik i selvangivelse vi kan følge år for år.

Dem der har tjent så meget på samfundet at lige meget hvor gamle de bliver. Kan de ikke nå at bruge pengene. Har andre problemer. Folkepension er for fattige. Men fordi det er frit for alle at få folkepension, er de flest grådige nok til at hæve deres folkepension, selv om det er et valg. Selv om de ikke behøver det.

Det der er nemt, bliver udelukket. Afvist!

Man kan næsten høre landbrug og fødevarekartellet, afvise, med ordene. Det skal kunne betale sig. De ser først på hvad man kan tjene. De ser ikke hvad det tjener. Det skal kunne betale det interesseområde der har størst magt. De skal have først, fordi de er størst. De er rigest og har mest magt. Der bliver endnu ikke set på samtidsløsning der viser at jorden ikke kan holde til mere gift og overforbrug. De ord er "forbudt" tale. Ordene vil jo afsløre det er karteller der bestemmer. Det er ikke folket der vælger. Det er folket der bliver ført bag lyset. Du kan ikke anklage "folket" for at ødelægge Jorden. Du kan anklage de folk der gør det og de folk der tillader det. Det er umuligt at stemme på et parti der fører en helt ren politik. Når det kommer til forhandling, kan de højest gå efter det bedste de kan forhandle sig til.

Det er kun os selv der kan gå hele vejen. Hvis du vil have det godt med dig selv, må du bestræbe dig på at være langt mere effektiv end dem du stoler på.

Jeg er sundheds aktivist. Jeg sidder hver nat og cleaner. Jeg går i meditation og bruger en Raja Yoga teknik der ikke er skrevet ret meget om. Jeg har lært at bruge den forbindelse vi har til det Guddommelige, til at fjerne det der ikke skal være der. Fyld, for meget, det er nemt at se, overflødigt. Støj og dårlige tanker. Det vi stort set lukker ud hele tide. Fordi vi

ikke ved bedre. Vi har ikke lært at for meget, kvæler os. Vi kan jo ikke se det. Nogen kan. De arbejder i det skjulte. Jeg bliver peget hen på det jeg skal arbejde på. I starten er det svært, fordi man skal holde koncentrationen, for at det virker. Senere gør man det og falder over i meditationen når det er gjort.

Alle må gøre det.

Træningen går på at man sætter sig før man skal sove og gennemgår dagen fra morgen til aften. Når det er blevet rutine, øges opgaven. Først skal vi have gjort det menneske der vælger at være med klart. Når du har taget det valg, er du med. Det vil sige du får hjælp. Hjælpen kommer i takt med at du udvikler dig. Det betyder at du har noget på dig, der først skal væk. Før du bliver god til at sende. Der bliver fjernet og der bliver overført, samtidigt. Jeg tror jeg blev sat på om natten, fordi det var jeg bedst til. Andre gør mest ud af den tidlige morgen meditation. Mit morgenarbejde er en skrive proces, der også cleaner. Vi bliver ikke sat til det samme. Min opgave er at cleane.

En gang fik jeg at vide: Du kommer til at cleane Buddha.

Senere kunne jeg se det var Buddhas Silkeøvelser jeg brugte til at cleane med. De kom til mig og har udviklet sig i brug. Ja fordi jeg bruger dem. Du kan også sige jeg har udviklet mig. Eller øvelserne har udviklet mig.

Der er hele tiden noget.

Lige nu er der delte meninger om for meget mad. Menneske fordeler ikke på samme måde som naturen. Derfor bliver jorden og naturen og insekter og småfugle de første der bliver udryddet.

Man gør ikke noget ved det, fordi "det kan betale sig" at svine og penge har højeste prioritet. Det er ikke udvikling, det er afvikling. Det er meget voldsommere end det vi ser, det vi får vist. Der bliver udryddet så mange arter at der ikke er tal på det. Det er meget værre end det værste vi kan forestille os.

Da jeg var lille bad min mor mig lugte til maden om den var frisk. Var jeg for længe om at svare, sagde hun det har en tanke.

Lige nu er mine tanker at ingen ved hvor gammel det vi spiser er.

Der bliver produceret fødevarer til store kølehuse. Fordi landbrugsstøtten har ødelagt handlen. Ikke noget med efterspørgelse, eller det koster det at lave god kvalitet. Jo mere landmændene kan tonse ud, jo mere tjener "de". Det handler ikke om fortjenesten på fødevarerne. Nej det er fortjenesten de får gennem EU-støtten. Så det er hele Europa der er med. Alle der modtager støtte. Det skævvrider handlen med lande udenfor EU. Ja og så kan man ikke med sikkerhed vide hvornår dyret er slagtet? Eller frugter er plukket. Hvor gammelt det er. Vi kan ikke være sikker på hvor længe det har ligget før det fik datomærke på. Eller om det er skiftet nogle gange under vejs. Vi ved jo alle sammen at når der bliver snydt et sted, snydes der andre steder. Altså de andre snyder. For vi kunne aldrig drømme om det. Vi kan bortforklare enhver anklage. Fødevarer holdes koldt "og friskt" til det skal ud på hylderne. Jo det kan man med meget frugt og grønt, men det smager derefter.

Fjern landbrugsstøtten med det samme!

Spørg dig selv, hvor mange landmænd der ejer deres jord?

Spørg bag efter hvem støtten går til? Ja dem der ejer deres jord. Ja det er svindel på højt plan. Så højt at det bliver stemt igennem i EU.

Det landbrug jeg støtter, får ikke støtte.

Mariannes bror Bo har få gående på et stykke der går ned mod en sø. Der må ikke vokse Bjørneklo. Fårene holder engen. Bo er blevet god til få. Fætter Esben fra Færøerne er her tit. Han ved hvordan man gør. Vi andre holder os klar når der er lam. Det er en bestemt tid og Vædderen skal være væk fra fårene. Det har noget med smagen at gøre.

Det er ikke et landbrug, det er en landejendom, hvor der bor en mand der er nysgerrig på landbruget og har lyst til at lave noget der smager godt. Lam er godt, de belaster ikke på samme måde som Svin og Kvæg. De er en naturlig del af engen.

Alt i naturen har en levetid.

Naturen gør noget ved alle de tanker der ligger og ulmer. Hvis de er for syge, bliver de omdannet til sunde og raske tanker. Jeg ved ikke hvor meget vi skal forstå? Det evige liv er her. Hvor gammel er verden? Hvad var her før?

Når jeg bliver træt, går tilbage til den verden der var før der kom tanker. Der hvor vi hviler. Søvn er en anden verden. Selv om søvn er det mest almindelige, ved vi ikke ret meget om den. Hvor er vi i drømmene? Hvor er vi i den dybe søvn? Er vi i den ro der giver plads til udvikling? Hvorfor forstår vi ikke at den dybe ro, der er i søvn og meditation. Er den eneste måde at kan få nye tanker på. Vi kender ordene: Jeg skal lige sove på det. Det må jeg meditere over først.

Alt for mange kan ikke finde sig selv. Der er ingen der fortæller dem hvordan.

Jeg syntes ikke selv jeg er politisk, jeg syntes mere jeg har en naturlig opfattelse af at passe på det vi har. Mishag mod dem der ødelægger. Jeg bryder mig ikke om krig. Jeg ser det som gamle mænd der tvinger unge til at slå hinanden ihjel. For noget gamle er uenige om.

Jeg ser løggen der dækker over sandheden. Det tror jeg der er mange der gør. Jeg ser også forhandlinger der giver synderen en chance. Fordi vi alle skal være her. Ellers føre det til noget der er værre.

Vi vender skråer, vi vender kajakken, vi vender kåben. Der bliver vasket hænder.

Socialdemokratiet vil være socialdemokrater igen. Jeg tror at dem på gulvet altid har været det. Det er partitoppen der bevæger sig for langt væk og må søge tilbage. Der skal være et synligt modspil til regeringen. Der skal peges på hvor meget af beholdningen der forsvinder over i den private sektor. Anders Fog står for skattelettelse og udlicitering, han har succes med at give penge til det private. Det ser ud som om det er den borgerlige forståelse af velfærd at gøre sig rig på andres bekostning. Jeg syntes ikke det er i orden at tjene på at tage hjælp og tilskud fra de fattigste. Det er der mange eksempler på.

Jeg har andre idealer. Jeg ser begæret efter rigdom ødelægge. Jeg håber dem der elsker penge, opdager det ikke er nok. Vi ser ikke ret mange rige fremstår som tilfredse og lykkelige. Det ser ud som om de aldrig får nok. Vi må tilbyde noget andet end penge, hvor de ser dem selv lykkelige. De skal selv opdage at det tynger at vide at mange og meget dør for at give plads til deres rigdom. De skal se det er deres egen død.

Jeg kan ikke have at det går ud over naturen, Jorden og befolkningen.

Jeg tror selv at det er de mest almindelige tanker. Det er det ikke.

Jeg ved godt det kun er mine tanker. Jeg ved godt at mange syntes jeg er naiv og for godtroende. Det er jeg. Det skal jeg være. Fordi der er noget meget mere alvorligt på spil, noget helt andet. Jeg kan kun advare jer mod det. Det kommer tættere og tættere på. Folk dør fordi de ikke er i stand til at hjælpe dem selv. Hjælperen står lige ved siden af dem og vil vise hvad de skal gøre. De kan ikke en gang finde ud af at spørge. De er ikke i stand til at gøre noget af dem selv. De er i en mareridsdrøm hvor de ikke kan række ud efter hjælp. Jeg advarer mod at det hjælpeløse ubehag kommer tættere på. Jeg sidder i den samme mareridsdrøm og råber og skriger for at advare. Jeg forsøger at hjælpe fra den anden side. Jeg ved ikke hvordan jeg er havnet her? Bag den dør "ingen" bliver lukket ind gennem. "Kamelens nåløje". Det er lige så svær at hjælpe herfra, som det er at blive lukket ind. Der bliver arbejdet på at skabe forbindelse. Jeg håber jeg kan skrive hvordan. Ved at give eksempler. Lysglimt af noget vi ved vi har brug for.

En kørelærer sagde til mig da jeg havde bestået. " generhvervelsen". Jamen du kan jo køre bil! Ja nu er jeg fri af dig og kan køre som jeg altid har kørt. Du ser mig som en elev du skal lære at køre, jeg er en erfaren bilist, der kan køre. Du har aldrig lyttet til mig, kun lært mig din måde at køre på. Jeg skulle bare holde ud til jeg har bestået, så kan jeg igen køre bil som jeg plejer. Jeg har haft bil fra jeg var 17 år. Jeg har altid kunne køre bil. Nogen lærer det aldrig. Lad folk bygge på deres egen erfaring.

Når vi er fri af bånd, kan vi. Når vi ikke skal bede nogen om lov, kan vi 100 gange mere.

Som lærer ser jeg hvad folk kan og giver dem opgaver der hele tiden bringer dem lidt videre. Det ligner jeg viser det samme. Men det er øjnene der ser. De får det de vil se. De opmærksomme får lidt mere, så der hele tiden er noget at øve på.

Vi hopper fra trædemølle til trædemølle. Som på synkende tømmerstokke, de "vanskelige" skal helst ikke opdage vi handler i deres område. Vi er som børn der ser "artige" ud, men har gang i noget farligt. Jeg kørte i min fars lastbil da jeg var 10 år. Han vidste det ikke. Min kammerats far kørte Taxa, vi kørte en tur rundt om blokken. Vi kunne skille og samle det meste på en knallert og en bil da vi gik i skole. Vi vidste hvilke reservedele vi skulle lede efter på skrot pladsen. Vi vidste hvem vi skulle smøre for at få det vi skulle bruge. Der er altid en der hjælper. Der er altid en der taler for, eller dækker. Dem der er omkring os, ved ikke rigtigt hvad vi har gang i, men de stoler på os og beundre vores mod. Vi har aldrig svigtet dem.

Sådan arbejder Ildsjæle.

April 2006

Klaus Simonsen ringer. Finn er kommet på Hvidovre. Klaus var bange for han ikke kunne nå at sige ordentligt farvel. Klaus er en af de gamle venner fra Køge. Bror Finn og jeg besøgte ham når jeg var i Køge. Marianne havde givet ham mit mobil nr. Vi er i den periode hvor vi ikke rigtigt stoler på mobilen og derfor stadig har fastnet telefon. Jeg har en aftale med Finns datter Josefine om at hun skal ringe når tid er.

Det var ikke noget kønt syn der mødte os da vi besøgte Finn. Han lå sammenkrøben på albuerne og forsøgte at brække slim op. Marianne sagde:

Du må ikke tage nogen med hvis jeg ender sådan!

Jeg kunne næsten høre ham sige:

Hvad fanden! Kan man ikke få lov til at dø i fred.

Han blev også glad, for at se os. Der kom gode minder frem. Vi har haft nogle rigtig gode timer sammen. Jazz og hash. Det var nu mest pot og flip musik, fra 1960 og 1970, Pink Floyd og Beatles, Cream, Led Zeppelin, Engels, Mamas and Papas. Det var den gade vi hørte. Klaus er god til hjemmedyrket. Musikken har altid været midtpunktet. Finn fik morfin nok til at der ikke var smerter. Han vidste det var afsked. Han ville helst være hjemme hos sig selv og lytte til musik. Der kom et drømmesyn så klart som i HC Andersens eventyr. Den Lille Pige med Svovlstikkerne. Vi var i øjeblikket og han fik stråleglansen at se. Vi så det.

Mit arbejde med at transmittere billeder og kærlighed går i gang af sig selv. Vi ved også at når vi er færdige her, er vi ikke færdige. Der er mere, det vi er i gang med nu, er overgangen.

Hvidovre Hospital er en "Himmel stige" her dør rigtig mange.

Her er mest jammer og en ubehagelig lugt. Dem der får lov til at dø hjemme, er heldige.

Husk at bede om at komme hjem og få lov til at dø hjemme, når tid er, sig det til de andre.

Få et spirituelt menneske til at sidde ved din side til sidst.

Jeg ved det gør en forskel at jeg er her for Finn. Han ved godt jeg sender, det han kalder: DEN FINESTE NATUR til ham. Vi har jo siddet sammen nede i hans hus. Han ved godt hvad jeg gør. Det er ikke til at holde ud at være her og hører på andres jammer. Der skal afledning til.

Marianne sagde:

De tror de gør den døende en tjeneste ved at der er åben besøgstid.

Jeg ville takke nej til at ligge offentlig til skue på dødslejet. Det er jo ikke bare familien, det er flere døende på en stue. Dem der er her ved godt hvad der skal ske. Hvis ikke de er så langt ude på angst og medicin at de svæver i uvisheden.

Det var tydeligt at transmissioner kan mere end morfinen.

Det kan godt være morfinen dæmper smerten, men du sidder i et helvede, "måske" uden smerte, men ubehaget over at være her gør dig trist. Her er på ingen måde rart at være.

Den Guddommelige transmission, tager dig med ind i et helligt rum, hvor alle har det godt. Det er noget andet.

Vi er meget langt fra den bedste smerte behandling.

En gang var vågekoner en betroet bestilling.

De europæiske lande er langt fra at vide hvad det handler om. De "rigtige" vågekoner kan fjerne smerten. Jeg kan fjerne smerten fra de syge. Jeg kan også lade den være, ved ingenting at gøre. Jeg nænner ikke at overføre smerte. Jeg fik vist, hvordan man gør. Det er ikke særligt svært, jeg må hellere lade være med at fortælle hvordan man gør det. Den viden kommer til dem der kan håndtere den. Som i alt spirituelt, er det mere enkelt, end vi kan tænke os til.

Klaus Simonsen havde kontaktet Josefine, Finns datter. Hun følte sig ikke tryk ved ham.

Hun tror han er en gammel narkoman, eller en "Troid". Hun kender ham ikke, selv om hans

kone Birgitte er hendes mors veninder. Hun husker barndommen og hendes mor der skældte ud over at Finn altid skulle ud og lave sort arbejde for vennerne.

Finn var de unge familiers elektriker. Dem der boede i elendige huse, fordi de ikke havde råd til andet. Junkers savværk, lagde materialer til.

Man sagde Junkers havde lagt materiale til alle de små billige huse i omegnen.

Klaus og Birgitte, har gode stillinger, de har råd til at betale.

Det er helt forkert og uretfærdigt at tale dårligt om Klaus. Han har et af de hårdeste omsorgsjob i landet. Der er ikke mange der kan bestride det.

Han er "sjælesørger" og en meget professionel behandler for børn og unge der har været udsat for meget traumatiske oplevelser. Han er stor som en Bjørn. Det kan sætte en dæmper på Forældre der trænger sig på. Det er tit forældrene der er kørt af sporet.

Selv farlige mennesker har ikke lyst til at lægge sig ud med Klaus. Han er for stor til at man kan true ham.

Jeg var ude og hente ham på vejen til hospitalet, i et meget sikret hus. Der var overvågning og flere rum man skulle igennem, ude og inde, før man var inde hvor de beskyttede boede. Når vi hører om noget der er rigtigt slemt, går det ud over familien. De største ofre er børn og unge der skal beskyttes og behandles for traumer. Det er ikke en skolepsykolog der tager sig af dem. Det er folk som Klaus der har specialiseret sig og har evner, mod og psyke til det. Det er børn og unge der har været udsat for forfærdelige ting. De er vokset op i et hjem hvor der altid har været problemer. Deres forældre er fuldstændig umulige, utilregnelige. Dem der behandler dem, kan håndtere voldelig adfærd.

Gennem tiden har jeg haft lidt snak med Klaus om hvordan man renser sig selv for tyngden af de værste problemer. Så man ikke bliver trukket ned. Jeg kender det spirituelle værktøj. Klaus elsker Indien, lige som mig. Han tager der ud hvert andet år. Det er nok for ham.

Selve skrive processen føre mig gennem det "alle" oplever. Min oplevelse må meget gerne være med til at præge andre, så det bliver nemmere for den neste.

Roen bredte sig i Finn.

Han havde prøvet at jage os væk med sygdom. Han sagde undskyld da der kom en jammer lyd. Jeg har ingen kontrol over maven. Diare, opkast, det rander lige igennem. De siger jeg skal tage min medicin, det er håbløst, den kommer op igen. Jeg er plastret til med morfinplaster. Han grinte og talte i tungen. Nu havde han sin udsigt over byen. Der er Duer på altanen, de er dumme, de kan ikke lægge en pind oven på en pind. Reden falder ned. Alice, søster er nede i mit hus. Naboen har fødselsdag, han fylder 50, jeg skulle have været med. Du har også snart fødselsdag! Ja det er på fredag. De kommer alle sammen. Mine piger, Josefine, Dorte og Kamilla. Lille Peter Emil og Laura og Alice. Ja og Nikolaj, han er et fjols. Han har smidt sit kørekort væk. Han kører alligevel.

Klaus spurgte: Hvor gammel bliver du? 66 år sagde han. I skal komme ned til mig i neste uge, der er jeg hjemme. Det bliver hyggeligt! Nej det bliver ikke hyggeligt. I skal hjælpe mig med at dø! I skal hænge mig i et træ!

konen med manden der lå ved siden af, gjorde store øjne.

Vi kan lægge dig i en hængekøje og puste røg over dig! Ja så kan vi tale om hvad vi skal sige til Sankt Peter. Han gled hen i søvn igen og mumlede Viggo og Klaus Viggo og Klaus zzz.

Klaus tog afsked. Finn og jeg havde taget afsked, på vores mange køreture.

Man taler godt i bilen.

Jeg kørte Klaus til Herfølge. Det var ikke planlagt, det var bare rigtigt at gøre.

66 år er for tidligt. Finn sagde det var Teflon der satte det i gang. Kanser frembragt at en stegepande med Tefal belægning...?

Marianne siger:

Vi kan ikke altid forudse hvad der kommer! Der er for nemt, hvis vi kan.

Hun giver mig ikke ret. Vi kan ikke vide det går galt, vi kan have en formodning.

Hun sagde:

Du kan ikke følge et ord til dørs og tro du finder den rigtige løsning, for enden af hvad et førsterangs indtryk, sagde dig.

Det er heller ikke det jeg mener. Man kan se noget vil gå galt hvis man bliver ved på samme måde.

Hun tog som eksempel at hun søgte job, det skal hun. Det lød meget godt. Det var i Søllerød. Hun fik afslag. Det passede fint, NU. Det sparede hende for en masse besvær. Fordi hendes forskningsprojekt er genåbnet.

Det ville være for svært at sige en fast stilling op for at gå tilbage til et projekt. Men det er hendes projekt! Der er ikke andre der kan fører det "til dørs".

Hvordan fanden det er lykkedes de "paphoveder" at lave pamper aftaler der frigav midler? JA! svinestreger er de gode til. De overlever, de er her jo endnu. Selv om de burde udslettes! Men de er stadig en flok snyltere der ikke forstår alvoren af arbejdet i projektet. Men pengene der følger med, forstår de. De hæfter sig fast i alt de kan hive støttet kr. ud af. Jeg er bange for de bruger dem og snyder Marianne.

En maniodepressiv chef og en ældreorganisation der ustandselig går på røven. Fordi den er ledet af "fjolser". Jeg hader Pensionisternes Samvirke... De har virkelig været onde ved mig. Jeg kan ikke holde ud at de igen har mulighed for at udnytte og forulemper Marianne. Men hun brander for sit forskningsprojekt.

Demens Forskning.

Nu kan man sætte en diagnose. Nu kan man sætte en behandling i gang. Nu kan man spore demens og begynde at træne for at udsætte det helt store hukommelsessvigt. Nu bliver hjælperne uddannede i at spore og behandle.

Det skyldtes ikke hele det snylteapparat der hænger sig fast i forskningen og bruger penge der kunne bruges bedre. Det skyldtes folk som Marianne. Sørg nu for at få gode aftaler, gode kontrakter. Uden dig er der ikke noget projekt. Du har stærke argumenter. Du skal have en god løn. Du skal faktisk have det hele, minus lidt til administrationen.

Jeg ved at Ove Dahl er løbet med hele kagen flere gange. Han har tit lagt sig syg og lade det løb ud i sandet. Nu er du' hans Guldfugl. Deres Guldfugl. Vær forsigtig.

Jeg bliver rasende på dem der snyder. Eller skader Marianne.

Det var det jeg sagde tidligere. Jeg ved godt hvordan man, skader folk.

Da det var mig det gik ud over, ville jeg ikke hjælpe dem der skadede mig.

Nils Wonge fik psoriasis så huden hang i laser... Ole Dahl gik i seng i 3 måneder.

Det sjoveste tilfælde var Mogens Johansen "røvballemusikeren" han fik forhuds indsnævring og måtte opereres. Ivar Nørgård gik af, med en forbandelse over at det var det værste rod han havde oplevet, i sit politiske liv. Susanne der var den mest mislykkede impresario jeg har stødt på, forsvandt helt ud af billedet.

Det eneste jeg gjorde, var at gøre ingen ting. I stedet for at rense dem for synder, når de sendte dårlige tanker. Det er mit arbejde, det er det jeg skal. I stedet sendte jeg deres tanker tilbage, fordi jeg var sur på dem. Hvis du sender noget skidt i hovedet på mig, skal du være forsigtig. For jeg er ikke hvem som helst. Forestil dig at du får det 10 fold igen du

sender, det gør det ondt. Lad vær med at prøve. Det gør virkeligt ondt. Måske fortæller jeg mere om de teknikker senere, måske.

Selvfølgelig har Marianne ret, det har hun altid.

Du må ikke tro din Indiske filosofi altid har ret, siger hun. Den har ikke svar på alt. Det vi bruger til at gå fremad, er ikke sikkert hele vejen. Det kommer an på hvem der er med, hvem du kan stole på. Det var mig selv der gav Ove Dahl ideen om at der skal være en organisation bag, hvis det skal lykkes. Her er jeg bange for at organisationen malker "Guld" fuglen og lader den dø. Marianne tænker ikke på den måde, hun vil have arbejdet ud i samfundet og gøre gavn. Uanset hvad. Det kom det. Jeg er virkeligt stolt af hende.

Klaus Simonsen rejser til Indien for at koble af.

Da vi var helt unge havde vi nogle gode samtaler. Jeg sammenligner ungdomsoprøret i 1968 med tidligere tiders Saloner. Finn og jeg boede i eget hus, så møderne kunne finde sted hos os. Møder der udviklede sig ved at vi søgte mere. Unge vil af natur, løse problemerne. Vi talte om hvordan. Mit klarsyn ved mødet med Babuji, satte mig i stand til at forstå hvad der gik galt og derfor måtte stoppes først.

Overforbruget der fører til forurening og undergang.

Det vi laver skal kunne holde og genanvendes.

Du må ikke arbejde med noget hvor du bliver tvunget til at lyve og gøre noget mod din vilje. Det var meget rene tanker vi havde. Vi søgte at få dem bekræftet i bøger og diskuterede dem. Det var altid der hvor grådigheden vandt indpas det gik galt.

Så min Indiske Hindi filosofi, som Marianne kalder det. Er ikke andet end sund fornuft.

Jeg følger balancen mellem at ødelægge og lade sig ødelægge til. Jeg følger også til at vi har pligt til at kæmpe imod dem der ødelægger det for andre. De tanker følger mig, den dag i dag. De tanker ændrede mig også. Styrken i rene tanker er meget stærkere end længslen efter rigdom. Det var hele tiden rigdom der lokker os på afveje. Vi skal da leve! Ja men når du begynder at tro på du får det du skal bruge og du oplever det rent faktisk sker. Slipper du stræber livet og begynder at gøre det du er her for.

Klaus Simonsen er 54 år og godt brugt. Livet er hårdere end han ventede. Han holdt løftet fra den gang. Hen er her i det godes tjeneste. Han bliver belønnet ved at han er den sidste med den store, gamle tjenestemand pension. Han ser allerede frem til pensionen, for det er et meget hårdt liv at passe udsatte.

Jeg syntes det hænger sammen at tale om de idealer vi søgte i ungdommen. Jeg ved godt at rejsen tog omveje. Jeg tror ikke vi kunne være omvejene foruden. Babuji har det med at vise os det vi skal forstå, ved at lade os gennemleve det. Du dør ikke af modgang, du ser længere fremme, at du får du brug for den viden du fik til at overleve.

Hvorfor kunne Finn og Dorthe ikke finde ud af at leve sammen? For mig så det ud som hun styrede og han underkastede sig for at undgå at sære hende. Han trådte aldrig i karakter. I stedet "købte" han sig fri fra hendes dominans ved at hænge ud med "venner" og lave sort arbejde for dem. Han havde fået en kone der ikke var hverken til at hukke eller stikke i. Hun hakkede på ham. Han rørte ikke sin Saxofon i de år han var sammen med Dorthe. Når han var sammen med børnene, var han pattebørns agtig. Hun kunne ikke sige han ikke var sød og rar og hjælpsom og skaffede alt hvad de skulle bruge. Hun havde bare ikke den mand hun søgte. Til at begynde med sagde hun ikke et ord, hun hang på ham. Hun var provins sky, når hun blev vist frem. Hun var åbenbart en helt anden bag lukkede døre. Jeg kunne

slet ikke forstå hun ikke ville bo i huset Finn havde bygget på Hellebækvej, på Ølbylyng. Det var perfekt til en familie med 2 børn.

I den periode kunne man ikke føre en fornuftig samtale med Finn. Og heller ikke med Dorthe. Klaus sagde hun har rengøringsvanvid. Man bliver kostet ud.

Han og Birgitte opgav at komme hos dem. Hyggestunden havde vi når Finn og jeg besøgte dem. De har også 2 børn, 2 drenge. De er nogenlunde jævnaldrende med Dorte og Finns piger. Jeg kan huske jeg gjorde mig meget umage med altid at have gaver med til børnene. Køretur og restaurant besøg, stod jeg for. Jeg kunne godt lide det. Dorte var med på restaurantbesøgene, nogle gange. Vi havde mange gode stunder. Selv om jeg var udpeget som den der ødelagde det for dem og svigtede dem. Jeg lagde både alkohol og rusmidler bag mig. For mig var ungdomsoprør den omvæltning vi oplevede sammen i Køge. Finn ville ikke have oplevet det samme, hvis ikke jeg var flyttet med til Køge. Måske han havde kørt et andet spor, hvis jeg var blevet i Køge, eller hvis jeg aldrig havde taget med til Køge? Nu pegede skylden på mig, det var mig der dengang havde lokket Finn til at ryge hash og nu kunne han ikke stoppe. Vi søgte en kort frihed, Dorthe var selv med og hendes veninde Birgitte, der nu er Klaus kone. Birgitte sagde at vi var kærester, hende og jeg, før jeg var sammen med Dorthe. Ja jeg var sammen med Dorthe og rigtigt mange i den tid. Sådan var tiden. Jeg sagde til hende at det ikke ville blive fast. Hvis du vil i fast forhold, skal du tage min bror, Finn. Han har allerede huset i kan bo i. Jeg ved ikke om det var derfor hun ikke kunne holde ud at være i huset. Der skete meget i huset dengang? Det var et meget eksperimenterende hus i en tid. Det var som skabt til den frihed vi længtes efter. Der opstod mange fællesskaber efter den tid. Mange kollektiver kørte videre efter og blev siden de små familiebrug Finn hjalp med El installationer.

Det var ikke kun Dorthe der dominerede, det var også hendes familie. Især hendes bror. Han er tømmer, matriark og storebror. Derfor kan man godt opføre sig ordentligt. Det var mangel på opdragelse. Hendes mor havde en underlig trekantet nedladende uforkammethed. Jeg tror ikke en gang hun vidste det. Hun havde ingen pli, det ligner ualmindelig dårlig opdragelse. Set fra mit synspunkt. Måske var det bare dumhed, eller trang til at være interessant. Hun spiste Lagkage på franskbrød med smør.

Det var en helt tydelig respektløs fornærmelse, det var det samme som at sige til mig: Jeg vil skide på din fine hjemmelavede festkage. Jeg er ligeglad med at du er konditor og kommer med kager. Selvfølgelig bærer jeg over, men tankerne er der. Jeg kan ikke undgå at se hvad der foregår. Hendes far rendte rundt i en hæklet vest og en hæklet kalot og passede ikke rigtigt ind. Jeg tror han gjorde det for at være god ved datteren Dorthe. Han lignede den idiot hun gjorde ham til og som hun også gjorde Finn til.

Jeg skriver over er længere forløb for at mindes.

Jeg kan godt se at Finne havde brug for mig. Jeg havde en tydelig fornemmelse af at de talte nedsættende til ham, når jeg ikke var der. Han skulle finde sig i meget. Det var ikke den tone vi var opdraget med.

De forsøgte at presse mig til at danse efter deres pibe. De skulle lige prøve hvor langt de kunne komme med mig. Jeg er ikke som dem, derfor er jeg en fjende.

De er det provinsielle miljø, der ikke kan holde ud der er nogen der gør sig fri af dem.

Det er de dårlige tanker.

De gode er at du kan være fri hvor du er. Alle kan være fri hvor de er.

Finn og Dorthe gik fra hinanden. Finne flyttede ind i sommerhuset i Strøby.

Så hjælper Dorthes bror, der er tømmer, med tømmer arbejde? Nej det gjorde han ikke.

Finn har lavet gratis elektriker arbejde for ham i alle årene, materialerne var fra Junkers.

Jeg var med ovre og se lysene i haven og i fuglehusene.

Det må have været dyrt, sagde jeg! Jeg fik straks onde øjne fra broren. "Snylteren" hader at blive peget ud. Det skal jeg ikke blande mig i! Finn sendte et opgivende blik. Det er Dorthes bror, hun bestemmer. Det lader også til at broren har bestemt noget...

Dorthe fik en tømmermester, der nåde at dø før Finn. Dorthe ville ikke have at Finn røg hash. Det er noget andet at drikke. Det gør alle. I Køge var der en særlig stolthed over at drikke sig i hegnet. Jeg syntes Finn skjulte sit hashforbrug til helt specielle lejligheder. Det er ikke noget man skilter med. Når jeg var sammen med ham, blev der hverken røget eller drukket. Jeg syntes heller ikke han var skadet. Man kunne ikke se på ham at han røg. Jeg tror ikke det er lige så skadeligt som alkohol. Jeg tror mere det er den fordom der er omkring det, der er skadelig.

Ved en komsammen havde Dorthe sin "tømmermand" med. Det var helt tydelige han drak for meget. Han gik ikke langt på literen. Han var ikke fuld, det er en rigtig alkoholiker ikke. Han sagde ikke et ord, han nærmest krøb sammen for at tækkes Dorthe der er mindre end ham. Jeg tænkte... hun kan sgu da ødelægge mænd på stribe.

Dorthe er glad for søster Alice. De svinger fint sammen. Og hun er god til at være børnenes mor. Jeg er sikker på der kommer noget godt ud af det. Pigerne er store, de har ikke mærket til noget "misbrug". Fordi der har ikke været noget, problemet var som jeg ser det, at Dorthe ville styre, hun ville bestemme alt, ellers var hun ikke til at være i nærheden af. Det var sådan en kone Finn fik. Man kan ikke leve i et godt ægteskab, hvis den ene hele tiden vil styre. Han lægger sig fladt ned og sådan en man kan hun ikke holde ud.

Det kunne være så godt. Kun den kontrol der måske ikke rigtigt var kontrol. Men noget andet der senere er fortrudt. Det er ikke alle der kan holde ud at gå op og ned af hinanden.

Pigerne har haft en tryk og god opvækst. Jeg ser ikke Finn som misbruger. Jeg ser heller ikke mig selv som misbruger. Heller ikke vores søster Alice. Tvært imod ser jeg os som nogen der har gjort et godt og samfundsnyttigt arbejde.

Medens jeg skrev den foregående side, døde Finn. Kl. 07,30 tirsdag den 18. april 2006. (1940-2006) Han sov ind på Hvidovre hospital stue 18 på 23. etage.

Josefine ringer og fortæller det. Hende og Dorthe tager sig af det praktiske.

Finn skal bisættes i Boholte Kirke på fredag kl.13.

Boholte Kirke i Køge

Den tråd jeg ser gennem Alice, Finn og jeg er helt tydeligt at vi er opdraget til at gøre noget for andre. Det falder helt naturligt. Både vores mor og far var mennesker der gav af dem selv. Det var så indgroet, alle børn elskede min mor, hun var der for alle. Alle mænd havde stor respekt for min fars sportspræstationer. Men der var mere, noget der fik dem til at søge hans beskyttelse når der var fare. Der var noget der aldrig kom frem. Måske var det for farligt at tale om da vi alle sammen boede hjemme. Vi er krigs børn og efter krigs børn. Vi havde alle opgaver og passede, opgaver der passede ind i sammenholdet. Jeg var ovnpasser. Det betød der skulle være varme når der var koldt. Sørge for at ovnen kunne brande over og vedligeholde ilden om morgenen. Det var ikke kun i vores stuer. Det var også i de andres stuer. Der var et central fyr der varmede forhuset op. Hvis du er født ind i at det er normalt. Er det sådan. Min far vidste han skulle afsted, en gang i mellem. Det var det' vi ikke talte om. Derfor lærte vi fra helt små hvad vi skulle, når han ikke var her. Jeg blev senere også den der laver mad. Søster lærte mig det inden hun flyttede hjemmefra. Finn kunne få ting til at virke. Jeg tror det var derfor han blev elektriker.

Her har du familien
Øverst: Nikolaj, Josefine, Laura
Finn og Kamilla
Tom, Alice, Marianne og Kim.

Nikolej er Josefines mand og Lauras Far. Finn er min bror, Camilla og Josefine er hans døtre. Tom er Alices søn, Alice er min søster, Marianne er min kone, Kim er Alices søn. Marianne holder vores kat Koko.
Billederne er fra 1998

Tankerne er om Finn.

Jeg gik i meditation og bad. Min bror er død, er i søde at hjælpe ham. Svaret kom prompte: Hvad hedder Han? Elektriker Finn Vikkelsø blev kaldt. Jeg syntes det var vigtigt at få elektriker med. Det var som en ventosal. Han kom og fulgte med. Jeg tror ikke der er nogen der vil stå imod. Han ændrede sig fra gammel til ung medens vi gik. Vi finder vores bedste alder. Tvivlen kom nogle gange. Lad være med at tænke. Finn lader sig føre, men tankerne griber efter ham. Sister Kasturi kom til hjælp. Finn og jeg har mediteret lidt, men der mangler meget i han er cleanet. Der er forskel på at dø og blive hjulpet med at dø. Bøn betyder så utroligt meget. Finn bliver hjulpet på min bøn. Fordi jeg tror og fordi jeg har nogle hjælpere.

Det var en smuk begravelse. Der var mange venner og kollegaer fra Junkers. 40 talte jeg.

Præsten var nærværende. Han undskyldte jeg ikke var nævnt i prædiken. Han havde fået at vide at søsteren stod ham tæt. Jeg talte med Præsten efter. Jeg havde i min egen bøn, bedt om at der ville være ro og kærlighed. Det var der. Finn havde selv valgt salmerne og bøn. Lysets engel går med glans og Jeg er træt og går til ro. Det var den aftenbøn han bad med mig da jeg var lille.

Klaus og Birgitte og vennerne var her også. Mange Hippier og Blomsterbørn, vendte folkekirken rykken. Nu er de her og viser Finn de holdt af ham.

Efter bisættelsen skal vi videre til en restaurant og sidde og mindes. Det er ikke alle der skal med. Dorthe har styr på dem der er indbudte.

I bilen til Køge talte Marianne og jeg om hvorfor det så tit var gået galt når vi var sammen med min familie. Hun forstod fuldt ud Dorthe og Alice brokkede sig. Det ligner ikke noget at "mændene" forsvinder ned i en hobbykælder og ryger. Eller står i en garage og drikker bajere og sparker dæk. Selvfølgelig er skylden min. Alices drenge ryger fordi jeg gjorde det. Finn røg fordi jeg gjorde det. Mændene er nogle skvat der falder i. Kvinderne går ind for at holde sammen på familien. Uanset hvad det kræver. De dækker over meget. Alice har lært Kim at gå i jakkesæt, når han skal ud. Alle familier har noget de skal pynte på. Alice ved at et jakkesæt gør man får et pænt indtryk af ham. Kim skal have meget hjælp. Det var ikke godt at jeg lod ham se jeg røg. Dem der ikke kan tåle det bliver afhængelige. Dem der kan stoppe, gør det fordi det er en falsk illusion. Kim opdagede hash gennem mig, det satte ham tilbage. For nogen er det bevidstheds udvidende. Desværre er det dårlig medicin for dem der ikke forstår hvad bevidsthed er. Hvad man kan og hvad man ikke kan. Der er mange der skal hjælpes. Nogen mænd har ingen smag, kvinder skal fortælle dem hvad de skal have på. En gang blev mænd ikke lukket ind de pæne stæder uden slips. Samfundet har altid været med til at opdrage os. Det er ikke alle der er lige kvikke, ikke alle der kan begå sig.

Finn kunne, han havde vores mors ligefrem hed. Han havde mere for han havde en god skole og en større uddannelse. Han havde mere mod og udholdenhed end ventet.

Det kræver sin mand at stille sig op på en sene og spille solo Saxofon.

Hans kone og børn kendte ikke den side af ham. De kendte ham gennem den måde han gjorde sig barnlig og eftergiven på når han var sammen med dem. Vennerne mødte en anden, de havde respekt for hans musik kundskab og for hans håndværk. Han kom med gode modargumenter for at få en debat i gang. Når samtalen kørte i ring.

Samtalen Marianne og jeg havde i bilen, fortsatte i restauranten, nu i et større selskab.

Jeg havde i meditation bedt om at vi skulle nå til forståelse. Det er på tide at tegne en voksen streg i sandet og gøre det bedre herfra. Den oplevelse jeg søgte, kom til syne, Præsten fandt samtalen inspirerede. Formålet var at mindes og glatte ud og læge sår. Alice, Finn og Jeg har en fælles historie og opvækst. Det er jo en fra vores familie vi sagde farvel til, så det er passende at gå tilbage i historien og finde svar. Det er også rimeligt at lytte til os. Vores barndom og ungdom, kendte de ikke, heller ikke Dorthe og børnene. På en magisk måde lytter de, det var sjældent at en samtale ikke blev spoleret af børnene eller Kim. De ville gerne høre det der blev fortalt. Nu vidste de at porcelænskattene i kamfertræskisten er præmier for at vinde musik konkurrencer i Tivoli. At kamfertræskisten er fra dengang Finn sejlede som officer i den Norske handelsflåde.

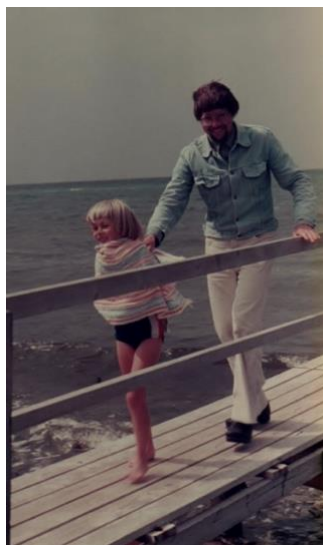
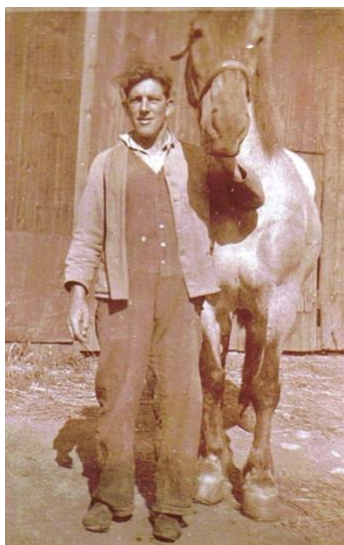
Finn havde også en indesluttet lukkede verden der nogle gange plagede ham. Alice fortalte der kom angst op i ham. Mor beskyttede ham, jeg vidste ikke hvorfor?

Alice er født i 1939 Finn i 1940, de er krigsbørn.

Vores far var i modstandsbevægelsen. Han skød en Tysk officer, medens Finn og Alice var i vognen. Officeren havde afsløret en våbentransport. Det ville gå rigtig galt for mange, hvis han blev taget. Det havde jeg ikke hørt før.

Alice fortalte helt frit, som man kun kan når det er på afstand. Det var en voldsom oplevelse der satte angst traumer i Finn. Det var ikke noget man talte om. Min mor vidste når "mørket" kom. Først nu kom årsagen frem. Det gav en stor lettelse at Alice fortalte det.

Jeg skal ikke prale af at vores far var en krigshelt. For han vil få kritik for at blande sine børn ind i krigen. Der er ingen forklaring på hvorfor de var med. Det var almindeligt for dem at være med. Jeg var selv med i hans lastbil, for mig var det naturligt at køre med ham. Jeg tror ikke han brugte dem som dække. Det var bare en meget svær tid. Vi kan ikke fortælle historierne, helt som de er. Der er ikke plads til alle de krigshelte der siger de var med. Her har du en mand der ikke taler om det, fordi det er fortroligt. Jeg tror ikke det var fordi han havde skudt en Tysker. Han blev kaldt ind til en "udmærkelse" da jeg var 4-5 år. Af Danske og Engelske militærfolk. På Lollikhus i Gammel Holte. Jeg fik en pilotuniform med korte bukser. Nogen vidste hvad han var i stand til. Hvad han var brugt til. Han handlede selvfølgelig på ordre. Han var Piloten, fordi han havde nerve og mod til at køre de farlige ture. Han var langt mere end det. Han havde allerede et omdømme som Jernmanden. På grund af hans sportspræstationer. Hans dæknavn under krigen blev rettet til Pelutten, for ikke at pege ham ud.

Selvfølgelig er der noget i forældrene der følger med over i børnene, vi skal bruge deres gener til at bygge videre på.

Her ser i vores far Axel Ejner Nielsen også kaldt Pelutten og Jernmanden.

Camilla og Finn Vikkelsø på Udsholdt strand. 1984. Her er Finn slank og pæn.

Tefal pande forgiftningen ændrede hans udseende.

Alice fortalte vores forældre blev hentet af Tyskerne og sat i Shell huset. De blev gennem banket i dagevis men Tyskerne kunne ikke få noget ud af dem. De kunne ikke finde nogle beviser, alle var tavse, ingen kendte dem... Der blev arbejdet i krogene på at få dem ud og gjort dem uskyldige. Fordi der var for meget på spil. Naboerne tog sig af børnene medens det stod på. Alle holdt sammen. De vidste det var farligt. Der blev skudt ind gennem vinduerne i vores barndoms hjem. Ingen sagde noget. Heller ikke efter. Alle vidste at Pelutten var Piloten der bragte dem over. De vidste han gjorde det ingen skulle vide. Det søster fortalte var familiehistorien.

Præsten havde et andet mål.

Præsten sagde han kunne se aura. Han observerede noget i kirken. Han kunne mærke noget. Han kom hen til mig. Der var noget han skulle have på plads. Efter han havde hilst

på mig, havde han forhørt sig om mig. Han gik til Qi Gong. Hans kone behandlede med et program der kunne aflæse Qi-ens cirkulation. Han måtte vide hvad jeg vidste om Qi? Han sagde han aldrig havde mærket Qi-en. Lige nu sad han overfor "underet" det strømmede over i ham og man kunne se han var tydeligt påvirket. Selv om han nærmest var i trance og snøvlede, kommer reaktionen først efter. Hele samtalen var "styret" af Prana, eller Qi, om du vil. Dem der skulle lytte, gjorde det. Dem der skulle tale gjorde det. Ingen følte trang til sololøb, fordi de blev fyldt med energi. Når der bliver givet i så store mængder, har de færreste lært at registrere det. De er i en hypnose tilstand. Derfor har dem der plejer at tale meget, ikke lyst til at tale. De kan ikke. Præsten ville vide noget om Qi. Værsgod, du sidder midt i den. Når der bliver svarer på spørgsmål der indeholder Qi og Prana, er den der. Han fik de svar han bad om, de er i den overførelse der finder sted. Det tager tid at lære at registrere virkningen. Derfor er troen på at det virker, ikke lige til. Det er kun for dem der går helt ind for det og her kommer det lidt efter lidt. Det er ikke alle der har tålmodigheden eller evnen, til at vente til svaret har lejret sig. Præsten pegede samtalen over på meditation centeret i Vradssande og Jes Bertelsen. Jeg kan fortælle om grundlæggeren af centeret. Sri Ram Chandra. Så blev der skruet op for transmissionen, igen. Det er meget få der kan forstå der finder en Guddommelig overførelse sted. Når den overføres, ændre vi os. Det kaldes transmission og transformation. Dem der vil lære det, går ind i et træningsprogram, der gør os i stand til at frigøre os for overflødig ballast. Overflødige tanker og tyngende oplevelser. Det der er for meget af, hindrer os i at mærke tydeligt. Længere fremme er vi kommet af med det der tynger. Vi er gjort tydeligere og renere, så vi er i stand til at registrere og modtage og sende den Guddommelige energi.

Når man får den slags at vide første gang, forstår man det ikke. Heller ikke som Præst. Han fortalte han ville holde forbindelsen. For det jeg sagde ramte ham. Jeg har ikke hørt fra ham siden. Det gør ikke noget, for jeg ved det vi har talt om, er i ham. Det skal have tid til at vokse.

Jeg har ikke mødt Jes Bertelsen, jeg har ikke søgt ham. Jeg ved han er spirituel lærer og forfatter. Han er vores Danske svar på hvad det spirituelle er. Jeg kan se på hans bogtitler at han har den nysgerrighed jeg forbinder med spirituelle mennesker.

Der er bare noget uforklarligt ved at have en Guru, det er noget andet. Det er ikke mange udenfor Indien, der har en Guru. Sådan gør vi ikke her. Derfor er det endnu mere specielt at jeg har en Indisk Guru.

Når du møder din Guru er det for altid.

Jeg var ikke blevet et spirituelt menneske uden ham. Jeg tvivler på jeg ville have været her nu, hvis ikke jeg mødte ham. Det er ikke fordi jeg ikke vil anerkende andre, for det gør jeg. Babuji fylder bare mere i mig. Jeg bliver glad når jeg hører om nogen, der meditere. Det giver mig håb, for mig er de noget særligt. Forstå mig rigtigt, det særlige er at de har en dimension mere. Det er som om, NU kan vi tale sammen, nu er vi på bølgelængde. Bølgelængden mærkes som en genspejling. En stærk følelse der besvares.

Det er naturvidenskab.

Jeg peger på "Ham" der bedst fortæller hvordan vi hænger sammen med universet. Han viser os selveste naturens indre, kilden til alt liv. Lad os tale om dem der ved mest om naturen. Babuji.

Bogen, Raja Yoga, dens effektivitet, i lyset af Sahaj Marg, har jeg delt flest ud af.

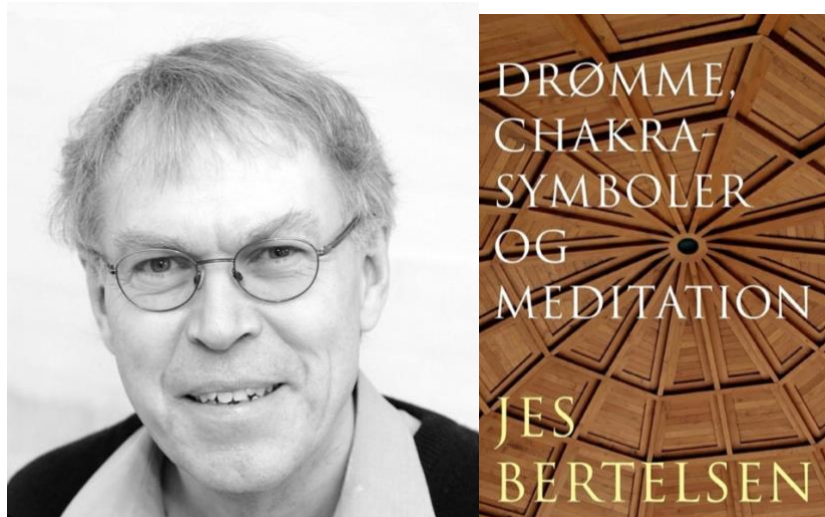
Nogen af bøgerne du ser hen af boghylden, er Sister Kasturis bøger. Det er min opgave at dele dem ud til tilhængere. Nej ikke sælge dem. De bøger tjener man ikke penge på. Det er svært nok at få folk til at læse bøger. De bøger jeg deler ud, er unikke, de finder dem der har brug for dem. Bare et ord, i en bog kan ændre dit liv for altid. Hvad er meditation? Selv når jeg fortæller det og viser det, er det svært at forstå.

Jeg kan skrive om det jeg gennemlever, fordi det er præget af det jeg er blevet til. Når en i familien bliver renser er det hele familien der mærker lettelsen. Babuji har fjernet det der tyngede Finn. Det fortæller mig han er ovre. Her kan man ikke have noget med. Jo jeg set folk der har løjet for dem selv og troet at Gud troede dem. De ved ikke det er en ommer. Denne her kom som lettelsen der sagde at han slap alt. Der er taget godt imod ham. Babujis nærvær virker med det samme. Sådan virker han på folk. Man bliver lettet, smerten afløses af Guddommeligt velvære.

Jeg tror gerne andre vil høre om det liv Babuji skaber for folk. Ja i må undskylde jeg skriver det på den måde. Det er selve energien der binder alt sammen. Den forbindelse Babuji skaber i os er nøglen til fremtiden. Vi skal til at forstå hvad vi rander rundt og laver. Vi skal til at tage ansvar.

Jes Bertelsen har helt sikkert sine overvejelser om noget af det samme. Vi er nødt til at bruge os selv som redskab. Vi er nødt til at meditere. Vi er nødt til at øve os.

Jes Bertelsen

Jeg kan godt se jeg "Viggo" dukker op ud af det blå.

Jes Bertelsen har skrevet 27 bøger.
Vi er nogenlunde jævn aldre, han er fra 1946 jeg er fra 1948.
Han har været et navn fra 1982.

Hvem fanden er jeg?

Total ukendt. Og nu taler jeg som om jeg ved noget. Hvad bilder "Jeg" mig ind. Jeg fortæller om en rute jeg har fulgt, ved hjælp af en Guru. Der bad mig træne meget under vejs. Det er ikke mig jeg fortæller om. Det er ham der har vist mig det jeg skal vise jer. Jeg fortæller hvad der sker når man følger en Guru. Det er ikke en gang sikkert jeg når ud med det jeg fortæller. For det er en skrive proces, en læreproces for dem der følger efter. Så jeg fortæller det kun til nogle. Jeg har mange elever og dem der spørger, får svar. Det er ikke mig det handler om. Det er det de kan mærke. Jeg er ingenting. Det er selve kilden vi skal studere. Hvem sagde det? Aner det ikke, det kom i meditation. Fortælling om kilden har jeg brugt rigtigt lang tid på. Hvis jeg kan lære en Præst at få forbindelse til Gud, er jeg kommet langt. Det er ikke hån. Hvis præsten kan lære at mærke Qi og Prana, kommer han videre. Det er kun en del af vejen, det er meget vigtigere at udbrede kendskabet til det han spurgte om. Hvor kommer Qi-en fra, hvor kommer Pranaen fra? Hvordan lære man at mærke det. Det er det jeg skriver om. Derfor siger jeg at min person ikke er vigtig. Det er hvordan vi kommer i nærheden af det Gud kan. Det har Præster kendskab til nu.

Jeg håber at jeg, ved at lægge det ud jeg skriver, blander det med andet der er skrevet. Søgmaskiner vil lede efter og finde svar i alt det der er skrevet. Babujis svar har en anden karakter, end andres. De er sande. Derfor er der brug for at vi fortæller om ham.

Lad mig se de genfødte sjæle der er kommet for at søge Gud i livet. Det er Babujis ord. De kommer tilbage med fornyet styrke, for at løfte verden ind i det nye år tusinde. Jeg vil også gerne se dem. Af samme årsag, sender jeg kærlighed når jeg ser et barn, hans kærlighed. Så ved de han er her.

Tusinde årsriget er et varsel vi har hørt før og lært at være bange for, fordi ham der sagde det bragte en frygtelige tragedier med sig. Hitler troede udrensning var alt det udenfor, han ikke kunne lide. Nej det er inden i kroppen, det er dig selv der skal renses for utøj.

Jeg ved ikke hvad jeg skal kalde den tid vi går ind i nu?

Vi går ind i en tid, hvor vi får viden fra før tiden, blev til. Hvad kalder man det?

Hvad kalder vi den ændring der daler ned over os, lige nu, uden ret mange er i stand til at registrere det. Netop fordi vi er dækket af så mange lag af skidt, at det fine ikke kan trænge i gennem. Kun Gud kan fjerne de lag der dækker os.

Det sker nu.

Nådes gaven har aldrig dalet så tydeligt ned over os, som nu. Gud har tilgivet os.

Er vi i stand til at tilgive os selv?

Nådegaven er en kærlighedsregn der opløser det vi har imod andre.

Der er lang vej, der skal arbejdes. Man skal ville det gode af hele sit hjerte.

Giganterne vil ikke dele, kæmpe egoerne giver ikke plads. De er her for at overtage styringen. Selv inde i egne rækker er det synligt.

Jeg kan huske hvor skuffet Babuji blev over at blive misbrugt. Egoerne laver en platform i hans navn og køre deres eget løb.

Maj måned 2006

April måned har været travl. Der her været meget ud over arbejdet. Det er underligt jeg kan nå det. Jeg gør rigtigt meget for andre, uden de lægger mærke til det. Forberedelserne skal på plads. Sommerlejren, ingen ved hvordan det hænger sammen. Jeg skal have et stort apparat til at fungere. Når der er nogen der hænger lidt med hovedet, skal jeg tale dem til rette.

Skolen i skolen, de vil hellere tale om det de ikke vil. Jeg bliver nødt til at vide hvad i vil, hvis jeg skal reklamere for jer. Oven i er det frivilligt ulønnet arbejde. Dem jeg har omkring mig, ved ikke jeg hjælper dem.

Oven i er jeg overvåget af FTF-A der modregner frivilligt arbejde, hvis de kan tage mig i noget. Fordi jeg skal være til rådighed. Fra maj til september er jeg på dagpenge.

Det vil sige jeg får ikke for hele perioden. Nogle gange får jeg ikke noget. Jeg skal først afspadsere og holde ferie og de har mange måder at genere på. Jeg sørger for at holde ferie når der er sommerlejr. Selv om jeg ikke får udbetalt dagpenge, skal jeg udfylde dagpenge kortet.

De kører os meget stramt. Og de lægger gerne et kursus i ferien. Udebliver jeg, bliver jeg modregnet. 5 ugers løn. De har meget styr å hvor mange timer jeg skylder dem.

Når man afspadserer overtimer i FTF-A, betyder det at man ikke får løn, før de er udlignet med det normale timetal, der regnes til 35 timer om ugen. Efter deres specielle omregnings tabeller, hvor forberedelsen lægges til. Er mit timetal ca. 55 timer om ugen. Det er 320 timer jeg skal afspadsere før jeg får dagpenge. Jeg tror ikke jeg når at få udbetalt dagpenge før sæsonen er i gang igen. Det er tvunget at være i FTF-A. Jeg ved der er mange der er ligeglade, de melder sig ikke ledige, de klare sig selv. Jeg har til gengæld "glæden" af at være overvåget. Og glæden af at skrive om dem. Og jeg smører tykt på, for det fortjener de. DE skal Udslættets! Ikke, de søde personaler, som jeg har ondt af. Nej regeringen der holder det i gang. Det er virkeligt svindel med skattekroneerne.

Jørgen W Hansens 60-års fødselsdag skyggede for Babujis fødselsdag, de har samme dag. Jeg brugte meget tid på at lave Overflødhedshorn. Jørgens fest er om lørdagen.

Søndag eftermiddag, møde med skolen i skolen. Det tog hårdt på mig. De havde ikke forberedt sig. Jesper kunne ikke holde Karin ud. Jeg var målløs, jeg kom for at tilbyde dem et lønkontoer. Og så blev jeg svinet til for ikke at have styr på tingene. De forstår ikke tilbuddet, fordi de ikke ved hvad de vil. De har ikke gjort deres hjemme arbejde.

I er nødt til at skrive hvad i vil undervise i! Jeg kan ikke reklamere for noget jeg ikke ved hvad er. I skal selv beskrive hvad i vil. Hvis ikke ordene har været igennem jer, har i ingenting. Det er jeres salgstale.

Jesper vil bare have nogle penge, han troede han skulle have løn, resten klarede jeg. Ja ligesom med sommerlejren. Det kan vel ikke være så svært. Der er det hele gjort for ham, sådan er han vandt til at det er. Ellers bliver han tosset og brokker sig. Man skal sgu ikke komme og bede ham om noget. Han blev fornærmet når jeg spurgte ind til hvad han ville. Jeg forsøgte at forklare det er en del af arbejdet.

Man skal først tilbyde deltagerne noget de vil have. Jesper kommer aldrig til at lave den slags arbejde. Han er et fascinerende menneske, med mange kvaliteter. Men han er ikke organisator og han er ikke lærer og han er på ingen måde diplomat.

Lad skibet sejle videre uden ham.

Susanne Bjertrup er et show menneske. Hun er en blændende underviser og oplægsholder, hun er udadvendt, hun kan styre flokken. Hun gider ikke hold undervisning. Hun kan give en debat og et foredrag, freelance. Hun har masser af viden og er god til at formidle. Eleverne/deltagerne elsker hende. Hun skal bare sige hvad hun vil have på plakaten, så får hun det. Og hun behøver ikke hverken mig eller Skolen i skolen. Men Steffen har øje for hende. Han ser med det samme hvem der har høj kvalitet.

Med Jesper er det hans MAD der har høj kvalitet, så hvorfor ikke lade det være ved det. Nej han vil undervise børn i Capoeira. Så skriv det i programmet. Så kan jeg lægge dig ud på hjemmesiden. Skriv noget om balance og dans og musik. Noget mødrene til de små vil elske. Måske det lysner?

Hvem kan fjerne den fortættede hadske stemning?

Kræver det specielle evner. Nej kun lidt viljestyrke, kom nu, vi vender stemningen, fordi det er nødvendigt. Jesper smadrede det for de andre, mødet var hurtigt slut. Men ikke for Jesper, han fortsatte med at skælde og smælde længe endnu. Han vil skide andre et stykke, der findes kun ham og ingen andre. Jeg har en hel verden at tage hensyn til. Det har Jesper ikke, han har ham og ingen andre.

Susanne var så sød at følge os lidt på vej, jeg ville også have ham til at tøj op, før vi slap ham. Hun ved han har "skjulte" evner. Det er derfor vi bruger tid på ham. Vi drak en kop chokolade på Nørreport station.

Der skal være fodbold i Parken om lidt. Det vrimler med fans og politi.

Det hindrede ikke Jesper i at holde fast i sit brok.

Der er fandeme noget galt med hende Karin, bliver han ved. Ja, hun er psykolog, så hun kan spidde ham. Det hader han. Hun er også småskør. Alle der er lidt underlige vil have papir på de er normale. Derfor er hun psykolog. Se dig om, Tai Chi tiltrækker mange mærkelige mennesker. De "mærkelige" kommer som regel ikke ret langt, fordi det er for svært at lære. Karin har lært det, så noget kan hun. Selvom hun er underlig.

Jesper lærer aldrig Tai Chi. Det er fandeme fordi man bliver underlig af det. Han er lige så følsom som han er stridig. Han ser ikke sig selv, han ser kun andres fejl.

Når du ændrer dig, ændre dit syn på andre sig.

Jesper brokker sig uden selv at lægge mærke til det. Han underviser små hos Jacob, der har en Capoeira skole på Jagtvejen. Alt er godt. Jeg har været ovre og se dem træne. Jesper vil have jeg skal køre sommerlejr for dem. Det han meget gerne vil stå for, skal han have andre til at gøre for sig. Fordi han ikke selv kan og det vil han ikke indrømme. Jeg har sagt jeg kan gøre det på samme betingelser jeg giver mig selv. Hvis de vil have mig til at stå for det hele, skal jeg vide hvad de vil og kende deltager tallet og tidspunktet, for at regne prisen ud. Jeg har vist Jesper og de andre, hvordan jeg gør det, hvert år. Jeg vil endda meget gerne have de andre lærere gør det samme. Det sker ikke.

Marianne siger:

Saddel om. Lad dem rende efter dig. De forstår ikke demokrati. Den frihed du giver dem, gør at de tror de bestemmer over andre. De bebrejder med det samme at du ikke gør arbejdet for dem. Det er jo det der sker. Når jeg siger de kan være med til at bestemme, misforstår de og giver sig med det samme til at bestemme over andre. Det er helt galt. Det er det du byder ind med der bestemmer. Falder det i god jord, har du gjort dig gældende.

Karin er allerede i gang. Hun er med på at jeg samler et hold der kan gøre en forskel. Håndplukkede dygtige undervisere. Jeg har folkene, de vil gerne. Fordi vi gør os til vores egne arbejdsgivere. Vi har samme ambitioner på sundhedens vegne og især på arbejdsmiljøet. Vi ved hvad der er bedst for eleverne. Derfor kan vi udvikle noget stort. Vi kan springe en masse forhandlinger over. Hvis vi er samarbejder kan vi gøre os gældende og have indflydelse på netop folkesundheden.

Det er jo min drøm.

Bog nr. 8 er indskrevet i 2023

Fra den 5. januar til den 30. august 2023.

Den er ikke i kapitler, i får 100 sider ad gangen. Det er hvad der kan overføres til PDF fil.

Kh. Viggo Vikkelsø
Vi ses i bog nr. 9

